

1๔5 0๗12

0392๗

๕.3

ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ
พฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ปริญญานิพนธ์

ของ

อร่าม เสียนขุนทด

27 ส.ค. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กรกฎาคม 2533

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

173368

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(ผศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

..... กรรมการ
(ดร. เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

..... กรรมการ
(ดร. เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ. เทเวศร์ พิริยะพจน์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ 20 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2533

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยการช่วยเหลือแนะนำ รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไข อย่างดียิ่งจาก ผศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ และ ดร. เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ประธานและ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผศ. เทเวศร์ พิริยะพจน์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบเพิ่มเติม และ ขอบพระคุณ รศ.ดร. สุพิตร สมาชิกโต รศ.ดร. ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร และ ผศ. ทวีพงษ์ กลิ่นหอม ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

คุณค่าจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา ที่ให้โอกาสและสนับสนุน การศึกษาของลูก ๆ มาโดยตลอด

อร่าม เลียนขุนทด

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายของพฤติกรรมการสอน และการประเมินพฤติกรรมการสอน	8
ความหมายและคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา	10
เอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการสอนทั่ว ๆ ไปที่ส่งเสริม	
การปลูกฝังคุณธรรม	15
เอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับวิธีสอนพลศึกษาที่ส่งเสริมการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา.	27
เหตุผลในการแยกศึกษาตามตัวแปรอิสระ	42
สมมุติฐานในการศึกษา	43
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	48
วิธีการสร้างเครื่องมือ	49

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	104
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	104
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	104
การวิเคราะห์ข้อมูล	105
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	106
อภิปรายผล	108
ข้อเสนอแนะทั่วไป	119
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	120
บรรณานุกรม	121
ภาคผนวก	127
ประวัติย่อของผู้วิจัย	179

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครูพลศึกษา โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และเพศ	55
3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักเรียน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา .	56
4 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยจำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน	57
5 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ โดยจำแนกเป็นรายข้อ	58
6 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการรู้ภัย โดยจำแนกเป็นรายข้อ	60
7 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา โดยจำแนกเป็นรายข้อ	62
8 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความซื่อสัตย์ โดยจำแนกเป็นรายข้อ	64
9 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความยุติธรรม โดยจำแนกเป็นรายข้อ	66

10	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความสามัคคี โดยจำแนกเป็นรายข้อ	68
11	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรับผิดชอบ โดยจำแนกเป็นรายข้อ	70
12	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โดยจำแนกเป็นรายข้อ	72
13	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น โดยจำแนกเป็นรายข้อ ..	74
14	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยจำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน	76
15	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ โดยจำแนกเป็นรายข้อ	77
16	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการรู้จักภัย โดยจำแนกเป็นรายข้อ	79
17	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา โดยจำแนกเป็นรายข้อ	81

18	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความซื่อสัตย์ โดยจำแนกเป็นรายข้อ	83
19	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความยุติธรรม โดยจำแนกเป็นรายข้อ	85
20	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความสามัคคี โดยจำแนกเป็นรายข้อ	87
21	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรับผิดชอบ โดยจำแนกเป็นรายข้อ	89
22	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โดยจำแนกเป็นรายข้อ	91
23	ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับ การปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น โดยจำแนกเป็นรายข้อ ..	93
24	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา	95
25	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่ สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน	97

26	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้านโดยจำแนกตามเพศ	98
27	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้านโดยจำแนกตามระดับการศึกษา	100
28	ค่าความถี่ และร้อยละ ของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา	102

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการพัฒนาประเทศจะต้องพัฒนาคนในชาติก่อนเป็นอันดับแรก เพราะประเทศชาติจะพัฒนาได้ต้องอาศัยบุคคลในชาติที่มีคุณภาพ ซึ่งหมายถึง ประชากรที่มีความสามารถทางสติปัญญามีสุขภาพพลานามัยที่ดี และยิ่งกว่านั้นจะต้องเป็นประชากรที่มีคุณธรรม เช่น มีน้ำใจนักกีฬา มีระเบียบวินัย มีความอดทน รู้จักเสียสละ และมีความสามัคคี ฯลฯ ลักษณะดังกล่าวจึงต้องระบุไว้ในเป้าหมายของการจัดการศึกษา เพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรให้ครอบคลุม ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาพลเมืองของประเทศต่อไป

พลศึกษา เป็นการศึกษาที่สำคัญแขนงหนึ่งที่มุ่งจะสร้างคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นให้กับผู้เรียน ซึ่งจะได้เห็นได้จากวัตถุประสงค์ของการพลศึกษาซึ่งมีอยู่ 5 ด้านคือ การพัฒนาด้านร่างกาย การพัฒนาการทำงานประสานกันระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ การพัฒนาการทางสังคม การพัฒนาด้านจิตใจ และการพัฒนาทางอารมณ์ (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527 : 2 - 13)

การพัฒนาด้านสังคมหรือคุณธรรมจัดเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในวิชาพลศึกษา เพราะ การมีคุณธรรมจะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอันจะทำให้คนในชาติอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เกี่ยวกับการปลูกฝังคุณธรรมให้กับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ชม ภูมิภาค (2525 : 5) กล่าวว่า การสอนแบบให้เด็กแสดงบทบาทสมมุติ เป็นวิธีที่มีประโยชน์ต่อการสร้างคุณธรรมได้อย่างดียิ่ง และการให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริงถือเป็นวิธีที่สำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2523 : 32) จากหลักการปลูกฝังคุณธรรมดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า วิชาพลศึกษานั้นเป็นวิชาที่เหมาะสมมาในการปลูกฝังคุณธรรมหรือนักกีฬาด้านต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน เพราะกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นจะ เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงพฤติกรรม

ต่าง ๆ มากมายทั้งด้านดีและไม่ดีโดยนิสัยที่แท้จริงออกมา และสังเกตเห็นได้ชัดเจนกว่าวิชาอื่น ๆ โดยครูไม่ต้องจัดให้เด็กแสดงบทบาทสมมุติก็มีสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูจะใช้เป็นสื่อเพื่ออภิปรายถึงความถูกต้อง เหมาะสมของการกระทำต่าง ๆ และวิชาพลศึกษาครูยังสามารถจัดประสบการณ์การฝึกปฏิบัติจริงเกี่ยวกับคุณธรรมหรือน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนได้อย่างมากมายหลายด้าน ดังที่วาสนา คุยาภิสิทธิ์ (2528 : 12) กล่าวว่า ในการสอนวิชาพลศึกษาครูสามารถสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมเข้าไปได้ในทุกขั้นตอนของการสอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเทคนิคของครู ลักษณะของนักเรียน และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 9 - 10) กล่าวว่า กิจกรรมพลศึกษาซึ่งอยู่ภายใต้การจัดการและดำเนินการของครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความเข้าใจสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมได้อย่างดี มีคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ความอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง การรู้จักยับยั้งชั่งใจ ความร่วมมือ ความซื่อสัตย์สุจริต เคารพสิทธิของผู้อื่น เคารพกฎกติกา การเสียสละ และรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี เพราะห้องเรียนพลศึกษาเป็นห้องปฏิบัติการทางพฤติกรรมของนักเรียนที่สำคัญยิ่ง นอกจากจะใช้ออกกำลังกายเพื่อความสมบูรณ์ของสุขภาพแล้ว ครูยังสามารถปลูกฝังพฤติกรรมที่พึงประสงค์ดังกล่าว และนักเรียนได้ทดลองใช้ในสภาพการณ์จริง ๆ ซึ่งจะช่วยให้มีความหมายแก่เด็กมากยิ่งขึ้น จะเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ถ่ายทอดการเรียนรู้ไปใช้ และปรับตัวในสังคมของชีวิตจริงต่อไป

จากวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทางสังคมหรือคุณธรรมนั้น

ในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (2530 - 2534) ได้ระบุว่า การจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้เยาวชนและประชาชนมีศีลธรรม คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม (ศึกษานิเทศการ. 2529 : 31) และจากวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาในด้านการพัฒนาทางสังคมหรือคุณธรรมนั้น การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดจุดประสงค์ไว้ว่า ให้มีคุณลักษณะประจำตัว เช่น การเป็นผู้นำนักกีฬา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหมั่นุ่คณะ ความสามัคคี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 39) และในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ก็เช่นกัน วิชาพลศึกษาได้กำหนดจุดประสงค์ไว้ว่า ให้มีคุณธรรม เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี

ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และความสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวนี้ไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2523 : 182)

ปัจจุบันสภาพสังคมไทยเกิดความสับสนวุ่นวาย อันเนื่องมาจากประชาชนขาดการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความยุติธรรม และขาดคุณธรรมในด้านอื่น ๆ สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งของการขาดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ดังกล่าว เนื่องจากขาดการปลูกฝังอบรมที่ดีในวัยเยาว์

วิชาพลศึกษาแม้จะเป็นห้องปฏิบัติการที่สำคัญในการเป็นพื้นฐานที่จะปลูกฝังพฤติกรรมที่พึงประสงค์ดังกล่าวข้างต้น แต่ก็ยังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากการทะเลาะวิวาทจากการแข่งขันและการเชียร์กีฬา การโกงการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อหวังชัยชนะ ซึ่งแสดงถึงความไม่มีน้ำใจนักกีฬา และสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการขาดการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาที่ดีคือ ครูพลศึกษาขาดแนวทาง คำแนะนำ หนังสือ และเอกสารต่าง ๆ เพื่อชี้แนะในการสอนด้านนี้ ดังจะเห็นได้จากคู่มือการสอนพลศึกษา ซึ่งจะเน้นเฉพาะการแนะนำด้านทักษะ แทบจะไม่มีคำแนะนำการสอนเพื่อปลูกฝังคุณธรรมค่าน้ำใจนักกีฬาเลย แม้ในจุดประสงค์ของการเรียนและการวัดผลจะมีเรื่องเหล่านี้อยู่ก็ตาม ทำให้ครูพลศึกษาขาดแนวทางที่เด่นชัดในการสอนเพื่อปลูกฝังพฤติกรรมดังกล่าว

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการสอนพลศึกษาที่เป็นอุปสรรคต่อการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
3. เพื่อ เปรียบ เทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
4. เพื่อ เปรียบ เทียบความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึงวิธีการหรือพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา อันจะเป็นแนวทางที่ครูพลศึกษาจะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียน
2. ผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึงระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษา ในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา อันจะเป็นข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะได้ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้มีการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
3. ผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาในการสอนพลศึกษาที่เป็นอุปสรรคต่อการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา อันจะเป็นข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียน

4. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะใช้เป็นแนวทางในการจัดทำคู่มือหรือเอกสารการสอนพลศึกษาในด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 168 คน จาก 47 โรงเรียน

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 จำนวน 394 คน จาก 47 โรงเรียน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 วุฒิการศึกษาของครูพลศึกษา ซึ่งแบ่งเป็นวุฒิการศึกษาค่ากว่าปริญญาตรี กับวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า

2.1.2 ประสบการณ์ในการสอนของครูพลศึกษา ซึ่งแบ่งเป็นประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี กับประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่า

2.1.3 เพศของครูพลศึกษา ซึ่งแบ่งเป็นเพศหญิงกับเพศชาย

2.1.4 ระดับการศึกษาของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งแบ่งเป็น 9 ด้าน คือ การรู้แพ้รู้ชนะ การรู้จักแพ้ การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษา ในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งแบ่งเป็น 9 ด้าน คือ การรู้แพ้รู้ชนะ การรู้จัก การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการสอนพลศึกษา หมายถึง การกระทำที่ครูพลศึกษากำหนดให้มีขึ้นภายใต้ สถานการณ์การเรียนการสอน ซึ่งจะมีทั้งการกระทำและการแสดงออกของครูพลศึกษา นักเรียน ที่เกิดขึ้นในคาบการเรียนวิชาพลศึกษา

2. การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การสร้างให้เกิดความมั่นคง การสร้างความ เข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา

3. น้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณธรรมประการหนึ่ง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะ ช่วยให้ผู้บุคคลอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข อันประกอบด้วยคุณลักษณะ 9 ประการดังนี้

3.1 การรู้แพ้รู้ชนะ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการยอมรับ ผลการแข่งขัน หรือการต่อสู้ในรูปแบบใด ๆ ก็ตาม โดยไม่เอาผลของการแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์ มีใจคอหนักแน่น อดทนต่อการยั่วยุต่าง ๆ โดยสามารถควบคุมยับยั้งจิตใจตนเองโดยไม่แสดงที่ทำ ที่ไม่พึงประสงค์ออกมา เช่น การเสียใจหรือดีใจจนมากเกินไป การโอ้อวด ก้าวร้าว หรือ พาลเถร

3.2 การรู้จัก หมายถึง การไม่ถือโทษซึ่งกันและกันในความพาลดหลังที่เกิดขึ้น โดยไม่แสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวเพื่อโต้ตอบ

3.3 การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา หมายถึง การแสดงออกของการเข้าใจ และกระทำตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือกติกา ตลอดจนข้อตกลงต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด ไม่เอารัดเอาเปรียบฝ่ายตรงข้ามในทางที่ผิดกติกา ยอมรับนับถือค่าตัดสิน

3.4 ความซื่อสัตย์ หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการประพฤติปฏิบัติที่ตรงต่อความเป็นจริงตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ตรงไปตรงมาทั้งทางกาย วาจา และใจ มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด

3.5 ความยุติธรรม หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการกระทำที่มีความเที่ยงตรงและเสมอภาค ไม่ลำเอียง มีเหตุผลสอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

3.6 ความสามัคคี หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันเพื่อทำกิจใด ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย ไม่คิดเอาดีหรือเด่นแต่ตัวเอง มีความจงรักภักดีต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ

3.7 ความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยงการงานนั้น มีความพากเพียรพยายามปรารถนาที่จะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด

3.8 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการสนใจปัญหาและความต้องการของบุคคลอื่น แบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของตน หรือสิ่งของตนที่มีพึงได้ให้แก่บุคคลอื่น ตลอดจนการช่วยเหลือบุคคลอื่นยามประสบทุกข์ยากหรือเดือดร้อน

3.9 การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการยอมรับขีดจำกัดความสามารถของตนเองตามที่เป็นจริง และขณะเดียวกันก็ให้เกียรติบุคคลอื่นยอมรับนับถือในบทบาทสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่นด้วยความเต็มใจ และสุภาพอ่อนน้อม รวมถึงการรู้จักเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ไม่แสดงการโอ้อวด ย้ายู ก่อวาท หรือก้าวก่ายสิทธิของบุคคลอื่น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของพฤติกรรมการสอนและการประเมินพฤติกรรมการสอน
2. ความหมายและคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา
3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการสอนทั่ว ๆ ไปที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม (น้ำใจนักกีฬา)
4. เอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับวิธีสอนพลศึกษาที่ส่งเสริมการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา
5. เหตุผลในการแยกศึกษาตามตัวแปรอิสระ

1. ความหมายของพฤติกรรมการสอนและการประเมินพฤติกรรมการสอน

1.1 ความหมายของพฤติกรรมการสอน

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางกล้ำเนื้อ ความคิดและความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 573) และ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2526 : 112) ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมทุกอย่างของมนุษย์ทั้งที่เป็นการแสดงออกซึ่งสังเกตได้และที่ถูกลบเลือนไม่แสดงออกมาให้เห็น

การสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์ สถานการณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น การสอนเป็นศิลปะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องเตรียมการสอนและจัดกิจกรรมหลายอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด กู๊ด (Good. 1973 : 552) และ อลงกรณ์ จันทารมย์ (2526 : 35) ได้ให้ความหมายของการสอนสอดคล้องกันว่า หมายถึง การช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถ

กระทำได้หลายวิธี เช่น การจัดประสบการณ์ชีวิตให้นักเรียน การถ่ายทอดความรู้ การฝึกให้
ขบคิดปัญหาต่าง ๆ การจัดสถานการณ์ให้มีการพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และ
สติปัญญา

เมื่อรวมคำว่า พฤติกรรมและการสอนเข้าด้วยกันเป็น พฤติกรรมการสอน มีผู้ให้
ความหมายไว้ดังนี้ เพจ และคนอื่น ๆ (Page and Others) ให้ความหมายของพฤติกรรมการ
สอน ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า เป็นอิทธิพลระหว่างครูกับนักเรียนที่มีต่อกัน
อันมีผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้ และพฤติกรรมในชั้นเรียนยังแสดงให้เห็นถึงสภาพปฏิสัมพันธ์
ระหว่างครูกับนักเรียน และยังชี้ให้เห็นได้ว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพียงใดอีกด้วย
(พะเยาว์ ปาลวัฒน์. 2525 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Page and Others. 1977 : 337)
ส่วน สมจิต สวนธนไพบูรณ์ (2529 : 1) ให้ความหมายของพฤติกรรมการสอนว่าเป็น
การกระทำที่ผู้สอนกำหนดให้มีขึ้นภายใต้สถานการณ์การเรียนการสอน ซึ่งจะมีทั้งการกระทำหรือ
การแสดงออกของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันขึ้นเรียน มีทั้งพฤติกรรมทางวาจาและ
ไม่ใช่พฤติกรรมทางวาจา เช่น การพูด การอธิบาย การใช้คำถาม การออกคำสั่ง
การเสริมแรง การใช้สื่อการสอน นักเรียนช่วยครูแสดงการสาธิต การตอบคำถามของนักเรียน
การทำแบบฝึกหัด รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ด้วย

จากแนวความคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง
การกระทำทุกอย่างที่ผู้สอนกำหนดให้มีขึ้นภายใต้สถานการณ์การเรียนการสอน ซึ่งจะมีทั้งการกระทำ
ของผู้สอนและผู้เรียน โดยมีจุดหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

1.2 การประเมินพฤติกรรมการสอน

การประเมินพฤติกรรมการสอนหรือการศึกษาพฤติกรรมการสอนเป็นแนวทาง
อันหนึ่งที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งครูทุกคนสามารถประเมินพฤติกรรม
การสอนของตนได้จากนักเรียน เพื่อนครูด้วยกัน ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ผู้ปกครองของเด็ก
สาธารณชน และผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก (ประหยัด ศรีวิชา และชาญชัย อาจิมสมาจาร.
2526 : 43) ตลอดจนการประเมินตนเองอีกส่วนหนึ่งด้วย

นอกจากนั้น ไออานนิส (Ioannis) ได้เสนอแนวทางสำคัญในการศึกษาพฤติกรรม การสอนในชั้นเรียนไว้ 4 แบบคือ

1. ศึกษาจากรายงานการประเมินผลของศึกษานิเทศก์หรือผู้บริหาร
2. ศึกษาจากสังเกตของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
3. ศึกษาจากรายงานโดยครูเอง
4. ศึกษาจากการประเมินของผู้เรียน

ในบรรดากลุ่มผู้ประเมินต่าง ๆ ได้มีผู้ศึกษาว่ากลุ่มไหนจะให้ผลการประเมินที่เชื่อถือได้มากกว่ากัน ส่วนมากจะพบว่า กลุ่มผู้เรียนสามารถประเมินผู้สอนได้น่าเชื่อถือกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่กลุ่มผู้เรียนก็มีข้อจำกัดในเรื่องความสามารถในการประเมิน กล่าวคือ สามารถประเมินเฉพาะพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นในห้องเรียนเท่านั้น ผลการประเมินโดยผู้เรียนเป็นข้อมูลที่มีความเชื่อมั่นสูง แต่อาจจะมีความเที่ยงตรงต่ำ และเป็นข้อมูลที่ตีค่าใช้เพื่อปรับปรุงการสอน (พยุงค์ สุนทร. 2527 : 33 ; อ้างอิงมาจาก Ioannis. 1967 : 25 - 29)

จะเห็นได้ว่า การประเมินหรือการศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพโดยพิจารณาจากผลการประเมินที่ได้จากกลุ่มบุคคลต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มผู้เรียนซึ่งสามารถประเมินผู้สอนได้น่าเชื่อถือกว่ากลุ่มอื่น ๆ

2. ความหมายและคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา

2.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา

ไดมินักพลศึกษาให้ความหมายของคำว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา ไว้ดังนี้ บาร์โรว์ (Barrow. 1977 : 324) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา คือ ค่านิยมที่สำคัญประการหนึ่งที่เกี่ยวกับการเล่นกีฬาหรือเล่นเกม นอกจากนั้น แมคคาร์ที (McCarthy. 1978 : 34) ได้ให้ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬาว่า เป็นลักษณะของการเล่นที่ซื่อตรง ไม่คดโกง และยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ โดยไม่ท้วงติงหรือโวยวายแต่อย่างใด

ส่วนนักพลศึกษาในประเทศไทยได้ให้ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬาดังนี้ ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ (2521 : 35 - 36) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา คือ คุณธรรมข้อหนึ่งที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังในตัวบุคคล อันได้แก่ การรู้แพ้ชนะ และการให้อภัย รวมทั้งการต่อสู้และแข่งขันกันด้วยวิถีทางของการกีฬาอย่างเต็มความสามารถ เคารพในกฎกติกาและยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้ง และมีใจอยู่ในวงจำกัด เฉพาะการแข่งขันกีฬาเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการนำเอาคุณธรรมข้อนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในสังคมด้วย ซึ่งความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 20 - 21) ที่ได้นิยามว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นน้ำใจที่ประกอบด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่จะเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นน้ำใจที่ได้มาจากการเล่นกีฬา ไม่ว่าจะเป็นการเล่นด้วยความสนุกสนานหรือเล่นเพื่อการแข่งขันก็ตาม

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า น้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณธรรมประการหนึ่ง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

2.2 คุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา

คุณลักษณะและหลักสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา ได้มีนักพลศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ดังนี้

บาร์โรว์ (Barrow. 1977 : 324) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย

คุณลักษณะ 3 ประการคือ

1. การเล่นด้วยความยุติธรรม
2. การไม่โอ้อวดหรือไม่ยกตนข่มท่าน เมื่อได้รับชัยชนะ
3. การยอมรับและควบคุมตนเองได้ แม้แพ้

ทั้ง 3 ลักษณะนี้เป็นลักษณะทั่ว ๆ ไป ซึ่งประกอบด้วยลักษณะย่อย ๆ อีกหลาย

ประการ เช่น ความซื่อสัตย์ การเล่นอย่างสุภาพ การควบคุมตนเอง ฯลฯ

สมาคมผู้บำเพ็ญความมีน้ำใจนักกีฬาแห่งสหรัฐอเมริกา (Sportmanship

Brotherhood of U.S.A.) ได้บัญญัติหลักสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา ดังนี้

1. รักษาภักดี
2. รักษาสัตย์ที่มีกับเพื่อน
3. รักษาอารมณ์
4. รักษาพละนามัย
5. รักษาใจให้หนักแน่นคราวแพ้
6. รักษาความภาคภูมิใจไว้ในใจคราวชนะ
7. รักษาจิตให้ผ่องใส ใจสะอาด และไม่ขาดสุขภาพทางกาย
8. เล่นตามกฎกติกา (ภูมิ หุราพันธ์. 2526 : 37 - 38 ; อ้างอิงมาจาก

Sportmanship Brotherhood of U.S.A. n.d. : unpagged)

กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (2522 : 67 - 71) ได้กล่าวถึง ลักษณะที่สำคัญ
ของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้คือ

ก. ลักษณะของนักกีฬาที่มีน้ำใจนักกีฬา

1. มีความโอบอ้อมอารี
2. ไม่เอาการแพ้นะมาเป็นอารมณ์มากจนทำให้ตนเองแสดงท่าที่ไม่เหมาะสม

ออกมาในลักษณะก้าวร้าวหรือการพาล เมื่อแพ้ก็แพ้อย่างสมศักดิ์ศรี แสดงความยินดีและ
เห็นใจซึ่งกันและกัน

3. มีความสำนึกในหน้าที่ เช่น การฝึกซ้อม การเข้าแข่งขัน
4. เป็นผู้ที่ยอมรับ
 - 4.1 ในฝีมือของผู้ร่วมทีมในกรณีที่มีการแข่งขัน เป็นทีม
 - 4.2 ในสภาพของความเป็นจริงที่ผู้อื่นมีความสามารถแทนตน
5. ต้องเข้าใจในกฎกติกาอย่างแท้จริงและเคารพในคำตัดสินของกรรมการ
6. เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
7. ไม่เป็นผู้มีอคติ
8. เป็นผู้ที่เสียสละ เปิดโอกาสให้นักกีฬาวัยเยาว์ได้เล่นบ้างเพื่อสร้าง

ประสบการณ์ให้แก่เขา

9. ให้เกียรติผู้อื่น

10. มีขันติสำร็จจะ คือ มีความอดกลั้นและสงบเสงี่ยม

ข. ลักษณะของผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา

1. พึงปรบมือแสดงความยินดีต้อนรับผู้แข่งขันทุกฝ่าย

2. ไม่เหยียดหยันผู้แข่งขัน

3. ไม่บังคับรบกวนผู้แข่งขันหรือเจ้าหน้าที่ และไม่ทำให้เกิดการแตกสามัคคี

ระหว่างผู้แข่งขันด้วยกันหรือกับผู้ดู

4. พึงยอมรับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่อย่างเด็ดขาด เคารพกฎข้อบังคับและ

กติกาทั้งปวง

5. ไม่บังคับรบกวน เปลี่ยนวาจาสนับสนุนผู้เล่นไปมาทางที่ผิด

6. เป็นผู้รู้แพ้รู้ชนะ

7. เป็นผู้ที่เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินของกรรมการ

8. ให้กำลังใจผู้เล่นทั้งสองฝ่าย แสดงความยินดีต่อผู้ชนะและแสดงความเห็นใจ

ต่อผู้แพ้ เมื่อจบการแข่งขัน

ค. ลักษณะของบุคคลทั่วไปที่แสดงออกซึ่งการมีน้ำใจนักกีฬา

1. เป็นผู้มีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัวทำงานเพื่อส่วนรวม

2. มีความเห็นใจซึ่งกันและกันในการทำงานใด ๆ

3. เป็นผู้ที่มีใจกว้างยอมรับในความจริง

4. เป็นผู้ไม่มีอคติ ควรมีความยุติธรรมเสมอ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 20 - 21) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย ลักษณะต่อไปนี้คือ เป็นน้ำใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักความสามัคคี ยินดีปฏิบัติตามกฎและระเบียบข้อบังคับของการเล่น ไม่พยายามเอาัดเอาเปรียบกัน ให้อภัยซึ่งกันและกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน เล่นด้วยความสุภาพเรียบร้อย ไม่เย่อหยิ่งจองหองหรือโอ้อวด ความคุ้มครองตนเองให้เป็นผู้มีน้ำใจหนักแน่น อดกลั้นและยับยั้งชั่งใจ ให้เกียรติแก่ผู้ร่วมเล่นด้วยกันทั้งฝ่ายเดียวกันและฝ่ายตรงข้าม ให้เกียรติยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน ตลอดจนผลของ

การแข่งขันกีฬานั้น ๆ ด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง ถ้าแพ้หรือชนะก็ไม่แสดงออกนอกหน้ามากเกินไป

กอง วิสสุทธารมณ์ (2523 : 7) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาควรมีคุณธรรมเหล่านี้รวมอยู่ด้วย คือ การไม่เห็นแก่ตัว มีความยุติธรรม ยั้งคับใจตนเองให้ประพฤติด้วยกาย วาจา ใจ

ภูมิ หุราพันธ์ (2526 : 46) กล่าวถึง นักกีฬาที่มีน้ำใจนักกีฬาว่าเป็นผู้ที่เล่นกีฬาอย่างซื่อตรง ยอมเสี่ยงแม้จะเห็นว่าแพ้หรือสู้ไม่ได้ มีใจกว้าง คือ ไม่เป็นคนใจแคบหรือใจดำ รู้แพ้รู้ชนะ คุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้เป็นของนักกีฬา หรือที่เรียกว่า "มีใจนักเลง"

เสถียร สมัตถภาพงศ์ (2527 : 28) ได้สรุปคุณลักษณะของผู้น้ำใจนักกีฬาไว้ 10 ประการคือ

1. เป็นผู้มีความรับผิดชอบและสำนึกในหน้าที่
2. มีความโอบอ้อมอารี
3. รักความเป็นธรรมและความเสมอภาค
4. มีความเสียสละ อุดหนุน ไม่เอาเปรียบคนอื่น
5. เคารพและปฏิบัติตามระเบียบกติกาอย่างเคร่งครัด เปิดเผย และจริงจัง
6. มีความอดทน อดกลั้น ข่มอารมณ์ และมีขันติสร้างจะ
7. ให้เกียรติยอมรับในบทบาทหน้าที่และความสามารถของคนอื่น
8. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
9. รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย
10. เป็นผู้มีความร่าเริงและมีมนุษยสัมพันธ์ดี

จากคุณลักษณะของน้ำใจนักกีฬาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า คุณลักษณะของคความมีน้ำใจนักกีฬาควรจะต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. การรู้แพ้รู้ชนะ
2. การรู้จักอภัย
3. การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา

4. ความซื่อสัตย์
5. ความยุติธรรม
6. ความสามัคคี
7. ความรับผิดชอบ
8. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
9. การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการสอนทั่ว ๆ ไปที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม (น้ำใจนักกีฬา)

3.1 ความหมายของคุณธรรมและจริยธรรม

คุณธรรมและจริยธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น และมีส่วนที่คล้ายคลึงกัน อยู่มาก ซึ่งจะเห็นได้จากคำจำกัดความต่อไปนี้

คุณธรรม คือ สภาพคุณงามความดี (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 187) ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2526 : 2) ที่กล่าวว่า คุณธรรม คือ สิ่งที่คนส่วนใหญ่ในสังคมเห็นว่าดี เช่น ความซื่อสัตย์ วินัย ประหยัด ฯลฯ

จริยธรรม คือ ธรรมที่เป็นข้อปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 214) และกรมวิชาการ (2527 : 5) ได้ให้คำจำกัดความของจริยธรรมว่า หมายถึง การกระทำทั้งกาย วาจา และใจที่ดีงาม เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

ส่วนลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมนั้น แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524 : 2 - 3)

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ว่าเป็นสิ่งดีของคนนั้นถือว่า การกระทำชนิดใดคือควรกระทำ และการกระทำชนิดใดไม่ควรกระทำ

2. ทศคติเชิงจริยธรรม คือ ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่าคนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใด ทศคติเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้นมีความหมายกว้างกว่าความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคล เพราะทศคตินั้นรวมทั้งความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เข้าด้วยกัน

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลให้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้ทราบว่า บุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับแตกต่างกัน อาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้เสมอ และบุคคลที่มีการกระทำเหมือนกันอาจมีระดับจริยธรรมแตกต่างกันได้

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การแสดงพฤติกรรมที่สังคมชมชอบ เช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม เป็นต้น หรือคเว้นพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ค่านิยมในสังคมนั้น เช่น การโกงสิ่งของ การลักขโมย เป็นต้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมาก ทั้งนี้เพราะการกระทำที่ดีหรือเลวของบุคคลนั้น ส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของสังคม

3.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

3.2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ (Piaget)

เพียเจต์ (Piaget) เป็นผู้ริเริ่มทางความคิดที่ว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั่นเอง เพียเจต์ (Piaget) ได้แบ่งขั้นตอนของการพัฒนาการทางสติปัญญาออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ

1. ขึ้นรับรู้จากประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว
2. ขึ้นเริ่มคิดด้วยญาณ
3. ขึ้นคิดด้วยรูปธรรม
4. ขึ้นคิดตามแบบแผนของตรรกวิทยา

จากพัฒนาการทางสติปัญญาทั้ง 4 ขั้นนี้ เพียเจต์ (Piaget)

ได้นำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งขั้นพัฒนาการจริยธรรมออกมาเป็น 3 ขั้นคือ

1. ขึ้นก่อนจริยธรรม เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ เป็น
ขั้นที่ยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดล้อมได้อย่างละเอียด มีแต่ความต้องการทางร่างกาย
2. ขึ้นฝึกคำสั่ง อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 2 - 8 ปี ในขั้นนี้เด็กจะ
สามารถรับรู้สภาพแวดล้อม และบทบาทของตนเองกับบุคคลอื่น รู้จักเกรงกลัวผู้ใหญ่เห็นว่า
คำสั่งหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตาม
3. ขึ้นยึดหลักแห่งตน พัฒนาการในขั้นนี้จะมีตั้งแต่เด็กอายุ 8 ปีขึ้นไป
เด็กในวัยนี้สามารถใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลประกอบการตัดสินใจ และตั้งเกณฑ์ที่เป็นตัวของ
ตัวเองได้ (กรมวิชาการ. 2527 : 7 - 8 ; อ้างอิงมาจาก Piaget. 1932 :
unpaged)

3.2.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

โคลเบอร์ก (Kohlberg) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรม
โดยอาศัยแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget) กับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย จำนวน 75 คน โดย
ติดตามศึกษากับเด็กกลุ่มนี้เป็นระยะเวลา 12 ปี ในปีแรกที่เขาเริ่มศึกษากลุ่มตัวอย่างมีอายุ
10 - 16 ปี และติดตามศึกษาไปจนกลุ่มตัวอย่างนี้มีอายุ 22 - 28 ปี โดยวิธีให้กลุ่มตัวอย่าง
บอกเหตุผลในการเลือกกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ในสถานการณ์ที่มีการขัดแย้งระหว่าง
ความต้องการส่วนบุคคลกับกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือของสังคม โดยแบ่งประเภทของเหตุผล
เชิงจริยธรรมออกเป็น 6 ประเภท แล้วเรียงเหตุผลเหล่านี้ตามระดับอายุของผู้ใช้เหตุผลนั้น ๆ
ซึ่งพัฒนาการของเหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 6 ขั้นนี้ ถูกจัดเป็น 3 ระดับ

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ขั้น 1 หลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ (อายุ 2 - 7 ปี)	ระดับก่อนกฎเกณฑ์
ขั้น 2 หลีกเลี่ยงการแสวงหารางวัล (อายุ 7 - 10 ปี)	(Pre-conventional Level)
ขั้น 3 หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ 10 - 13 ปี)	ระดับตามกฎเกณฑ์
ขั้น 4 หลีกเลี่ยงการทำให้หน้าที่ทางสังคม (อายุ 13 - 16 ปี)	(Conventional Level)
ขั้น 5 หลีกเลี่ยงการทำความผิด (อายุ 16 ปีขึ้นไป)	ระดับเหนือกฎเกณฑ์
ขั้น 6 หลีกเลี่ยงการผิดหลักคุณธรรม (ผู้ใหญ่)	(Post-conventional Level)

จริยธรรมระดับก่อนกฎเกณฑ์ หมายถึง ระดับของการตัดสินใจเลือกกระทำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์แก่ตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้อื่น แบ่งออกเป็น 2 ขั้นคือ

ขั้นที่ 1 มุ่งที่จะหลีกเลี่ยงมิให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะ ได้รับจึงยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือตน

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นการเลือกกระทำในสิ่งที่จะนำความพอใจมาให้ตนเองเท่านั้น เริ่มรู้จักแลกเปลี่ยนกับเด็กอื่น โดยเขาทำมาฉันต้องทำไปหรือเขาให้เราเราต้องให้เขา เป็นต้น

จริยธรรมระดับตามกฎหมาย หมายถึง ระดับของการกระทำตามกฎหมายของกลุ่มย่อย ๆ ของคนหรือตามกฎหมายและหลักศาสนา บุคคลพวกนี้ยังต้องมีการควบคุมจากภายนอก แต่มีความสามารถในการเอาใจเขามาใส่ใจเรา และสามารถที่จะแสดงบทบาททางสังคมได้ แบ่งออกเป็น 2 ขั้น

ขั้นที่ 3 เลือกกระทำตามผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนและบุคคลในวัยเดียวกัน เพราะเด็กวัยนี้ยังไม่เป็นตัวของตัวเอง ชอบคล้อยตามและชอบการชักจูงของผู้อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง "เพื่อน"

ขั้นที่ 4 เลือกกระทำตามบทบาทและหน้าที่ของคนในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของสังคมของคน เพราะรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของคนตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมของคนกำหนดหรือคาดหวัง

จริยธรรมระดับเหนือกฎหมาย หมายถึง ระดับของการตัดสินใจขัดแย้งต่าง ๆ ด้วยการนำมาคิด ตรึกตรอง หรือสิ่งใดโดยตนเองเสียก่อน แล้วจึงตัดสินใจไปตามแต่ว่าจะเห็นความสำคัญของสิ่งใดมากกว่ากัน โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้น

ขั้นที่ 5 เป็นขั้นที่เลือกกระทำโดยไม่ให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้อื่นและคนหมู่มาก เพราะเห็นความสำคัญของคนหมู่มาก และสามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้

ขั้นที่ 6 เป็นขั้นสูงสุดของเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคล เป็นขั้นที่บุคคลนำความรู้สากลที่อยู่เหนือกฎหมายในสังคมของตนมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกกระทำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสงบสุขของสังคมส่วนรวม ซึ่งแสดงถึงการมีความยึดหยุ่นทางจริยธรรมเพื่อจุดมุ่งหมายในขั้นปลายอันเป็นอุดมคติของเขา

การพัฒนาการทางจริยธรรม 3 ระดับ ซึ่งแบ่งเป็น 6 ขั้นตอนของ โคลเบอร์ก (Kohlberg) นี้ปรากฏว่า ไม่มีขั้นที่ตรงกับขั้นค่าของ เพียเจต์ (Piaget) (ขั้นก่อนจริยธรรม) ส่วนขั้นการฝึกคำสั่งของเพียเจต์ (Piaget) นั้นก็มีบางลักษณะที่ตรงกับขั้นที่ 1 - 4 ของโคลเบอร์ก (Kohlberg) และขั้นการยึดหลักแห่งตนก็ตรงกับลักษณะบางลักษณะของขั้นที่ 2 - 6 ของโคลเบอร์ก (Kohlberg) นั่นเอง

โคลเบอร์ก (Kohlberg) เชื่อว่า พัฒนาการทางการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของมนุษย์เป็นไปตามลำดับขั้น จากขั้นที่หนึ่งเรื่อยไปจนถึงขั้นที่หก บุคคลจะพัฒนาข้ามขั้นไม่ได้ เพราะการใช้เหตุผลในขั้นที่สูงขึ้นไปจะ เกิดได้ด้วยการมีความสามารถในการใช้เหตุผลขั้นที่ต่ำกว่าอยู่แล้ว และต่อมาบุคคลจะได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ ๆ หรือ เข้าใจความหมายของประสบการณ์เก่า ๆ ได้ดีขึ้น จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและเหตุผล ทำให้การใช้เหตุผลในขั้นที่สูงต่อไปมีมากขึ้นตามลำดับ ส่วนเหตุผลในขั้นต่ำกว่าก็จะถูกใช้น้อยลงทุกที จนถูกละทิ้งไปในที่สุด คือ ขั้นที่หกแต่อาจหยุดชะงักอยู่ขั้นใดขั้นหนึ่งที่ต่ำกว่าก็ได้ ซึ่ง โคลเบอร์ก (Kohlberg) พบว่า ผู้ใหญ่ส่วนมากจะมีพัฒนาการถึงขั้นที่ 4 เท่านั้น และการเป็นผู้มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่สูงนั้น มิได้หมายความว่า เขาจะเป็นคนทำความดีอย่างสม่ำเสมอด้วย เพราะเหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นสูงสุดนั้น แสดงถึงความเห็นที่มีลักษณะเป็นประโยชน์เท่านั้น (กรมวิชาการ. 2527 : 8 - 9 ; อ้างอิงมาจาก Kohlberg. n.d. : unpagged)

3.3 วิธีการสอนที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม (น้ำใจนักกีฬา)

นักการศึกษาหลายท่านได้พยายามศึกษา คิดค้น เพื่อหารูปแบบวิธีการในการสอน เพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม และได้เสนอแนวทางไว้มากมาย ดังเช่น

โคลเบอร์ก (Kohlberg) ให้แนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมว่า การฝึกให้เยาวชนมีคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความกล้าหาญ และความยุติธรรม ด้วยวิธีการบอกกล่าว การฝึกกระทำ และการให้เลียนแบบ ซึ่งมีมาตั้งแต่โบราณ ไม่ทำให้เกิดผลในเยาวชนแต่ประการใด โดยเฉพาะผลในรูปของนิสัยและพฤติกรรมในสถานการณ์อิสระ เนื่องจากวิธีการเหล่านี้เน้นความเชื่อฟังมากเกินไป การสอนที่เหมาะสมควรใช้วิธีการสอนโดยให้ประสบการณ์แก่เด็กในลักษณะที่เป็นสถานการณ์ขัดแย้ง แล้วให้เด็กนำวิธีการตัดสินใจหรือเหตุผลของตนมาใช้ในสถานการณ์นั้น แต่ผู้ฝึกจะต้องแสดงว่า เหตุผลในขั้นต่ำของเด็กนั้นไม่เพียงพอ จะทำให้เด็กเกิดความไม่พอใจในความสามารถของตน เด็กควรจะได้ฟังและร่วมในการถกเถียงในเรื่องนี้ และ เมื่อเด็กตระหนักถึงความขัดแย้ง ก็ให้แนะ เหตุผลในขั้นที่สูงกว่าให้เด็ก วิธีนี้คือ การฝึกในทางคำพูด ส่วนวิธีการที่ควรจะมีคือ การสร้างสภาพในโรงเรียน

ให้ความยุติธรรมนี้เป็นคุณธรรมที่เด่นชัดในชีวิตประจำวัน เพื่อเด็กจะได้รับประสบการณ์นั้นโดยตรง ซึ่งจะเป็นเครื่องช่วยในการพัฒนาทางจริยธรรมของเด็กได้ดีกว่าวิธีอื่นใด (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524 : 60 - 61 ; อ้างอิงมาจาก Kohlberg. 1970 : 57 - 84)

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522 : 50 - 59) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมว่า สามารถทำได้หลายวิธี เช่น

1. ให้ความรู้สูงขึ้น วิธีการฝึกฝนเด็กซึ่งใช้หลักเหตุผลเชิงจริยธรรมขึ้นคำให้สามารถใช้เหตุผลในขั้นสูงขึ้นไปนั้น เริ่มจากการศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็ตามทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) นักจิตวิทยาได้ใช้วิธีการให้เหตุผลที่เหนือกว่าที่เด็กใช้เพื่อให้เด็กได้ความรู้สูงขึ้นกว่าที่ตนมีอยู่ เมื่อเด็กได้รับเหตุผลอันใหม่ เด็กจะนำความคิดเปรียบเทียบกับเหตุผลเดิมของตน ซึ่งจากการเปรียบเทียบนี้ เด็กจะเกิดความรู้ที่ขัดแย้งกันหรือเกิดการไม่สมดุลทางความคิดขึ้น ความไม่สมดุลนี้จะเป็นเครื่องกระตุ้นให้เด็กมีการปรับปรุงโครงสร้างทางความคิดของตนเพื่อให้เกิดความสมดุลขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เด็กเข้าใจและยอมรับเหตุผลในขั้นสูงกว่าขั้นของตนได้
2. ให้แสดงบทบาท การให้แสดงบทบาทเป็นตัวละครในเรื่องที่มีปัญหาขัดแย้งทางจริยธรรม จะเป็นเครื่องช่วยให้เด็กมีความผูกพันใกล้ชิดกับปัญหาของตัวเองในเรื่องเหมือนกับเป็นปัญหาของตนเอง ซึ่งจะทำให้เด็กมีความคิดกว้างขวางและเกิดความคิดความเข้าใจแตกต่างไปจากเดิม ไม่มีอยู่แต่ตนเอง
3. การใช้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนให้เกิดความคล้อยตาม การใช้อิทธิพลของเพื่อนที่แสดงออกทางจริยธรรมในระดับเดียวกัน เด็กจะยึดถือเพื่อนเป็นแบบอย่างและคล้อยตามลักษณะของเพื่อน ๆ ไปได้โดยง่าย
4. การให้เลียนแบบจากตัวแบบ การใช้ตัวแบบแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ถูกทดลองเห็นจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้ถูกทดลองทำพฤติกรรมนั้น ๆ ตามตัวแบบได้ การจัดตัวแบบให้เป็น การให้ความรู้แก่ผู้ถูกทดลองได้วิธีหนึ่งนอกเหนือจากการให้แสดงบทบาท เพื่อรับคำแนะนำจากเพื่อนหรือการให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นที่เหมือนกันเป็นเอกฉันท์ อันทำให้ผู้ถูกทดลองคล้อยตามกลุ่ม

เพื่อนได้มาก การจัดตัวแบบเพื่อให้เกิดการเลียนแบบ เป็นวิธีที่นักจิตวิทยาเชื่อว่าเด็กจะเรียนรู้จากสังคมได้มากที่สุด และเป็นวิธีการที่เด็กอยากทำตามโดยไม่รู้สึกลัวว่ากำลังถูกชักจูง ผลที่เกิดขึ้นกับตัวแบบและลักษณะของตัวแบบ เป็นสาเหตุสำคัญที่จะทำให้บุคคลกระทำพฤติกรรมหรือไม่ ตัวแบบมีอิทธิพลทำให้เด็กคล้อยตามได้มากก็คือ ตัวแบบที่เป็นผู้ใหญ่กว่าตนและเป็นตัวแบบประเภทที่มีคุณสมบัติที่น่าสนใจหรือน่าเลื่อมใส และเป็นตัวแบบที่ได้กระทำพฤติกรรมที่ส่งเสริมคุณสมบัติของผู้เลียนแบบด้วย การเลียนแบบนั้นสามารถจะใช้ในการส่งเสริมการใช้เหตุผล เชิงจริยธรรม และทัศนคติ เชิงจริยธรรมได้

สงบ ลักษณะ (2523 : 6 - 7) ได้ให้แนวทางในการสร้างเสริมจริยธรรมไว้ว่า
ต้องประกอบด้วย

1. การให้ความรู้ความเข้าใจโดยเหตุผล ไม่ใช่เป็นเพียงการบอกหรือเล่า แต่อาจจะต้องชี้แนะแยกประเด็นของปัญหาให้เห็น วิเคราะห์ให้ดูเป็นตัวอย่างแล้วให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ ค้นหาจนพบ สรุปเห็นกฎเกณฑ์ด้วยตัวของเขาเอง
2. การให้เห็นตัวแบบและเลียนแบบมีอิทธิพลมาก นักจิตวิทยาวิจัยพบว่า ถ้าตัวแบบเป็นผู้มีชื่อเสียง เป็นคนเก่ง และอยู่ในวัยเดียวกันกับนักเรียนจะเลียนแบบได้ดี
3. การได้รับประสบการณ์โดยตรงในการได้คิดค้นและค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ได้ปฏิบัติ ได้แสดงบทบาท เน้นการปฏิบัติ
4. การใช้ทรัพยากรกลุ่มสัมพันธ์ คือ อิทธิพลของการปะทะสัมพันธ์ในกลุ่มทำให้เกิดการคล้อยตาม
5. การควบคุมสภาพแวดล้อม จัดสิ่งแวดล้อมที่เลวทรามแล้วสร้างเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้นแทน

เมธี ปิณฑนานนท์ (2525 : 54 - 59) ได้เสนอเทคนิคการสอนจริยศึกษาไว้หลายวิธี วิธีที่น่าสนใจได้แก่

1. การจัดกลุ่มคิดปัญหาและแก้ปัญหา แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มและจัดเป็นคู่ ฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายคิดปัญหา อีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายคิดหาทางแก้ไข โดยกลุ่มจะพิจารณาร่วมกัน เช่น ฝ่ายคิดปัญหาดังปัญหาว่า " เด็กผู้หญิงคนหนึ่งอยู่กับพ่อแม่ที่ยากจนและไม่สามารถส่งเสียให้

เล่าเรียนต่อไปได้ พ่อแม่เป็นคนดี สุจริต ผ่ายอา ซึ่งมีความเป็นอยู่ดีแต่ทำมาหากินไม่สุจริต ต้องการให้ไปอยู่กับตนเพราะสามารถส่งเสียให้เล่าเรียนได้ เด็กผู้หญิงคนนั้นควรจะตัดสินใจอย่างไร" นักเรียนจะช่วยกันคิดโดยมีครูคอยควบคุม วิธีแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุด จะได้จากการใช้ความคิดของคนส่วนใหญ่ในกลุ่ม เป็นการโน้มน้าวจิตใจเด็กให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมได้อย่างดี วิธีหนึ่ง ซึ่งเราเรียกว่า "การใช้ข้อเท็จจริงกลุ่มให้เกิดประโยชน์"

2. การใช้ข่าวจากหนังสือพิมพ์สอนจริยธรรม การสอนนี้ครูต้องเป็นผู้เก็บรวบรวมข่าว เหตุการณ์และ เนื้อหาของข่าวนี้ แสดงให้เห็นผลของการประกอบกรรมดี กรรมเลว แล้วนำข่าวนั้นมาตั้งปัญหาให้นักเรียนอภิปราย ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์และพิจารณา เหตุผลที่ถูกต้อง วิธีสอนวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้จักคิด มีเหตุผลและเข้าใจผลแห่งการกระทำ ได้ดียิ่งขึ้น

จากข้อเสนอแนะของนักการศึกษาเกี่ยวกับหลักและวิธีสอนที่ส่งเสริมการปลูกฝังจริยธรรม จะเห็นได้ว่า วิธีการปลูกฝังจริยธรรมที่เหมาะสมนั้นมีหลายวิธี เช่น การให้ประสบการณ์ด้าน ความขัดแย้งทางจริยธรรมแล้วให้ผู้เรียนอภิปราย การให้ความรู้ให้สูงขึ้น การให้แสดงบทบาท ในเรื่องที่มีปัญหาขัดแย้งทางจริยธรรมแล้วอภิปราย การใช้ข้อเท็จจริงของกลุ่มเพื่อนให้เกิด การคล้อยตาม การให้เลียนแบบจากตัวแบบ การควบคุมสภาพแวดล้อมและการจัดสิ่งแวดล้อม ทางจริยธรรม การใช้ข่าวจากหนังสือพิมพ์เพื่อสอนจริยธรรม ซึ่งในการจะนำวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวไปใช้ปลูกฝังจริยธรรมนั้น ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพของเนื้อหา กิจกรรมของวิชานั้น ๆ

3.4 งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนที่พัฒนาจริยธรรม

3.4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

โจนส์ และมอริส (Jones and Morris) ได้ทำการวิจัยพฤติกรรม และความรู้ด้านจริยธรรมของเด็ก พบว่า พฤติกรรมและความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมของเด็ก มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก การสอนความรู้ทางศีลธรรมที่โรงเรียนไม่สามารถจะชักจูงเด็กให้ แสดงคุณค่าทางจริยธรรมได้ ทั้งนี้เพราะสังคม ครอบครัว ความต้องการ และความรู้สึกของ

เด็กเป็นองค์ประกอบที่สำคัญกว่าการสอนศีลธรรมของโรงเรียน ฉะนั้น โรงเรียนจึงจำเป็นต้อง
ต้องมีการพัฒนาการสอนจริยธรรมและศีลธรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (พิพัฒน์ ปิ่นจินดา.

2531 : 32 ; อ้างอิงมาจาก Jones and Morris. 1956 : 781 - 783)

ทูเรียล (Turiel. 1966 : 611 - 618) ได้ทดลองการสอน
แบบให้แสดงบทบาทโดยได้วัดจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นตอนต้น แล้วให้เด็กแสดงเป็นบุคคลในเรื่อง
ซึ่งมีปัญหาและไปขอคำแนะนำจากเพื่อนสองคน เพื่อนสองคนนี้จะแนะนำไปคนละทาง โดย
ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในชั้นเดียวกัน เด็กบางคนจะได้รับคำแนะนำที่ใช้เหตุผลสูงกว่าระดับ
จริยธรรมของคนหนึ่งขึ้น บางคนจะได้รับคำแนะนำที่สูงกว่าของตนถึงสองชั้น บางคนได้รับทั้ง
คำแนะนำที่ต่ำกว่าระดับของตนหนึ่งชั้น เด็กบางคนไม่ได้รับประสบการณ์ดังกล่าวเลย หลังจากนั้น
หนึ่งสัปดาห์ เด็กทุกคนจะถูกวัดระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า เด็กที่ได้รับ
คำแนะนำประเภทที่ใช้เหตุผลสูงกว่าระดับจริยธรรมของคนหนึ่งขึ้นนั้นมีการพัฒนาทางจริยธรรม
มากที่สุด และเป็นลักษณะพัฒนาการที่สามารถแผ่ขยายไปยังปัญหาอื่นได้ด้วย

เลอเฟอร์จี และวัลโลชิน (LeFurgy and Waloshin) ได้ทดลอง
ยกระดับจิตใจของเด็กโดยใช้กลุ่มเพื่อน โดยให้เด็กได้รับฟังเหตุผลของเพื่อน ๆ ซึ่งแสดงเหตุผล
สูงหรือต่ำกว่าระดับจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นผู้นั้นหนึ่งชั้น ผลปรากฏว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลรุนแรงมาก
สามารถทำให้เกิดการเพิ่มหรือลดขั้นการพัฒนาทางจริยธรรมได้ และการเปลี่ยนแปลงนี้
มีผลคงทน วัดพบได้หลังการฝึก 100 วัน แต่การเปลี่ยนจริยธรรมเป็นขั้นที่สูงขึ้นกว่าเดิม
มีผลคงทนมากกว่า การเปลี่ยนจริยธรรมเป็นขั้นที่ต่ำกว่าเดิม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน.

2524 : 67 ; อ้างอิงมาจาก LeFurgy and Waloshin. 1969 : 104 - 110)

บิสกิน และฮอสกิสสัน (Biskin and Hoskisson. 1977 :
407 - 425) ได้ทดลองสอนจริยธรรมโดยใช้วิธีการจัดโครงการอภิปรายเกี่ยวกับจริยธรรม
ที่คัดสรรมาจากวรรณคดี และการอ่านเรื่องราว โดยใช้นักเรียนในระดับ 4 - 5 แบ่งออก
เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแล้ววัดจริยธรรมตามแบบวิธีของโคลเบอร์ก จากนั้นก็ทดลองโดย
กลุ่มทดลอง มีการจัดโครงสร้างการอภิปรายกลุ่มอย่างมีระบบ ครูใช้คำถาม 3 แบบคือ คำถาม
ที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความดี และการประเมินเพื่อย้ำให้ผู้เรียนสรุปค่านิยมของตนลงไป ส่วน

กลุ่มควบคุมปล่อยให้มีการอภิปราย เป็นไปตามธรรมชาติ จากนั้นทดสอบระดับจริยธรรมในตอนหลัง ผลการวิจัยพบว่า การอภิปรายอย่างเป็นระบบที่ให้โอกาสผู้เรียนให้อยู่ในบทบาทในท้องเรื่อง สามารถ เปลี่ยนการตัดสินใจจริยธรรมในระดับที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนั้นหมายความว่า ผู้สอนสามารถ พัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้โดยให้เขาได้มีโอกาสอภิปราย ขณะที่อยู่ในสถานการณ์ทางสังคมที่ทำให้เขาต้องกระทำบทบาทต่าง ๆ กันมาก

3.4.2 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนที่พัฒนาจริยธรรมในประเทศมีผู้วิจัยไว้

หลายท่าน เช่น

วิริยะ บุญยะนิวาสน์ (2523 : 49) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนจริยศึกษา โดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนแบบธรรมดาระดับประถมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่สอนด้วยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มีพัฒนาการทางจริยธรรมด้านทัศนคติสูงกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังจากสอนไปแล้ว 1 เดือน ทัศนคติทางจริยธรรมของนักเรียนทั้งสองกลุ่มยังคงเดิม คือ กลุ่มที่สอนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มีทัศนคติทางจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีธรรมดา

ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (2524 : 52) ได้ทำการทดลองใช้แม่แบบซึ่งเป็นสไลด์การ์ตูน เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคนิคแม่แบบดังกล่าว ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยกลุ่มทดลองมีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น

โกศล มีคุณ (2524 : 122) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิจัยเชิงทดลองฝึกอบรมการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และลักษณะในการสวมบทบาทของนักเรียนชั้นประถมศึกษา" กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 192 คน อายุ 9 - 11 ปี จากโรงเรียนสามแห่งในจังหวัดราชบุรี อันเป็นตัวแทนของโรงเรียนในชนบท โรงเรียนชุมชนของชนบท และโรงเรียนในเมือง นักเรียนได้รับการจัดเข้ากลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม 4 กลุ่ม เพื่อใช้วิธีการฝึกการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 3 แบบด้วยกันคือ แบบที่หนึ่งให้การฝึกอบรม

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างเดียว แบบที่สองฝึกการสวมบทบาทอย่างเดียว และแบบที่สาม ำให้การฝึกอบรมในเนื้อหาทั้งสองด้านพร้อมกัน ส่วนกลุ่มที่สี่เป็นกลุ่มควบคุม ทุกกลุ่มใช้เวลาฝึก 15 ครั้ง ครั้งละ 60 - 100 นาที ฝึกทุกวัน วันละครั้ง ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างเด่นชัด เมื่อได้รับการฝึกอบรมเนื้อหาทั้งสองด้านพร้อมกัน และเมื่อได้รับการฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงขึ้นในปริมาณรองลงมา สำหรับการสอนจริยศึกษาตามปกติไม่สามารถพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กเหล่านี้ได้

สกล เทียงแท้ (2525 : 103) ได้ศึกษาผลการใช้การอภิปรายกลุ่มในการยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมในเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มาจากสภาพสังคมแตกต่างกันจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 256 คน ผลการศึกษาพบว่า การฝึกฝนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้วยวิธีอภิปรายกลุ่มสามารถทำให้ผู้ที่ได้รับการฝึกมีพัฒนาการในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึก นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้ที่อยู่ในบรรยากาศแบบประชาธิปไตยสูงและต่ำ แต่เดิมนั้นจะมีเหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน แต่หลังจากฝึกแล้วพบว่า ผู้ที่อยู่ในบรรยากาศแบบประชาธิปไตยสูงจะได้ประโยชน์จากการฝึกมากกว่าผู้ที่อยู่ในบรรยากาศต่ำ ผลที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลางจะมีความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงตั้งแต่ก่อนฝึก แต่พอหลังฝึกปรากฏว่า กลุ่มดังกล่าวมีพัฒนาการในจิตลักษณะนี้มากกว่ากลุ่มที่เรียนอ่อนด้วย และพบว่า ผู้ที่มีความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงนั้น ได้แก่ ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และเป็นผู้ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมก่อนการทดลองสูงด้วย

ปรีชา ศรีสมยศ (2528 : 99) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนจริยศึกษาโดยการใช้การแสดงบทบาทสมมุติ และการใช้การอภิปรายกลุ่มกับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน ผลการศึกษาพบว่า การสอนด้วยการใช้การแสดงบทบาทสมมุติและการสอนด้วยการใช้การอภิปรายกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีทัศนคติเชิงจริยธรรม และมีเหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

จิรพรรณ สุกตลอดชีพ (2530 : 61) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อการยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ

มีความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการพัฒนาจริยธรรม ทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศดังเสนอมานี้ พอจะสรุปได้ว่า วิธีการสอนที่สามารถพัฒนาจริยธรรมของผู้เรียนได้ดีคือ การให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับจริยธรรมที่ตัดสินใจยาก การแสดงบทบาทสมมติ การสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ การใช้แม่แบบ การอบรมการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม จะเห็นได้ว่า วิธีสอนเหล่านี้สอดคล้องกับวิธีสอนที่นักการศึกษาได้เสนอแนะไว้ในหัวข้อวิธีสอนที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

4. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนพลศึกษาที่ส่งเสริมการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา

4.1 วิธีสอนพลศึกษา

วิธีสอนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการที่ครูจะใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ วิธีสอนมีมากมายหลายวิธี แต่วิธีสอนที่สามารถนำมาดัดแปลงเพื่อใช้ในการสอนวิชาพลศึกษานั้น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 109 - 116) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

4.1.1 การสอนแบบบรรยาย (Lecture Method) วิธีการสอนแบบบรรยายอาจจะนำมาใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา ในเมื่อครูมีความประสงค์ที่จะให้นักเรียนได้เข้าใจเรื่องต่าง ๆ เช่น ประวัติและความเป็นมาของการกีฬา ระเบียนข้อบังคับ และกติกาการเล่น กฎวิธีการเล่น มารยาทในการเล่น และเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการกีฬา เหล่านี้เป็นต้น

4.1.2 การสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration) ในขณะที่การสอนแบบบรรยายเป็นการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้เข้าใจ โดยอาศัยประสาทหูอย่างเดียว การสอนแบบอธิบายและสาธิตนี้ มีความต้องการให้นักเรียนได้ยินและได้เห็นลักษณะท่าทางต่าง ๆ ประกอบไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนวิชาพลศึกษา วิธีการสอนแบบนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากเมื่อครูต้องการให้นักเรียนได้เห็นลักษณะการเคลื่อนไหว หรือวิธีการที่ถูกต้องอย่างแท้จริงจะเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย และประหยัดเวลา

4.1.3 การสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดด้วยตนเอง การสอนแบบนี้เป็น กระตุกสั่นหลังของการสอนผลึกษาอย่างหนึ่ง ในเมื่อครูต้องการให้นักเรียนได้มีทักษะในการศึกษา ที่ครูสอนนั้น ตามปกติการสอนแบบนี้มักจะเป็นการสอนภายหลังจากครูได้อธิบายและสาธิตให้นักเรียน เข้าใจในวิถีทางการเคลื่อนไหวของทักษะแล้ว ฉะนั้น การสอนแบบนี้ก็เพื่อที่จะให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และมีทักษะ สามารถนำทักษะที่เรียนไปแล้วไปใช้ในสภาพการณ์ของการเล่นกีฬาจริง ๆ โดยอัตโนมัติ

4.1.4 การสอนแบบอภิปราย (Discussion) การสอนโดยให้นักเรียนได้มีการอภิปรายกันนั้น เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นความคิดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ครูพลศึกษา อาจใช้วิธีการสอนแบบนี้เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความคิด และประสบการณ์ในวิชาพลศึกษา อย่างกว้างขวาง เช่น ให้นักเรียนได้มีการอภิปรายในปัญหา การเล่นเป็นทีม กลวิธีการเล่น การป้องกันอันตรายจากการเล่น การบำรุงรักษาสุขภาพและอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็น ของนักเรียนและนำมาเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

4.1.5 การสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนทำ (Assignment or Project) การสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนทำ เป็นการสอนที่กระตุ้น ความสนใจ เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของการพลศึกษาในชีวิตประจำวัน ได้เป็นอย่างดียิ่งอย่างหนึ่ง การมอบหมายงานนี้ ครูอาจจะมอบหมายให้นักเรียนทำเป็นกลุ่ม หรือเป็นรายบุคคลก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบข่ายหรืองานที่จะต้องทำ ระยะเวลาหรือวัตถุประสงค์ ของงานนั้น ๆ ตัวอย่างของงานหรือโครงการในวิชาพลศึกษาที่สามารถมอบให้นักเรียนทำได้ เช่น สมรรถภาพของเพื่อนนักเรียนร่วมชั้น กีฬาที่เพื่อนบ้านชอบเล่น ความปลอดภัยในการเล่นกีฬา หรือการทำแผนภูมิเพื่อนิเทศการความสำคัญและประโยชน์ของการเล่นกีฬาเหล่านี้ เป็นต้น

4.1.6 การสอนแบบให้การบ้าน (Homework) การสอนแบบให้การบ้านเป็น การสอนที่จะช่วยส่งเสริมการสอนวิชาพลศึกษาให้สามารถบรรลุถึงจุดหมายปลายทางได้ดียิ่ง อย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่าการสอนวิชาพลศึกษานั้น เป็นการสอนเพื่อให้นักเรียน สามารถนำประสบการณ์และความรู้ไปใช้ในวิถีประจำวันจริง ๆ แล้ว การสอนแบบให้การบ้าน

เป็นการสอนที่จะช่วยให้บรรลุผลนี้ได้เป็นอย่างดี เพราะเท่ากับว่าเป็นการฝึกหัดให้นักเรียนได้นำประสบการณ์จากการเรียนไปใช้ในชีวิตจริง ๆ นั่นเอง

4.1.7 การสอนแบบทดลอง (Experiments) การสอนแบบนี้เป็นวิธีการสอนที่มีบทบาทสำคัญในวิชาพลศึกษาไม่น้อย เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาการอย่างหนึ่งที่สามารถทดลองให้เห็นผลที่เกิดขึ้นในสิ่งที่เราเชื่อและปฏิบัติตามนั้น ๆ อย่างแท้จริง จะเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนนั้น ๆ ยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถจะทดลองในทฤษฎีที่ว่า การออกกำลังกายจะทำให้ชีพจรเต้นเร็วขึ้น นักเรียนอาจจะผลัดกันจับชีพจรก่อนออกกำลังกายแล้วบันทึกไว้ เสร็จแล้วนักเรียนผลัดกันออกกำลังกายคนละ 2 - 3 นาที แล้วจับอัตราชีพจรภายหลังจากการออกกำลังกายมาเปรียบเทียบกับอัตราชีพจรเมื่อก่อนออกกำลังกาย เหล่านี้เป็นต้น

4.1.8 การสอนแบบคำถาม-คำตอบ (Questions and Answers) เป็นวิธีการสอนที่ใช้ในการทบทวนสิ่งที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว หรือบางครั้งสามารถใช้เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อดึงความสนใจของนักเรียนให้มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่จะเรียนนั้น ๆ ได้ ในการสอนวิชาพลศึกษา นอกจากครูจะตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนตอบด้วยปากเปล่าแล้ว ครูอาจจะตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนแสดงการสาธิต ประกอบการอธิบายในทักษะต่าง ๆ ด้วย

4.1.9 การสอนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) การสอนแบบแก้ปัญหาเริ่มมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน เป็นผลเนื่องมาจากการเห็นความสำคัญและต้องการให้นักเรียนได้รู้จักคิดอย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระ การสอนแบบนี้เป็นการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจ และสามารถหยั่งเห็นในทักษะต่าง ๆ ในสภาพการณ์ของการเล่นได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประสบการณ์ของการเคลื่อนไหว พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แบบนี้จะเป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรในตัวของนักเรียน เพราะว่า เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากได้ทดลองค้นหาด้วยตัวเองมาหลายครั้งหลายวิธีมาแล้ว บทบาทของครูในการเรียนการสอนแบบนี้ก็เป็นแค่เพียงเป็นผู้จัดสภาพการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กนักเรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด และทดลองด้วยตนเองอย่างเสรี เพื่อจะหาคำตอบในปัญหานั้น ๆ ปัญหาเหล่านั้นอาจจะเกี่ยวกับทักษะของการกีฬา กลวิธีการเล่น วิธีการส่งลูกแบบต่าง ๆ หรือการยิงประตูแบบต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น

4.2 วิธีสอนพลศึกษาที่ปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา

วิธีการสอนพลศึกษา ซึ่งครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบ 5 ขั้นนั้น วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2528 : 13 - 17) กล่าวว่า การดำเนินการสอนพลศึกษา 5 ขั้นตอนในชั้นเรียนครูสามารถสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรม (น้ำใจนักกีฬา) เข้าไปได้ดังนี้

ขั้นเตรียม

1. อบรมและตั้งเงื่อนไขให้นักเรียนมีระเบียบวินัยในเรื่องต่าง ๆ เช่น ระเบียบแถว การแต่งกาย การเข้าแถวทำทาง การใช้อุปกรณ์ ฯลฯ เป็นต้น
2. อบรมให้นักเรียนเป็นคนซื่อสัตย์ ยุติธรรม รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีมารยาท เช่น ต้องตรงต่อเวลา บอกครูตามความเป็นจริง เมื่อเกิดมีอาการเจ็บป่วย ไม่เข้าบอกด้วยความขี้เกียจเรียน เมื่อเพื่อนออกไปนากายบริหารทุกคนก็ปฏิบัติตาม ยกมือขึ้น เมื่อมีข้อสงสัยหรือมีปัญหาจะถามครู เคารพและเชื่อฟังครู ทำการบริหารร่างกายครบตามจำนวนครั้งที่ตกลงกัน เป็นต้น
3. ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น การคิดท่ากายบริหารของตนเองหรือของกลุ่มขึ้นมา ถ้าที่จะออกมาเป็นผู้นำกายบริหาร เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น ให้คิดหาวิธีการปฏิบัติ การยิงประตูาสเกตบอลว่า จะทำให้ลูกบอลลงห่วงด้วยวิธีใดบ้าง ให้มีโอกาสนเสนอปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนพร้อมทั้งข้อแก้ไขและข้อเสนอแนะ เป็นต้น
2. ให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย มีเหตุผล เช่น ครูกำหนดให้นักเรียนอยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมต่อการที่จะได้เห็นและได้ยืนครูสาธิต และอธิบายอย่างชัดเจน ให้นักเรียนได้ซักถามปัญหาต่าง ๆ และครูก็ตอบด้วยความเต็มใจ เป็นต้น
3. ให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและเห็นในความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น ให้นักเรียนเข้าใจว่า กระบี่กระบองและตระกร้อเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ให้รู้จักใช้กริยาวาจาที่ถูกต้องตามค่านิยมของไทย คือ มีค่าสงท้ายการพูด ออกเสียงควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง เป็นต้น

ขั้นฝึกหัด

1. อบรมให้มึระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต เช่น ให้นักเรียนฝึกหัดอย่างมีระบบ ระเบียบ ดูแลให้นักเรียนฝึกหัดตามจำนวนครั้งหรือตามเวลาที่กำหนด เป็นต้น
2. ให้นักเรียนรู้จักพึ่งตนเองและมีอุดมคติ เช่น ให้นักเรียนได้พยายามฝึกหัดด้วยตนเองโดยครูเป็นเพียงผู้แนะนำให้น้อยที่สุด ให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการฝึก และเกิดความคิดที่ว่า ต้องพยายามฝึกฝนทักษะ เพื่อสุขภาพของตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต (อุดมคติ) เป็นต้น
3. ให้มีความสามัคคี เมตตาอารี เสียสละ ขยัน เช่น ให้นักเรียนเห็นว่าการฝึกหัดพร้อม ๆ กันทำให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย การฝึกพร้อม ๆ กันทำให้นักเรียนสนใจที่จะฝึกโดยไม่ละความสนใจไปที่คนอื่น ๆ ช่วยเหลือเพื่อนที่มีทักษะไม่ดี ฝึกซ้อมมากกว่าที่ครูกำหนด เพื่อนบางคนมีทักษะบกพร่องก็เสียสละให้เพื่อนฝึกหัดมากกว่าบ่อยครั้งกว่า เป็นต้น
4. อบรมให้นักเรียนเป็นคนกล้าหาญ กล้าตัดสินใจ รู้จักการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล เช่น กล้าที่จะฝึกหัดตามรูปแบบการฝึกที่ครูกำหนดให้ อธิบายได้ว่า ตนเองหรือเพื่อนมีการเคลื่อนไหวทักษะที่บกพร่องหรือไม่ หรือดีอย่างไร แค่นั้น เป็นต้น
5. อบรมให้มีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ เช่น มอบหมายงานและหน้าที่ให้นักเรียนรับผิดชอบ เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ให้ออกกำลังกายเมื่อตนเองกระทำผิดหรือบกพร่องต่อหน้าที่ แต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มให้ช่วยเหลือเพื่อนในการฝึกหัดทักษะ เป็นต้น
6. ครูจะเดินดูแลตรวจตราพฤติกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียน ถ้าเห็นพฤติกรรมทางลบ ต้องรีบแก้ไขไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมทางความรู้ ทัศนคติ สมรรถภาพ หรือบุคลิกภาพ หลีกเลี่ยงการเสริมแรงทางลบ เช่น การดุด่า เมินตี ทำให้เจ็บใจ หรือทำให้อาย เป็นต้น

ขั้นนำไปใช้

ในขั้นนี้มิอาจสอบบรมจริยธรรมได้มากกว่าขั้นอื่น ๆ ตามปกติ ครูพลศึกษาจะกวาดล้างการปฏิบัติตนของนักเรียนอยู่แล้ว เพราะเป็นขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านสังคมวิสัยตามจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาโดยตรง สิ่งที่ครูพลศึกษาควรกระทำ คือ

1. ให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการแข่งขันประเภทลัด (relay) และเกมอย่างเคร่งครัด เรื่องนี้เป็นหน้าที่ประจำของครู เพราะการแข่งขันต่าง ๆ จะมีกฎกติกาบังคับอยู่ และนักเรียนต้องปฏิบัติตามจึงจะถือว่าเป็นผู้ชนะ

2. กำหนดระเบียบของการแข่งขันให้สอดคล้องกับกิจกรรมและพฤติกรรมโดยรวมของนักเรียน และไม่ควรจะมีกฎกติกามากมายล้นเกินไ้ไปนัก เพราะอาจเป็นการจำกัดความคิด และพฤติกรรมอิสระของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความไม่กล้าและไม่มั่นใจที่จะแสดงออก

3. ครูต้องตัดสินใจในการเล่นและการแข่งขันด้วยความยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง ยกย่องผู้ที่เคารพในกฎกติกาและระเบียบ นักเรียนจะได้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการตัดสินที่ยุติธรรม ครูจะได้รับความเชื่อถือจากนักเรียน และในบางครั้งอาจให้นักเรียนช่วยกันเป็นผู้ตัดสินก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อฝึกนักเรียนให้เป็นคนซื่อสัตย์ยุติธรรม

4. อบรมให้มั่นใจเป็นนักกีฬา ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย รับผิดชอบในหน้าที่ กระตือรือร้นที่จะปฏิบัติตามผู้นำ เช่น ผู้ชนะไม่เยาะเย้ยผู้แพ้ ผู้แพ้ก็น้อมรับคำตัดสินด้วยความจริงใจ นักเรียนบอกครูเองว่าคนทำผิดกติกา พังคำสั่งของครูเมื่อให้ปฏิบัติตามระเบียบพยายามเล่นให้ดีที่สุดตามตำแหน่งของตน ปฏิบัติตามคำสั่งของครูและเพื่อนอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

5. ส่งเสริมความคิดริเริ่ม ความสามัคคี และอุดมคติ เช่น ให้นักเรียนช่วยกันคิดเกมการแข่งขัน ช่วยกันกำหนดระเบียบ และการปฏิบัติในการแข่งขัน พยายามทำให้นักเรียนยึดถืออุดมคติที่ว่าต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เน้นให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์ของการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการแข่งขันว่า สามารถทำให้ได้รับชัยชนะหรือประสบความสำเร็จในการทำงานได้เป็นอย่างดี เป็นต้น

6. ดูแลควบคุมเรื่องกริยามารยาท การใช้วาจาทำทางที่ดีและเหมาะสมตามกาลเทศะ เช่น เมื่อนักเรียนใช้คำพูดหยาบคายครูต้องรีบตักเตือน นักเรียนที่รังแกเพื่อนครูต้องรีบห้ามปราม เป็นต้น

ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ

1. ส่งเสริมความกล้าหาญ ความกระตือรือร้น การวิเคราะห์วิจารณ์ เช่น ถ้ามักเรียนให้ข้ออธิบายและสรุปผลการเรียนหรือการปฏิบัติทักษะที่เรียนมาแล้ว ให้นักเรียนยกมือแสดงเจตนาที่จะอภิปรายปัญหาและเสนอแนะสิ่งต่าง ๆ ให้นักเรียนวิเคราะห์การเรียนรู้ของตนเองในด้านต่าง ๆ ว่า ได้ผลดีหรือไม่อย่างไร ให้นักเรียนเปรียบเทียบการกระทำที่ดีและไม่ดี เป็นต้น
2. เน้นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบวินัย กฎกติกา ข้อตกลง ฯลฯ เช่น ชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติตามคำสั่งและระเบียบกติกาต่าง ๆ ไม่ลงโทษนักเรียนที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมอย่างรุนแรง แต่ใช้วิธีการดัดเตือนแก้ไขอย่างนุ่มนวล เป็นต้น
3. ให้นักเรียนปฏิบัติสุนิสัยเพื่อสุขภาพอนามัยอันดี เช่น ให้นักเรียนล้างหน้า ทำความสะอาดร่างกายหรืออาบน้ำ (ถ้าเป็นไปได้) ก่อนเข้าไปเรียนวิชาต่อไป ดัดเตือนเมื่อนักเรียนเลื้บคำ หรือร่างกายสกปรก ให้นักเรียนนำผ้าขนหนูผืนเล็กมาไว้ใช้เช็ดหน้าตา แขนขา หลังจากการเรียน เป็นต้น และ คาร์ล คาราสกี (2526 : 48) ยังกล่าวเสริมเกี่ยวกับการปลูกฝังคุณธรรมในการสอนพลศึกษาในขั้นสรุปนี้ว่า ในการสรุปทเรียนตอนท้ายชั่วโมงเป็นหัวใจของการปลูกฝังคุณธรรม สมมุติว่า เหตุการณ์ในขณะที่เรียนพลศึกษา ครูจัดกิจกรรมแข่งขันขึ้น เด็กพยายามที่จะเอาर्डเอาเปรียบกัน เพื่อที่จะเอาชนะโดยละเมิดกฎกติกา ในขณะที่เดียวกันมีเด็กอีก 2 คน แอบหนีไปคืบน้ำก่อน ครูพลศึกษาไม่ควรมองข้ามสิ่งเหล่านี้ อาจนำมาพูดในช่วงสรุปทเรียนตอนท้ายชั่วโมงว่า การที่มีเพื่อนของเราบางคนหนีไปคืบน้ำในขณะที่คนอื่น ๆ กำลังเรียนอยู่นั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่ เป็นการขาดความอดทน และเอาर्डเอาเปรียบเพื่อนใช่หรือไม่ และการคดโกงเอาर्डเอาเปรียบกัน เพื่อชัยชนะแค่เพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงกฎกติกาและความรู้สึกของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้ถูกต้องหรือไม่ พยายามชี้แจงให้กลุ่มเห็นและให้บุคคลที่กระทำผิดยอมรับด้วยตนเองกับกลุ่มโดยมีคืบบังคับ สิ่งเหล่านี้ครูไม่จำเป็นต้องเตรียมมาก่อน เพียงแต่สังเกตจากพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกในขณะที่เรียนการปลูกฝังคุณธรรมโดยให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จะเป็นแรงเสริมให้ได้ผลยิ่งขึ้น ซึ่งดีกว่าการดุหรือเมียนติ ซึ่งไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย

สุรางค์ เมรานนท์ (2532 : 32 - 36) ได้ยกตัวอย่างวิธีสอนพลศึกษาแบบ
บทบาทสมมุติ เพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ดังต่อไปนี้

วิธีสอนแบบบทบาทสมมุติ (ชั้นป. 6)

ความคิดรวบยอด

การรู้จักบทบาทและหน้าที่ของคนจะช่วยให้พัฒนาความรับผิดชอบและฝึกพัฒนาทางด้าน
คุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม

1. ให้นักเรียนมีทักษะในการเล่นแชร์บอล เป็นชุด
2. ให้นักเรียนรู้จักบทบาทและ เล่นในตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
3. ให้นักเรียนปฏิบัติและรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
4. ให้นักเรียนรู้จักปฏิบัติตามกฎกติกา
5. ให้นักเรียนยอมรับฟังคำตัดสินของกรรมการ
6. ให้นักเรียนพัฒนาพฤติกรรมทางด้านบุคลิกภาพ ระ เบียบวินัย และความมีน้ำใจนักกีฬา

เนื้อหา การแข่งขันแชร์บอลเป็นชุด

ลำดับการสอน	สภาพการเรียนการสอน	สื่อการเรียน	เวลา/นาที
1. ขึ้นสร้างความสนใจ	1.1 ครูให้นักเรียนดูภาพนักกีฬา ที่ชกต่อยกันระหว่าง การเล่นกีฬา 1.2 ครูนำเข้าสู่ปัญหาพฤติกรรม ระหว่างการเล่นกีฬา	1. ภาพนักกีฬา 2 ภาพ	2
2. ขึ้นอภิปรายปัญหา	2.1 ครูและนักเรียนร่วมกัน อภิปรายถึงปัญหาระหว่าง การเล่นกีฬา 2.2 ครูและนักเรียนช่วยกัน สรุปปัญหา	2. บัตรคำ 2.1 ไม่เก็บอุปกรณ์ 2.2 ไม่เชื่อฟัง กรรมการ 2.3 กล่าวโทษผู้อื่น 2.4 ไม่รับผิดชอบ ตำแหน่งหน้าที่ 2.5 ไม่เล่นตาม กฎกติกา	5
3. ขึ้นวางแผนปฏิบัติ	3.1 วางแผนการเล่น 3.2 วิเคราะห์บทบาทผู้แสดง	3. แผ่นป้ายแม่เหล็ก แสดงตำแหน่งผู้เล่น	5
4. ขึ้นเลือกผู้แสดง	4.1 จัดแบ่งทีมและเลือกผู้เล่น 4.2 เลือกกรรมการ		3

ลำดับการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	เวลา/นาที
5. ขึ้นจัดผู้สังเกต	5.1 ให้นักเรียนเลือกผู้สังเกต พฤติกรรมที่เกิดขึ้น 5.2 แบ่งหน้าที่ผู้สังเกตให้ สังเกตผู้เล่น สังเกตใคร และสังเกตอะไร		3
6. ขึ้นอบอุ่นร่างกาย	ให้นักเรียนนำอบอุ่นร่างกาย		6
7. ขึ้นปฏิบัติกิจกรรม	7.1 ผู้เล่นและกรรมการ เข้าประจำตำแหน่ง 7.2 เล่นแชร์บอล 7.3 ผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรม ที่เกิดขึ้น	7.1 ลูกบอล 1 ลูก 7.2 แบบบันทึก การสังเกต	8
8. ขึ้นอภิปรายและ ประเมินผลกิจกรรม	8.1 ครูเรียกนักเรียนมารวม 8.2 ผู้สังเกตแต่ละคนบรรยาย พฤติกรรมที่เกิดขึ้น 8.3 ครูและนักเรียนช่วยกัน อภิปราย และประเมินผล พฤติกรรมที่เกิดขึ้น 8.4 ครูแนะนำแก้ไขนักเรียน ที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง และ ยกย่องชมเชยนักเรียน ที่ปฏิบัติดี		5

ลำดับการสอน	สภาพการเรียนการสอน	สื่อการเรียน	เวลา/นาที
9. ขึ้นปฏิบัติกิจกรรม	9. ให้ผู้เล่นปฏิบัติกิจกรรม อีกครั้งโดยพยายามแก้ไข		4
10. ขึ้นอภิปรายและ ประเมินผลกิจกรรม	10. ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ 8 อีกครั้ง		5
11. ขึ้นสรุปและสรุปปฏิบัติ	11.1 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป 11.2 ให้นักเรียนไปจดบันทึก ลงสมุด 11.3 ให้นักเรียนไปคั่นน้ำ ล้างหน้า ทำความสะอาด 11.4 นักเรียนเข้าแถว ครุฑหมาย 11.5 นักเรียนกลับเข้า ห้องเรียน	10. แผนภูมิสรุป พฤติกรรมที่ดี ที่สามารถพัฒนา จริยธรรม	7

จากข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับวิธีการสอนพลศึกษา เพื่อปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม (น้ำใจนักกีฬา) ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า ครูพลศึกษาสามารถสอดแทรกการสอน เพื่อพัฒนา คุณธรรมและจริยธรรมได้ทุกขั้นตอนของการสอน ดังนั้น ครูพลศึกษาควรระลึกเสมอว่า การสอน พลศึกษาไม่ใช่การสอนเพื่อให้ เด็ก เล่นกีฬา เป็น เพื่อพัฒนาด้านร่างกายเพียงอย่างเดียว ควรจะสอน ให้ เด็ก เป็นคนที่มีคุณธรรมและจริยธรรมด้วย อัน เป็น เป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษา

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา

4.3.1 งานวิจัยต่างประเทศ

จอห์นสัน (Johnson. 1969 : 314 - 316) ได้สร้างแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ประกอบไปด้วยพฤติกรรมเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา โดยยกตัวอย่างเหตุการณ์ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล บาสเกตบอล และเบสบอล จำนวน 42 ข้อ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของชุดเอ และชุดบี เท่ากับ .86 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุดเอ เท่ากับ .81 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุดบี เท่ากับ .82 (กนกวลี เอ่งฉ้วน. 2528 : 21 ; อ้างอิงมาจาก Johnson. 1969 : 314 - 316)

แมสเซนเกล (Massengale) ได้ทำการทดลองเพื่อชี้ให้เห็นระดับความแตกต่างของน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างเป็นทางการ และมีระเบียบกับการปลูกฝังอย่างไม่เป็นทางการ และไม่มีระเบียบ โดยใช้ครูพลศึกษา 2 คน เป็นผู้ให้การปลูกฝังนักเรียนเกรด 7 และ 9 ในแต่ละชั้นจะได้รับการสอนโดยครูคนเดียวกัน แต่ละชั้นจะมีกลุ่มควบคุมชั้นละ 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองจะได้รับการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนเรียนกิจกรรมพลศึกษาทุกครั้งในคอนตันชีวโวมง ครั้งละ 10 นาที เป็นเวลา 6 วันติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการปลูกฝังในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพส่วนบุคคลหลังจากครบ 6 สัปดาห์แล้ว นำเด็กมาทดสอบกับแบบทดสอบเอสพีอาร์ (SPR = Sportsmanship Preference Record) ของ แมคอะฟี (McAfee) และประเมินค่าเพื่อนในกลุ่มจากแบบประเมินค่าที่ผู้ทดลองสร้างขึ้น ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย. 2525 : 18 - 19 ; อ้างอิงมาจาก Massengale. 1969 : unpagged)

ฮอร์ร็อค (Horrock. 1977 : 20 - 21) ได้ทำการศึกษาเพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาและการมีเหตุผลเชิงจริยธรรม ในระหว่างที่เรียนและแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้นของ โคลเบิร์ก (Kohlberg) เป็นพื้นฐาน ได้ทำการศึกษาดังนี้คือ

1. กำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาในการเล่นกีฬาหรือเล่นเกมต่าง ๆ แล้วให้เด็กอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2. การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจนักกีฬา ในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬานัดของทีมของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์ จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีมวิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของทีมตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่า ทำให้การแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปด้วยดี ปราศจากการขัดแย้ง และผู้เล่นมีความสนใจในการเล่นกีฬามากขึ้น

สมิธ (Smith. 1978 : 4028 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบของฮาสกินส์ (Haskins Action Choie) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 นักกีฬาชาย จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 3 นักกีฬาหญิง จำนวน 120 คน และกลุ่มที่ 4 ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชาย
 2. ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน
 3. นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย
 4. ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา
 5. ประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาไม่มีผลต่อการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละเพศ
- 4.3.2 งานวิจัยในประเทศ

ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ (2523 : 60 - 66) ได้ทำการศึกษาลักษณะที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 125 คน พบว่า ลักษณะของน้ำใจนักกีฬาที่สำคัญ ประกอบด้วย การรู้แพ้ การรู้ชนะ การรู้ภัย นอกจากนั้น ยังรวมถึงลักษณะดังนี้คือ พยายามศึกษาและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ และกติกาของการเล่นและข้อตกลงต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินและกรรมการในการตัดสิน รวมทั้งผู้ฝึกสอนตลอดเวลา ยอมรับนับถือสิทธิและ

หน้าที่ของเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน ตลอดจนความสามารถของเพื่อนร่วมทีม มีระเบียบวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ยอมรับในข้อบกพร่องของตนเอง และพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น มีน้ำใจหนักแน่น มีความอดกลั้น ไม่แสดงอาการโมโหโทโส หรือโกรธแค้นต่อเพื่อนร่วมเล่นและบุคคลอื่น มีความสามัคคีแสดงความเป็นมิตรและให้เกียรติต่อเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน ชื่อสัตย์สุจริต เห็นอกเห็นใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน ไม่เห็นแก่ตัว ใจกว้างขวาง เสียสละเพื่อส่วนรวม มีความสุภาพเรียบร้อยไม่แสดงอาการเย่อหยิ่ง และโอ้อวดต่อผู้อื่น ำรงสนุกสนานเป็นกันเอง มีความกล้าในสิ่งที่ควร มีความจงรักภักดี รู้จักคุณค่าและคุณประโยชน์ของเพื่อนร่วมหมู่คณะ ไม่แบ่งชั้นวรรณะ เชื้อชาติ หรือศาสนา มีความเลื่อมใสในอุดมคติของการกีฬา โดยไม่หวังผลอื่นใดนอกจากผลและประโยชน์จากการเล่นกีฬาอย่างแท้จริง ไม่ถือผลแพ้ชนะ เป็นสำคัญ โดยยอมรับสภาพและผลของการเล่นด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เล่นด้วยชั้นเชิงและยุทธวิธีของการเล่นกีฬานั้น ๆ อย่างเต็มความสามารถ และในขณะที่เล่นก็รู้จักประมาณตนในความสามารถนั้น ๆ ด้วย ไม่ยั่วยุก่อวาทหรือกลั่นแกล้งเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน

ในปีต่อมา ชัชชัย โกมารทัต และคนอื่น ๆ (2524 : 40 - 45) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของครูอาจารย์พลศึกษาที่มีต่อการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียน ผลปรากฏว่า ครูอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ว่า พลศึกษาช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนได้ การปลูกฝังสามารถทำได้จนถึงระดับอุดมศึกษาและทำได้กับนักเรียนทุกเพศ ทุกวัย คนที่จะให้การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาคือ คนที่รู้จักแพ้รู้จักชนะ และรู้จักให้อภัย เรียกได้ว่า เป็นคนที่มีน้ำใจนักกีฬา และมีความเห็นด้วยที่ว่า กีฬาประเภททีม เป็นกีฬาที่ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด ครูอาจารย์วิชาการทั่วไป ก็สามารถช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนได้ การเปิดโอกาสให้เด็กมีประสบการณ์ในการแข่งขันบ่อย ๆ จะช่วยสร้างเสริมให้เด็กมีน้ำใจนักกีฬาได้ การปลูกฝังให้เด็กมีความรับผิดชอบก็ถือว่า เป็นการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้เหมือนกัน

ประยุทธ สาริมาน (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 284 คน เกี่ยวกับการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาพบว่า

1. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้เล่นที่ดี ครูพลศึกษาได้เน้นในเรื่องของการเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ตัดสิน และกรรมการในการตัดสินโดยตลอด รองลงมาคือ การปฏิบัติตามกติการะเบียบข้อบังคับ

2. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสิน ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้เกียรติผู้ตัดสิน กรรมการ และผู้เล่นทั้งสองฝ่าย รองลงมาคือ การแสดงความเคารพและยอมรับคำสั่งสอนของผู้ตัดสินและกรรมการตลอดเวลาการแข่งขัน เช่น ไม่ขู่ข่ม คำทอแยหยันผู้ตัดสินและกรรมการ

3. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาด้านอื่น ๆ ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้นักเรียนรู้จักการให้อภัยในความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีมมากที่สุด รองลงมาคือ การให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

4. ในด้านวิธีการสอน ครูพลศึกษาใช้วิธีการสอนแบบบรรยายสอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสอนแบบบรรยายหรืออภิปรายโดยครูพลศึกษาเอง นอกจากนี้ พบว่า ครูพลศึกษาได้สอนในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาทุกครั้งในชั่วโมงพลศึกษา แต่ไม่ค่อยจริงจังกับการสอนเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีเอกสาร ไม่มีหนังสือที่จะใช้ค้นคว้าในการเตรียมการสอน และมีเวลาในการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละคาบน้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถบรรจุเนื้อหาเรื่องนี้เข้าไปในการสอนได้มากเท่าที่ควร

นิลุบล เผือกขวัญติ (2529 : 184) ได้ศึกษาผลการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬา โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ศึกษาโดยใช้บทบาทสมมุติมีความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาโดยใช้บทบาทสมมุติ

จงรัก เขี้ยวแก้ว (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ กับไทยมุสลิมในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 40 คน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ และไทยมุสลิม หลังเข้าฝึกอบรมตามโครงการดีกว่าก่อนเข้าฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับน้ำใจนักกีฬาดังกล่าวมาแล้วทั้งหมด จะเห็นว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณลักษณะสำคัญที่มีประโยชน์ถ้าเกิดหรือมีในตัวบุคคล และ วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สำคัญในการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียน แต่ก็ยังไม่มีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการสอนพลศึกษาว่า จะต้องใช้กระบวนการสอนอย่างไรจึงจะสามารถ ส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการจะศึกษาปัญหาดังกล่าว

5. เหตุผลในการแยกศึกษาตามตัวแปรอิสระ

5.1 วุฒิการศึกษา เนื่องจากครูที่จบการศึกษาระดับที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้ แตกต่างกับ ดังนั้น ความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถ ส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ควรจะเกี่ยวข้องกับวุฒิการศึกษาของครูด้วย

5.2 ประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากประสบการณ์ในการสอนที่ต่างกัน ย่อมทำให้ ครูมีโอกาสพบเห็นสิ่งต่าง ๆ หรือเคยปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกับ ดังนั้น ความคิดเห็น ของครูพลศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ควรจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการสอนของครูด้วย

5.3 เพศ เนื่องจากเพศชายกับเพศหญิงมีการอบรมเลี้ยงดูและมีขนบธรรมเนียม ประเพณีแตกต่างกัน และจากการศึกษาของ สมิธ (Smith. 1978 : 4028 - A) พบว่า นักเรียนหญิงมีน้ำใจนักกีฬามากกว่านักเรียนชาย ดังนั้น ความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่มีต่อ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ควรจะเกี่ยวข้องกับ เพศของครูด้วย

5.4 ระดับการศึกษาของนักเรียน เนื่องจากหลักการอบรมให้เด็กมีคุณธรรมและ จริยธรรม (น้ำใจนักกีฬา) ให้ได้ผลดีนั้น กรมวิชาการ (2527 : 6) กล่าวว่า การสร้างเสริมจริยธรรม ควรจะเน้นที่เด็กระดับต้น ๆ ใหม่มาก จากหลักการนี้อาจทำให้ระดับ การปฏิบัติจริงของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาใน เด็กชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 กับเด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกับ ส่งผลให้ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อระดับ

การปฏิบัติงานจริงของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ควรจะเกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของนักเรียนด้วย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ครูที่มีวุฒิการศึกษาค้นคว้าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน
3. ครูเพศหญิงกับครูเพศชาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดำเนินการตามขั้นตอน คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 290 คน จาก 47 โรงเรียน
2. กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 28,294 คน จาก 47 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

1. ครูพลศึกษา 168 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 197 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 197 คน รวม 394 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

จำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม กำหนดขนาดโดยคำนวณจากสูตรของยามาเน (Yamane. 1967 : 581) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์

รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 562 คน รายละเอียดมีดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ครูพลศึกษา		นักเรียน ม. 3		นักเรียน ม. 6	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. พระปฐมวิทยาลัย	7	4	364	4	394	8
2. ราชินีบุรณะ	10	6	660	7	368	8
3. ศรีวิชัยวิทยา	11	6	708	7	295	6
4. สระกระเทียมวิทยา	6	3	165	2	171	4
5. กำแพงแสนวิทยา	4	2	154	2	136	3
6. มัธยมฐานบินกำแพงแสน	6	3	372	4	187	4
7. คงทองวิทยา	4	2	189	2	105	2
8. ภัทรญาณวิทยา	5	3	204	2	202	4
9. รัตนโกสินทร์สมโภช	4	2	138	2	66	1
10. บางเลนวิทยา	3	2	176	2	128	3
11. ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย	5	3	198	2	146	3
12. วัดไร่ขิงวิทยา	7	4	471	5	263	5

ตาราง 1 (ต่อ)

โรงเรียน	ครูพลศึกษา		นักเรียน ม. 3		นักเรียน ม. 6	
	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ประชากร กลุ่มตัวอย่าง					
13. สวนพาราณสี	4	2	237	2	151	3
14. รัตนธิเบศร	10	6	438	5	182	4
15. วัดเบรมหารัชมารม	8	5	544	6	438	9
16. ศรีอยุธยา	8	5	638	7	301	6
17. สตรีมนฑลบุรี	7	4	613	6	404	9
18. เขษมราชานุสรณ์	7	4	746	7	226	5
19. บางกรวย	3	2	183	2	53	1
20. บางบัวทอง	6	3	386	4	169	4
21. บางใหญ่	3	2	224	2	82	2
22. ปากเกร็ด	7	4	618	6	449	10
23. คลองพระอุดมวิทยา	5	3	161	2	28	1
24. สวนกุหลาบวิทยาลัย	6	3	645	6	239	5
25. คณะราษฎร์บำรุง	6	3	455	5	227	5
26. ปทุมวิไล	9	5	433	4	274	6
27. ธรรมศาสตร์คลองหลวง	7	4	498	5	198	4
28. ชัยวัฒน์	9	5	528	5	140	3
29. บัวแก้วเกษร	3	2	260	3	120	3
30. ลำลูกกา	3	2	269	3	62	1
31. ชัยสิทธิ์वास	3	2	136	2	16	1

ตาราง 1 (ต่อ)

โรงเรียน	ครูพลศึกษา		นักเรียน ม. 3		นักเรียน ม. 6	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
32. มัธยมคานสาโรง	7	4	446	4	156	3
33. สตรีสมุทรปราการ	7	4	596	6	337	7
34. สมุทรปราการ	7	4	577	6	362	8
35. บางเมืองเขื่อนหนองสนม	8	5	491	5	93	2
36. หาดอัมรา	4	3	390	4	71	2
37. บางบ่อวิทยา	5	3	470	5	141	3
38. บางพลีราษฎร์บำรุง	7	4	569	6	149	3
39. พูลเจริญวิทยา	5	3	299	4	57	1
40. ราชวินิตบางแก้ว	10	6	606	6	423	9
41. วัดทรงธรรม	7	4	488	5	147	3
42. วัดอัมรินทร์	4	3	435	4	227	5
43. บางหัวเสือ	6	3	430	4	79	2
44. ป้อมนาคราช	4	3	389	4	103	2
45. สมุทรสาครบูรณะ	9	5	441	4	237	5
46. สมุทรสาครวิทยาลัย	9	5	306	3	220	5
47. กระทุ่มแบน	5	3	340	4	188	4
รวม	290	168	19,084	197	9,210	197

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุดคือ

ชุดที่ 1 สำหรับครูพลศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และเพศ มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งประกอบด้วย การรู้แพ้รู้ชนะ การรู้ภัย การเคารพ และปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) และแบบปลายเปิด (Opened-End)

แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) กำหนดค่าน้ำหนักคะแนน (Abitray Weight Methods) เป็น 5 ระดับคือ

- 1 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้น้อย
- 3 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ปานกลาง
- 4 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้มาก
- 5 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้มากที่สุด

แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Opened-End) เป็นแบบให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มเติม นอกเหนือจากพฤติกรรมในข้อคำถามที่ผ่านมา

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬามีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ชุดที่ 2 สำหรับนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นระดับการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการประเมินระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งประกอบไปด้วย การรู้พื้นฐาน การรู้ภัย การเคารพ และปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน (Abitry weigh Methods) เป็น 5 ระดับคือ

- 0 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นครูพลศึกษาไม่เคยปฏิบัติ
- 1 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติน้อย
- 2 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติปานกลาง
- 3 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติมาก
- 4 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดค่านั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติมากที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัย

ต่าง ๆ

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านการสอนพลศึกษา

3. รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาและข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนประสบการณ์ของ ตนเองมาสร้างแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ตรวจแก้ไข

5. แก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูซ้ำอีกครั้ง

6. หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ รศ.ดร. สุพิตร สมบัติโต รศ.ดร. อนุมวงค์ ฤกษ์เพชร ผศ. ทวีพงษ์ กลิ่นหอม ทำการประเมินเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ตามวิธีของ โรวินีลลีและแฮมเบลตัน (Rovineli and Hambelton) พบว่า แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงตั้งแต่ .5 ขึ้นไป จำนวน 71 ข้อ จากทั้งหมด 73 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

8. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูพลศึกษาและนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 50 คน ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งปรากฏว่า แบบสอบถามสำหรับครูพลศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 และแบบสอบถามสำหรับนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ส่งหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยและแบบสอบถามทั้งหมดพร้อมรายชื่อกลุ่มตัวอย่าง ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ แบบซองพร้อมติดอากรแสตมป์ และ จ่าหน้าซองชื่อ ที่อยู่ของผู้วิจัย

3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์

4. หลังจากผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาได้ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่ใช้ได้ดังนี้ แบบสอบถามสำหรับครูพลศึกษา 138 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82 และแบบสอบถามสำหรับนักเรียน 295 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 75

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS_x (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. หาค่าความถี่ และร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และเพศ โดยใช้สถิติแบบที (t-test independent)
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติแบบที (t-test independent)
5. หาค่าความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
6. ข้อมูลจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด ใช้วิธีการรวบรวมและประมวลเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางประกอบการอภิปรายผล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t-distribution
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับ
พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และค่าเฉลี่ยและ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอน
ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยจำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน

แปลผลค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูพลศึกษาโดยนำมาเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ความแนวของ
เบสท์ (Best. 1970 : 189) ดังนี้

1.00 - 1.49 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้น้อยที่สุด

- 1.50 - 2.49 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมั่นใจให้นักกีฬาได้น้อย
- 2.50 - 3.49 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมั่นใจให้นักกีฬาได้ปานกลาง
- 3.50 - 4.49 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมั่นใจให้นักกีฬาได้มาก
- 4.50 - 5.00 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมั่นใจให้นักกีฬาได้มากที่สุด

แปลผลค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนโดยนำมา เปรียบเทียบกับ เกณฑ์ ตามแนวของ
เบสท์ (Best. 1970 : 212 - 216) ดังนี้

- 0.00 - 0.80 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติ
น้อยที่สุด
- 0.81 - 1.60 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติ
น้อย
- 1.61 - 2.40 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติ
ปานกลาง
- 2.41 - 3.20 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติ
มาก
- 3.21 - 4.00 หมายความว่า พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติ
มากที่สุด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา
ที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมั่นใจให้นักกีฬาในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตาม
วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และเพศ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษา
ในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ตอนที่ 5 ค่าความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ตอนที่ 6 ผลการประมวลข้อมูลจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม รายละเอียดดังตาราง 2 - 3

ตาราง 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครูพลศึกษา โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา
ประสบการณ์ในการสอน และเพศ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนทั้งหมด	138	100
1. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	14
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	119	86
2. ประสบการณ์ในการสอน		
น้อยกว่า 5 ปี	17	12
5 ปีหรือมากกว่า	121	88
3. เพศ		
หญิง	35	25
ชาย	103	75

จากตาราง 2 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครูพลศึกษามีวุฒิกศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 14 และมีวุฒิกศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าร้อยละ 86 ในด้านประสบการณ์ในการสอน มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 12 และมีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่า ร้อยละ 88 ส่วนเพศของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ร้อยละ 25 และเพศชาย ร้อยละ 75

ตาราง 3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักเรียน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 3	147	49.83
มัธยมศึกษาปีที่ 6	148	50.17
รวม	295	100

จากตาราง 3 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักเรียน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 49.83 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 50.17

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับ
พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และค่าเฉลี่ย
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษา
ในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยจำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน
รายละเอียดมีดังตาราง 4 - 23

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยจำแนกเป็นรายด้าน
และรวมทุกด้าน

ด้านที่	คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา	
		$\bar{X}$	S.D.
1	การรู้แพ้รู้ชนะ	3.84	.55
2	การรู้จักย	3.86	.54
3	การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา	3.93	.51
4	ความซื่อสัตย์	3.73	.55
5	ความยุติธรรม	3.88	.58
6	ความสามัคคี	3.99	.53
7	ความรับผิดชอบ	3.98	.57
8	ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.93	.54
9	การยอมรับความสามารถของ ตนเองและผู้อื่น	3.95	.55
รวม		3.90	.46

จากตาราง 4 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้แพ้รู้ชนะ โดยจำแนก
เป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังการรู้แพ้รู้ชนะ	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ก่อนการแข่งขันภายในห้อง ครูบอกลักษณะของ ผู้เล่นที่รู้แพ้รู้ชนะ ซึ่งแสดงออกได้โดยการ ไม่โอ้อวดหรือดูถูกเยาะเย้ยคู่ต่อสู้เมื่อชนะ และ ไม่ก้าวร้าวเกรเมื่อแพ้	3.86	.78
2	ก่อนการแข่งขันภายในห้อง ครูและนักเรียน ร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการรู้แพ้รู้ชนะ	3.68	.74
3	ก่อนการแข่งขันภายในห้อง ครูนำข่าวเกี่ยวกับ การทะเลาะวิวาทในการแข่งขันกีฬาที่นักเรียน ส่วนใหญ่ทราบมา เสนอให้นักเรียนช่วยกัน อภิปรายถึงสาเหตุผลเสียและการป้องกัน การทะเลาะวิวาท	3.79	.91
4	ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูยกตัวอย่างพร้อม ชมเชยนักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือเพื่อนในห้องที่ ปฏิบัติตนในการเล่นกีฬาโดยการไม่โอ้อวดหรือ ดูถูกคู่ต่อสู้เมื่อชนะ และไม่ก้าวร้าวเมื่อแพ้	3.84	.80
5	ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูว่ากล่าวตักเตือน ผู้เล่นที่แสดงกริยาเยาะเย้ยคู่แข่งเมื่อชนะ หรือหาเรื่องวิวาทกับคู่ต่อสู้เมื่อแพ้	3.90	.85

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังการรู้แพ้รู้ชนะ	
		$\bar{X}$	S.D.
6	หลังการแข่งขันหรือเล่นเกม ครูฝึกให้นักเรียน รู้จักการเป็นผู้แพ้ที่ดี โดยให้ทีมที่แพ้การแข่งขัน ให้ เกิดจิตทีมชนะที่มีความสามารถเหนือกว่า โดยการปรบมือให้	3.99	.87
	รวมเฉลี่ย	3.84	.55

จากตาราง 5 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความมั่นใจนักกีฬาด้านการรู้แพ้รู้ชนะมีค่าเฉลี่ยทั้งโดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้ภัย โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังการรู้ภัย	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ก่อนการแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนรู้จักขอโทษเพื่อนร่วมทีม เมื่อนักเรียนเล่นผิดพลาดและรู้จักให้อภัยเพื่อนร่วมทีมที่เล่นผิดพลาดโดยการแสดงกริยาหรือคำพูดที่บอกถึงการให้อภัย เช่น ไม่เป็นไร พยายามใหม่ ฯลฯ	4.01	.79
2	ก่อนการแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนรู้จักรับคำขอโทษของกลุ่มแข่งขันที่เล่นผิดพลาดสั่งทำให้นักเรียนเจ็บ โดยการจับมือหรือแสดงกริยาอื่น ๆ ที่บอกถึงการให้อภัย	3.93	.74
3	ก่อนการแข่งขัน ครูร่วมกับนักเรียนอภิปรายถึงผลดีของการรู้จักให้อภัย	3.77	.80
4	ก่อนการแข่งขัน ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ขณะแข่งขันอยู่มีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเล่นผิดพลาดสั่งทำให้เราเจ็บ ถ้าเราโกรธและคิดจะโต้ตอบคืน เหตุการณ์อะไรบางอย่างจะเกิดขึ้น และถ้าไม่ยอมทำให้เหตุการณ์ไม่ดีเกิดขึ้น เราควรปฏิบัติตัวอย่างไร	3.63	.85

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังการรู้จัก	
		$\bar{X}$	S.D.
5	ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูยกตัวอย่างพร้อม ชมเชยนักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือ เพื่อนในห้องที่รู้จัก ให้อภัยในการเล่นที่พลาดพลั้งของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งทำให้เจ็บโดยไม่แสดงกริยาโกรธแค้นหรือ โต้ตอบ	3.75	.80
6	ขณะแข่งหรือหลังแข่งขัน ครูตักเตือนนักเรียน ที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวและไม่เหมาะสม เพื่อโต้ตอบการเล่นที่พลาดพลั้งของคู่ต่อสู้	3.91	.80
7	ครูแสดงแบบอย่างของการรู้จักให้อภัย โดย ขณะที่ร่วมแข่งขันกับนักเรียน ถ้ามีการกระทบ กระแทกกันขึ้น ครูกล่าวคำขอโทษนักเรียนหรือ แสดงการรับคำขอโทษจากนักเรียน เช่น พูดว่าไม่เป็นไร ฯลฯ	4.02	.80
รวมเฉลี่ย		3.86	.54

จากตาราง 6 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้จัก มีค่าเฉลี่ยทั้งโดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน
พลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา
โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังการเคารพกฎกติกา	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดระเบียบในการ เช็ชชื้อว่า กรณีใดบ้างที่ถือว่านักเรียนมาสาย และต้องถูกทำโทษ และครูได้ปฏิบัติตามระเบียบ ที่กำหนดไว้ทุกคาบเรียน	3.95	.82
2	ก่อนสอนครูตรวจการแต่งกาย ชมเชยนักเรียน ที่ปฏิบัติตามระเบียบ ดักเตือนหรือลงโทษนักเรียน ที่แต่งกายผิดระเบียบ	4.05	.76
3	ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งกฎเกณฑ์ในการทำโทษ ผู้ที่ชอบแหย่หรือแกล้งเพื่อนในขณะเรียน เพราะ อาจทำให้เพื่อนบาดเจ็บและเสียระเบียบใน การปกครองชั้น และครูได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ทุกคาบเรียน	3.84	.76
4	ครูตั้งรางวัลมารยาทดีให้ทีมที่ผิดกติกาน้อยที่สุด ในการแบ่งทีมแข่งขันในห้อง	3.60	.93
5	ก่อนหรือหลังแข่งขัน ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชย นักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือเพื่อนในห้องที่เล่นกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎกติกาและยอมรับคำตัดสินโดย ไม่ได้เถียงกรรมการ	3.84	.85

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังการเคารพกฎกติกา	
		$\bar{X}$	S.D.
6	ครูเป็นแบบอย่างในการรู้จักเคารพกฎ โดย การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ	4.19	.79
7	ครูยกย่องชมเชยนักเรียนกลุ่มที่มีระเบียบวินัย มากที่สุด และว่ากล่าวตักเตือนกลุ่มที่ไม่มีระเบียบ ขณะที่ครูเรียกรวมหรืออธิบายสาธิต	3.89	.76
8	ก่อนการแข่งขัน ครูบอกถึงกฎกติกาต่าง ๆ ใน การเล่นและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกา ในการเล่นอย่างเคร่งครัด	4.08	.77
9	ก่อนการแข่งขัน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ถึงผลดีของการเล่นตามกฎกติกา	3.91	.73
รวมเฉลี่ย		3.93	.51

จากตาราง 7 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา มีค่าเฉลี่ยทั้งโดยรวม
และรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความซื่อสัตย์
โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังความซื่อสัตย์	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกลักษณะของผู้มีความซื่อสัตย์ ซึ่งแสดงออก ได้โดยการประพฤติปฏิบัติที่ตรงกับความ เป็นจริง ทั้งค่อนหน้าและลับหลัง	3.60	.83
2	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของ การมีความซื่อสัตย์	3.92	.74
3	ครูว่ากล่าวตักเตือนพร้อมชี้แจงถึงผลเสีย ในการที่นักเรียนบางคนไม่มีความซื่อสัตย์ โดย การโกหกครูว่าไม่สบาย เช่น ปวดท้อง ฯลฯ และขออนุญาตไม่เรียน	3.80	.73
4	ครูให้นักเรียนฝึกหัดตามจำนวนครั้งหรือตาม เวลาที่ครูกำหนดโดยให้นักเรียนนับจำนวนครั้ง กันเอง	3.73	.85
5	ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกหัดกันเองขณะที่ครู คิดธุระ เมื่อกลับมาครูชมเชยนักเรียนที่ฝึกหัด ตามที่ครูสั่งไว้แม้ครูจะไม่อยู่ว่าเป็นคนที่มี ความซื่อสัตย์	3.76	.80

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังความซื่อสัตย์	
		$\bar{X}$	S.D.
6	ก่อนที่ครูจะมอบหมายให้นักเรียนฝึกหัดโดยที่ครู ไม่อยู่ ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปราย ว่า ขณะสอนครูมีแขกมาหาจึงมอบหมายให้ นักเรียนฝึกทักษะ เมื่อครูไปแล้วนักเรียนกลุ่มหนึ่ง กลับเล่นหรือทำอย่างอื่น เมื่อเห็นครูกลับมาจึง ฝึกหัดทักษะคือ โดยให้นักเรียนอภิปรายถึง ผลเสียที่นักเรียนกลุ่มนี้ไม่มีความซื่อสัตย์	3.70	.86
7	ครูฝึกให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ โดยใน การทดสอบทักษะให้นักเรียนจับคู่กัน แล้วผลัดกัน นับจำนวนครั้งที่แต่ละคนทำได้ แล้วมาบอกให้ ครูทราบ	3.60	1.00
รวมเฉลี่ย		3.73	.55

จากตาราง 8 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความมีน้ำใจนักกีฬาและความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยทั้งโดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน
พลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความยุติธรรม โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังความยุติธรรม	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความยุติธรรม ซึ่ง แสดงออกได้โดยการกระทำต่อบุคคลอื่น ๆ อย่างไม่ลำเอียง มีเหตุผลสอดคล้องกับความจริง	3.53	.86
2	ครูร่วมกับนักเรียนอภิปรายถึงผลดีของการมี ความยุติธรรม	3.65	.92
3	ก่อนการให้นักเรียนฝึกหัด เป็นผู้ตัดสิน ครูกำหนด สถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ถ้านักเรียน ลงแข่งขันแล้วผู้ตัดสิน เป่าเข้าข้างทีมคู่แข่งขึ้น นักเรียนจะรู้สึกอย่างไรต่อผู้ตัดสินคนนี้ และให้ นักเรียนสรุปถึงผลเสียของการกระทำที่ไม่มี ความยุติธรรม	3.68	.81
4	ครูให้นักเรียน เป็นผู้ตัดสินการแข่งขันหรือ การเล่นเกมห่าง ๆ ภายในห้อง	3.78	.75
5	ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรม โดย ตัดสินการแข่งขันหรือการเล่นเกมห่างภายในห้อง โดยปราศจากความลำเอียง	3.84	.80

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังความยุติธรรม	
		$\bar{X}$	S.D.
6	ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรม โดยให้ คะแนนการทดสอบทักษะของนักเรียนอย่างสมเหตุ สมผลและปราศจากอคติ	3.90	.89
7	ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรม โดย การแบ่งอุปกรณ์กีฬาในการฝึกหัดให้แต่ละกลุ่ม อย่างเท่าเทียมกัน	4.17	.75
8	ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรม โดย ลงโทษนักเรียนที่ทำผิดโดยปราศจากการลำเอียง	4.17	.77
9	ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรม โดย จัดแบ่งทีม เพื่อแข่งขันในห้องโดยให้แต่ละทีม มีทั้งผู้เล่น เก่งและอ่อน เพื่อไม่ให้มีการได้เปรียบ เสียเปรียบกัน	4.19	.77
รวมเฉลี่ย		3.88	.58

จากตาราง 9 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยทั้งโดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคี โดยจำแนก
เป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังความสามัคคี	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ก่อนแข่งขัน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึง ผลดีของการมีความสามัคคีในทีม และผลเสียของ การขาดความสามัคคีที่มีต่อการแข่งขันกีฬา หรือ การกระทำสิ่งต่าง ๆ	4.16	.79
2	ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูยกตัวอย่างพร้อม ชมเชยทีมที่มีความสามัคคีช่วยกันเล่นอย่างเต็มที่ แม้ผลการแข่งขันจะแพ้หรือชนะก็ตาม	4.14	.74
3	ก่อนแข่งขัน ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน อภิปรายว่า ในทีมกีฬาทีมหนึ่งก่อนแข่งหรือ ขณะแข่งขัน เกิดการทะเลาะวิวาทกันเองและ แบ่งพรรคแบ่งพวกกันในทีม เหตุการณ์นี้จะมี ผลเสียอย่างไรบ้างต่อทีม ถ้านักเรียนอยู่ในทีมนี้ จะป้องกันหรือแก้ไขอย่างไร	3.86	.76
4	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน แล้วให้ทุกคนภายในกลุ่ม ช่วยเหลือกันฝึกทักษะ เพื่อจะนำมาใช้ เล่น เกม หรือแข่งขันกับกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป	4.01	.70
5	ครูว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนซึ่ง เป็นผู้ที่ยั่วผู้ เล่น ให้ทะเลาะวิวาท หรือก่อให้เกิดการแตกแยกในห้อง	3.85	.75

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังความสามัคคี	
		$\bar{X}$	S.D.
6	ก่อนแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้เล่นที่ดีว่าควรเล่นกีฬาเป็นทีม ไม่คิดเอาดีหรือเด่นแต่ตัวเอง และบอกถึงผลดีของการเล่นเป็นทีม	3.90	.70
7	ก่อนแข่งขัน ครูยกตัวอย่างทีมที่มีผู้เล่นชอบทำตัวเองให้เด่นโดยไม่ช่วยเหลือคนอื่น ๆ ในทีม ทำให้เล่นแบบต่างคนต่างเล่นและส่งผลให้ทีมพ่ายแพ้	4.04	.76
8	ในชั้นสรุปท้ายชั่วโมง ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่มีหน้าที่ เบิก เก็บอุปกรณ์ที่ช่วยเหลือกัน ทำหน้าที่โดยไม่เอาเปรียบกัน ทำให้งานเสร็จอย่างรวดเร็วและเรียบร้อย	3.96	.71
รวมเฉลี่ย		3.99	.53

จากตาราง 10 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคี มีค่าเฉลี่ยทั้งโดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบ
โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังความรับผิดชอบ	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความรับผิดชอบ ซึ่งแสดงออก ได้โดยการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความ เอาใจใส่	3.81	.80
2	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมี ความรับผิดชอบ	4.05	.76
3	ครูกำหนดคะแนนสำหรับการเข้าเรียนตรงตามเวลา และมีความรับผิดชอบในการเบิกและเก็บอุปกรณ์	3.98	.74
4	ครูแสดงเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบ โดย การเข้าสอนตรงตามเวลา	3.86	.83
5	ครูแสดงเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบ โดย ขณะสอนอยู่ครูมีฐานะครูได้มอบหมายงานให้ นักเรียนฝึกหัดหรือให้ครูท่านอื่นมาสอนแทน	4.05	.85
6	ครูแสดงเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบ โดย การเตรียมอุปกรณ์การสอน สถานที่ไว้พร้อมใน การจัดกิจกรรม	4.20	.77

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังความรับผิดชอบ	
		$\bar{X}$	S.D.
7	ก่อนการแข่งขัน ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน อภิปรายว่า ถ้าทีมของนักเรียนลงแข่งขันแล้วผู้เล่น ไม่รับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ของตน ผลการแข่งขัน น่าจะเป็นอย่างไร และให้นักเรียนช่วยกันสรุปผล เสีย ของการขาดความรับผิดชอบ	3.94	.84
8	ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักเรียนที่กล้ายอมรับผิด เมื่อทำอุปกรณ์ชำรุดหรือเสียหาย	4.09	.74
9	ครูว่ากล่าวตักเตือนและชี้ให้เห็นถึงผลเสียที่นักเรียน บางคนทำลูกบอลหรืออุปกรณ์การเล่นออกไปนอกสนาม แล้วไม่รับผิดชอบไปเก็บ	3.79	.79
10	ครูเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบ โดยใน ขณะเรียนมีนักเรียนได้รับอุบัติเหตุครูได้ดูแลเอาใจใส่ ในการรักษาพยาบาล	3.99	.72
รวมเฉลี่ย		3.98	.57

จากตาราง 11 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ
อยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิด เห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรม การสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความ เชื่อ เพื่อ เชื่อแผ่ โดยจำแนก เป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝัง ความ เชื่อ เพื่อ เชื่อแผ่	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความ เชื่อ เพื่อ เชื่อแผ่ ซึ่ง แสดงออกได้โดยการแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของ ตนให้แก่บุคคลอื่น ตลอดจนช่วยเหลือบุคคลอื่น ยามเดือดร้อน	4.04	.75
2	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของ การมีความ เชื่อ เพื่อ เชื่อแผ่	4.13	.75
3	ครูบอกให้นัก เรียนรู้จักแบ่งกันใช้สนามหรืออุปกรณ์ กีฬาที่มีจำกัด	3.91	.71
4	ครูกำหนดให้นัก เรียนที่มีความสามารถทางทักษะดี ช่วยเหลือแนะนำ เพื่อนในกลุ่มที่มีความสามารถ ด้อยกว่าขณะฝึกหัดทักษะ	3.84	.77
5	ก่อนการฝึกหัด ครูบอกให้นัก เรียนที่มีทักษะดีรู้จัก เสียสละให้ เพื่อนที่มีทักษะอ่อนมีโอกาสฝึกซ้อม มากกว่า	3.99	.77
6	ก่อนการ เล่นทีม ครูบอกให้นัก เรียนรู้จักให้ เพื่อน ในทีมที่เป็นตัวสำรองผลัด เปลี่ยนลง เล่นบ้าง	3.93	.77

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝัง ความเอื้อเพื่อเพื่อน	
		$\bar{X}$	S.D.
7	ครูให้นักเรียนที่มาเรียนเป็นประจำอาสาสมัครเพื่อ ช่วยเหลือแนะนำทักษะที่จะสอบให้ เพื่อนที่ขาดเรียน ในช่วงเวลาว่าง เมื่อเพื่อนกลับมาเรียนได้	3.78	.75
8	นักเรียนสรุปท้ายชั่วโมงครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชย นักเรียนที่ได้ช่วยเหลือ เพื่อนซึ่งบาดเจ็บไปห้องพยาบาล หรือช่วยเหลือแนะนำ เพื่อนที่ทักษะอ่อนกว่าในการฝึกหัด	3.84	.71
รวมเฉลี่ย		3.93	.54

จากตาราง 12 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมีน้ำใจด้านความเอื้อเพื่อเพื่อน มีค่าเฉลี่ยทั้งโดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ใน
ระดับมาก

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมั่นใจนักกีฬาด้านการยอมรับความสามารถ
ของตนเองและผู้อื่น โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังการยอมรับ ความสามารถของคนเองและผู้อื่น	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกลักษณะของผู้ที่รู้จักยอมรับความสามารถของ ตนเองและผู้อื่น ซึ่งแสดงออกได้โดยการพอใจ หรือยอมรับข้อจำกัดความสามารถของตนเองตามที่ เป็นจริง และขณะเดียวกันก็ยอมรับความสามารถ ของผู้อื่น	3.77	.79
2	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของ การรู้จักยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น	3.92	.73
3	ครูกำหนดให้เพื่อนออกไปน่ายกายบริหาร และให้ ทุกคนปฏิบัติตาม	3.84	.72
4	ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักให้เกียรติเพื่อนที่ทักษะดี ซึ่งออกไปสาธิตทักษะให้ดู โดยการปรบมือให้	3.84	.84
5	ครูแบ่งทีมให้นักเรียนแข่งขันและให้นักเรียนเลือก หัวหน้าทีมกันเอง และครูบอกถึงการปฏิบัติตัว ของหัวหน้าทีมและลูกทีมในขณะแข่งขัน	4.08	.75

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	สามารถปลูกฝังการยอมรับ ความสามารถของตนเองและผู้อื่น	
		$\bar{X}$	S.D.
6	ก่อนการแข่งขัน ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน อภิปรายว่า ในขณะที่แข่งขัน เพื่อนร่วมทีมของท่าน ซึ่ง เล่นเก่งกว่าท่านคำหนิหรือว่ากล่าวท่านที่เล่นพลาด หรือไม่ได้ตั้งใจที่เขาต้องการทั้ง ๆ ที่ท่านเล่นได้ดีที่สุดใน เท่านี้ ท่านจะรู้สึกอย่างไรต่อเพื่อนคนนี้ และให้ อภิปรายว่า เพื่อนคนนี้น่าจะทำตัวอย่างอะไรถึงจะมีผลดี ต่อตนเองหรือต่อทีม	4.17	.68
7	ในขั้นสรุปท้ายชั่วโมงครูบอกถึงข้อบกพร่องของนักเรียน ในการฝึกหัดหรือแข่งขัน และบอกถึงผลดีด้านนักเรียน รู้จักยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพยายามแก้ไข ให้ดีขึ้น	4.02	.75
รวมเฉลี่ย		3.95	.55

จากตาราง 13 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริม
การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย
ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติ
ของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยจำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

ด้านที่	คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
1	การรู้แพ้รู้ชนะ	1.22	.87
2	การรู้จักย	1.26	.94
3	การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา	1.71	.71
4	ความซื่อสัตย์	1.33	.82
5	ความยุติธรรม	1.78	.73
6	ความสามัคคี	1.63	.91
7	ความรับผิดชอบ	1.64	.81
8	ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	1.70	.93
9	การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น	1.46	.91
รวม		1.52	.69

จากตาราง 14 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนพลศึกษา
ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่า ด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี
ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วน
ด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติ
ของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้แพ้รู้ชนะ โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกลักษณะของผู้เล่นที่รู้แพ้รู้ชนะ ซึ่งแสดงออกได้โดย การไม่โอ้อวดหรือคูดูก เยาะเย้ยคู่ต่อสู้เมื่อชนะ และ ไม่ก้าวร้าวเกรเร เมื่อแพ้	1.59	1.27
2	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการรู้แพ้รู้ชนะ	.80	1.10
3	ครูนำข่าวเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทในการแข่งขันกีฬาที่นักเรียน ส่วนใหญ่ทราบมาเสนอให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายถึงสาเหตุ ผลเสีย และการป้องกันการทะเลาะวิวาท	.68	1.04
4	ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักเรียนที่มีชื่อเสียงและเพื่อนในห้อง ที่ปฏิบัติตนในการเล่นกีฬา โดยการไม่โอ้อวดหรือคูดูกคู่ต่อสู้ เมื่อชนะ และไม่ก้าวร้าวเกรเรเมื่อแพ้	1.32	1.28
5	ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูว่ากล่าวตักเตือนผู้เล่นที่แสดงกริยา เยาะเย้ยคู่แข่งขันเมื่อชนะหรือหาเรื่องวิวาทกับคู่ต่อสู้เมื่อแพ้	1.07	1.23

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
6	ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักการเป็นผู้แพ้ที่ดี โดยให้ทีมที่แพ้การแข่งขัน ให้เกิดริติมชนะที่มีความสามารถเหนือกว่าโดยการปรบมือให้	1.84	1.44
รวมเฉลี่ย		1.22	.87

จากตาราง 15 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝัง
ความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้แพ้รู้ชนะ มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อแล้วพบว่า ข้อ 6 ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักการเป็นผู้แพ้ที่ดี โดยให้ทีมที่แพ้การแข่งขัน
ให้เกิดริติมชนะที่มีความสามารถเหนือกว่าโดยการปรบมือให้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
ข้อ 2 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการรู้แพ้รู้ชนะ ข้อ 3 ครูนำข่าวเกี่ยวกับการ
ทะเลาะวิวาทในการแข่งขันกีฬานักเรียนส่วนใหญ่ทราบมา เสนอให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายถึง
สาเหตุผลเสีย และการป้องกันการทะเลาะวิวาท มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 16 คำเจตีย์และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของ
ครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้ภัย โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		X	S.D.
1	ก่อนการแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนรู้จักขอโทษเพื่อนร่วมทีม เมื่อนักเรียนเล่นผิดพลาด และรู้จักให้อภัยเพื่อนร่วมทีมที่เล่น ผิดพลาด โดยการแสดงกริยาหรือคำพูดที่บอกถึงการให้อภัย เช่น ไม่เป็นไร พยายามใหม่ ฯลฯ	1.48	1.34
2	ครูบอกให้นักเรียนรู้จักรับคำขอโทษของคู่แข่งขณะที่เล่นพลาดหลัง ทำให้นักเรียนเจ็บ โดยการจับมือหรือแสดงกริยาอื่น ๆ ที่ บอกถึงการให้อภัย	1.34	1.31
3	ก่อนการแข่งขัน ครูร่วมกับนักเรียนอภิปรายถึงผลดีของการรู้จัก ให้อภัย	.74	1.07
4	ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่าขณะแข่งขันอยู่มีผู้เล่น ฝ่ายตรงข้ามเล่นพลาดหลังทำให้เราเจ็บ ถ้าเราโกรธและ คิดจะโต้ตอบคืน เหตุการณ์อะไรบางอย่างที่น่าจะเกิดขึ้น และ ถ้าไม่ยอมยกให้เหตุการณ์ไม่ดีเกิดขึ้นเราควรปฏิบัติตัวอย่างไร	1.00	1.19
5	ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือเพื่อนในท้อง ที่รู้จักให้อภัยในการเล่นที่พลาดหลังของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งทำให้ เจ็บ โดยไม่แสดงกริยาโกรธแค้นหรือโต้ตอบ	1.22	1.23
6	ขณะแข่งขันหรือหลังแข่งขัน ครูตักเตือนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรม ก้าวร้าวและไม่เหมาะสม เพื่อโต้ตอบการเล่นที่พลาดหลังของคู่ต่อสู้	1.36	1.26

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
7	ขณะที่ร่วมแข่งขันกับนักเรียน ถ้ามีการกระทบกระทั่งกันขึ้น กันขึ้น ครูกล่าวคำขอโทษนักเรียนหรือแสดงการรับคำขอโทษ จากนักเรียน เช่น พูดว่าไม่เป็นไร ฯลฯ	1.66	1.37
	รวมเฉลี่ย	1.26	.94

จากตาราง 16 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝัง
ความมีน้ำใจนักกีฬาด้านร้อยละ มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว
พบว่า ข้อ 7 ขณะร่วมแข่งขันกับนักเรียน ถ้ามีการกระทบกระทั่งกันขึ้นครูกล่าวคำขอโทษนักเรียน
หรือแสดงการรับคำขอโทษจากนักเรียน เช่น พูดว่าไม่เป็นไร ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ
ปานกลาง ข้อ 3 ก่อนการแข่งขัน ครูร่วมกับนักเรียนอภิปรายถึงผลดีของการรู้จักให้อภัย
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติ
ของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา
โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดระเบียบในการใช้ชื่อว่า กรณีใดบ้าง ที่ถือว่านักเรียนมาสาย และต้องถูกทำโทษ และครูได้ปฏิบัติตาม ระเบียบที่กำหนดไว้ทุกคาบเรียน	2.32	1.38
2	ก่อนสอนครูตรวจการแต่งกาย ชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติตามระเบียบ ตัดเตือนหรือลงโทษนักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบ	2.35	1.35
3	ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งกฎเกณฑ์ในการทำโทษผู้ที่ชอบแหย่หรือ แกล้งเพื่อนในขณะเรียน เพราะอาจทำให้เพื่อนบาดเจ็บ และ เสียระเบียบในการปกครองชั้น และครูได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ ตั้งไว้ทุกคาบเรียน	1.06	1.20
4	ครูตั้งรางวัลมารยาทดีให้ทีมที่ผิดคติน้อยที่สุดในการแข่งขัน แข่งขันในห้อง	.34	.78
5	ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือเพื่อนในห้องที่ เล่นกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎกติกาและยอมรับคำตัดสินโดยไม่โต้เถียง กรรมการ	1.12	1.26
6	ครูเป็นแบบอย่างในการรู้จักเคารพกฎ โดยการแต่งกายที่ถูกต้อง ตามระเบียบ	2.56	1.28

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		X	S.D.
7	ครูยกย่องชมเชยนักเรียนกลุ่มที่มีระเบียบวินัยมากที่สุด และว่ากล่าวตักเตือนกลุ่มที่ไม่มีระเบียบขณะที่ครูเรียกรวมหรืออธิบายสาธิต	1.41	1.24
8	ครูบอกถึงกฎกติกาต่าง ๆ ในการเล่นและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาในการเล่นอย่างเคร่งครัด	2.71	1.24
9	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการเล่นตามกฎกติกา	1.49	1.30
รวมเฉลี่ย		1.71	.71

จากตาราง 17 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อ 6 ครูเป็นแบบอย่างในการรู้จักเคารพกฎ โดยการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ ข้อ 8 ครูบอกถึงกฎกติกาต่าง ๆ ในการเล่นและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาในการเล่นอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อ 1 ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดระเบียบในการเช็คชื่อว่า กรณีใดบ้างที่ถือว่านักเรียนมาสาย และต้องถูกทำโทษ และครูได้ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ทุกคาบเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อ 4 ครูตั้งรางวัลมารยาทดีให้ทีมที่ผิดกติกาน้อยที่สุดในการแข่งขันในห้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 18 คำเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติ
ของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์ โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกลักษณะของผู้มีความซื่อสัตย์ ซึ่งแสดงออกได้โดยการ ประพฤติปฏิบัติที่ตรงกับความเป็นจริงทั้งต่อหน้าและลับหลัง	.85	1.10
2	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความซื่อสัตย์	1.67	1.42
3	ครูว่ากล่าวตักเตือนพร้อมชี้แจงถึงผลเสียในการที่นักเรียนบางคน ไม่มีความซื่อสัตย์ โดยการโกหกครูว่าไม่สบาย เช่น ปวดท้อง ฯลฯ และขออนุญาตไม่เรียน	1.28	1.24
4	ครูให้นักเรียนฝึกหัดตามจำนวนครั้งหรือตามเวลาที่กำหนดโดย ให้นักเรียนนับจำนวนครั้งกันเอง	.85	1.06
5	ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกหัดกันเองขณะที่ครูติดธุระ เมื่อกลับมา ครูชมเชยนักเรียนที่ฝึกหัดตามที่ครูสั่งไว้ แม้ครูจะไม่อยู่ว่า เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์	1.24	1.14
6	ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ขณะสอนครูมี แขกมาหาจึงมอบหมายให้นักเรียนฝึกหัดทักษะ เมื่อครูไปแล้ว นักเรียนกลุ่มหนึ่งกลับเล่นหรือทำอย่างอื่น เมื่อเห็นครูกลับมา จึงฝึกหัดทักษะต่อ โดยให้นักเรียนอภิปรายถึงผลเสียที่นักเรียน กลุ่มนี้ไม่มีความซื่อสัตย์	1.78	1.47

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
7	ในการทดสอบทักษะ ครูให้นักเรียนจับคู่กันแล้วผลัดกันนับจำนวนครั้งที่แต่ละคนทำได้แล้วมาบอกให้ครูทราบ	1.63	1.26
	รวมเฉลี่ย	1.33	.82

จากตาราง 18 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อ 2 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความซื่อสัตย์ ข้อ 6 ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ขณะสอนครูมีแขกมาหาจึงมอบหมายให้นักเรียนฝึกหัดทักษะ เมื่อครูไปแล้วนักเรียนกลุ่มหนึ่งกับเล่นหรือทำอย่างอื่น เมื่อเห็นครูกลับมาจึงฝึกหัดทักษะ ต่อ โดยให้นักเรียนอภิปรายถึงผลเสียที่นักเรียนกลุ่มนี้ไม่มีความซื่อสัตย์ ข้อ 7 ในการทดสอบทักษะ ครูให้นักเรียนจับคู่กันแล้วผลัดกันนับจำนวนครั้งที่แต่ละคนทำได้แล้วมาบอกให้ครูทราบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรม โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความยุติธรรม ซึ่งแสดงออกได้โดยการกระทำต่อบุคคลอื่น ๆ อย่างไม่ลำเอียง มีเหตุผลสอดคล้องกับความจริง	.85	1.11
2	ครูร่วมกับนักเรียนอภิปรายถึงผลดีของการมีความยุติธรรม	2.02	1.48
3	ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ถ้านักเรียนลงแข่งขันแล้ว ผู้ตัดสินเข้าข้างทีมคู่แข่ง นักเรียนจะรู้สึกอย่างไรต่อผู้ตัดสินคนนี้ และให้นักเรียนสรุปถึงผลเสียของการกระทำที่ไม่มีความยุติธรรม	1.35	1.26
4	ครูให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินการแข่งขันหรือเล่นเกมต่าง ๆ ภายในห้อง	.70	.95
5	ครูตัดสินการแข่งขันหรือการเล่นเกมภายในห้องโดยปราศจากความลำเอียง	1.02	1.23
6	ครูให้คะแนนการทดสอบทักษะของนักเรียนอย่างสมเหตุสมผล และปราศจากอคติ	2.10	1.43
7	ครูแบ่งอุปกรณ์กีฬาในการฝึกหัดให้แต่ละกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน	2.47	1.33
8	ครูลงโทษนักเรียนที่ทำผิดโดยปราศจากการลำเอียง	2.73	1.28

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
9	ครูจัดแบ่งทีม เพื่อแข่งขันในห้องโดยให้แต่ละทีมมีทั้งผู้เล่น เก่ง และอ่อน เพื่อไม่ให้มีการได้เปรียบ เสียเปรียบกัน	2.79	1.32
	รวมเฉลี่ย	1.78	.73

จากตาราง 19 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อ 7 ครูแบ่งอุปกรณ์กีฬาในการฝึกหัดให้แต่ละกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน ข้อ 8 ครูลงโทษนักเรียนที่ทำผิดโดยปราศจากการลำเอียง ข้อ 9 ครูจัดแบ่งทีมเพื่อแข่งขันในห้องโดยให้แต่ละทีมมีทั้งผู้เล่น เก่งและอ่อน เพื่อไม่ให้มีการได้เปรียบ เสียเปรียบกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อ 2 ครูร่วมกับนักเรียนอภิปรายถึงผลดีของการมีความยุติธรรม ข้อ 6 ครูให้คะแนนการทดสอบทักษะของนักเรียนอย่างสม เหตุสมผลและปราศจากอคติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อ 4 ครูให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินการแข่งขันหรือเล่นเกมต่าง ๆ ภายในห้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติ
ของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคี โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		X	S.D.
1	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความสามัคคี ในทีม และผลเสียของการขาดความสามัคคีที่มีต่อการแข่งขัน กีฬา หรือการกระทำสิ่งต่าง ๆ	2.63	1.35
2	ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยทีมที่มีความสามัคคีช่วยกัน เล่นอย่าง เติบโต แม้ผลการแข่งขันจะแพ้หรือชนะก็ตาม	2.27	1.47
3	ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ในทีมกีฬาทีมหนึ่ง ก่อนแข่งหรือขณะแข่งขัน เกิดการทะเลาะวิวาทกันเองและ แบ่งพรรคแบ่งพวกกันในทีม เหตุการณ์นี้จะมีผลเสียอย่างไรบ้าง ต่อทีม ถ้านักเรียนอยู่ในทีมนี้จะป้องกันหรือแก้ไขอย่างไร	1.18	1.29
4	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน แล้วให้ทุกคนภายในกลุ่มช่วยเหลือกัน ฝึกหัดทักษะ เพื่อจะนำมาใช้ เล่น เกมหรือแข่งขันกับกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป	1.20	1.24
5	ครูว่ากล่าวตักเตือนนักเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่ย้ายผู้เล่นให้ทะเลาะ วิวาทหรือก่อให้เกิดการแตกแยกในห้อง	.92	1.17
6	ครูบอกให้นักเรียนทราบถึงลักษณะของผู้เล่นที่ดีว่าควร เล่นกีฬา เป็นทีม ไม่คิดเอาดีหรือเด่นแต่ตัวเอง และบอกถึงผลดีของ การเล่น เป็นทีม	1.82	1.33

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
7	ครูยกตัวอย่างทีมที่มีผู้เล่นชอบทำตัวเองให้เด่นโดยไม่ช่วยเหลือคนอื่น ๆ ในทีม ทำให้เล่นแบบต่างคนต่างเล่นและส่งผลให้ทีมพ่ายแพ้	1.30	1.29
8	ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่มีหน้าที่เบิก เก็บอุปกรณ์ที่ช่วยเหลือกัน ทำหน้าที่โดยไม่เอาเปรียบกัน ทำทำงานเสร็จอย่างรวดเร็วและเรียบร้อย	1.70	1.38
รวมเฉลี่ย		1.63	.91

จากตาราง 20 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคี มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความสามัคคีในทีม และผลเสียของการขาดความสามัคคีที่มีต่อการแข่งขันกีฬา หรือการกระทำสิ่งต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อ 2 ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยทีมที่มีความสามัคคีช่วยกันเล่นอย่างเต็มที่ แม้ผลการแข่งขันจะแพ้หรือชนะก็ตาม ข้อ 6 ครูบอกให้นักเรียนทราบถึงลักษณะของผู้เล่นที่ดีว่าควรเล่นกีฬาเป็นทีม ไม่คิดเอาดีหรือเด่นแต่ตัวเอง และบอกถึงผลดีของการเล่นเป็นทีม ข้อ 8 ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่มีหน้าที่เบิก เก็บอุปกรณ์ที่ช่วยเหลือกัน ทำหน้าที่โดยไม่เอาเปรียบกัน ทำทำงานเสร็จอย่างรวดเร็วและเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติ
ของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรับผิดชอบ โดยจำแนก
เป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความรับผิดชอบ ซึ่งแสดงออกได้โดย การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความ เอาใจใส่	.97	1.21
2	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความรับผิดชอบ	1.39	1.40
3	ครูกำหนดคะแนนสำหรับการ เข้าเรียนตรงตามเวลา และ มีความรับผิดชอบในการ เบิกและ เก็บอุปกรณ์	1.39	1.27
4	ครู เข้าสอนตรงตาม เวลา	.94	1.14
5	ขณะสอนอยู่ครูมีฐานะว่าน ครูได้มอบหมายงานให้นักเรียนฝึกหัด หรือให้ครูท่านอื่นมาสอนแทน	2.26	1.34
6	ครูเตรียมอุปกรณ์การสอน สถานที่ไว้พร้อมในการจัดกิจกรรม	2.49	1.24
7	ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ถ้าทีมของนักเรียน ลงแข่งขันแล้ว ผู้เล่นไม่รับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ของตน ผลการแข่งขันน่าจะเป็นอย่างไร และให้นักเรียนช่วยกันสรุป ผลเสียของการขาดความรับผิดชอบ	2.36	1.35
8	ครูยกตัวอย่างพร้อมชม ชื่นนักเรียนที่กล้ายอมรับผิด เมื่อ ทำอุปกรณ์ชำรุดหรือ เสียหาย	2.38	1.29

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
9	ครูว่ากล่าวตักเตือนและชี้ให้เห็นถึงผลเสียที่นักเรียนบางคน ทำลูกบอลหรืออุปกรณ์การเล่นออกไปนอกสนามแล้วไม่รับผิดชอบ ไปเก็บ	1.08	1.20
10	ในขณะที่เรียนมีนักเรียนได้รับอุบัติเหตุครูได้ดูแลเอาใจใส่ ในการรักษาพยาบาล	1.13	1.24
รวมเฉลี่ย		1.64	.81

จากตาราง 21 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอน
ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อ 6 ครูเตรียมอุปกรณ์การสอน สถานที่
ไว้พร้อมในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อ 5 ขณะสอนอยู่ครูมีฐานะ
ครูได้มอบหมายงานให้นักเรียนฝึกหัดหรือให้ครูท่านอื่นมาสอนแทน ข้อ 7 ครูกำหนดสถานการณ์
ให้นักเรียนอภิปรายว่า ถ้าทีมของนักเรียนลงแข่งขันแล้วผู้เล่นไม่รับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่
ของตน ผลการแข่งขันน่าจะเป็นอย่างไร และให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลเสียของการขาด
ความรับผิดชอบ ข้อ 8 ครูว่ากล่าวตักเตือนและชี้ให้เห็นถึงผลเสียที่นักเรียนบางคนทำลูกบอล
หรืออุปกรณ์การเล่นออกไปนอกสนามแล้วไม่รับผิดชอบไปเก็บ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติ
ของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ โดยจำแนก
เป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		X	S.D.
1	ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซึ่งแสดงออกได้โดย การแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของตนให้แก่บุคคลอื่น ตลอดจน ช่วยเหลือบุคคลอื่นยามเดือดร้อน	1.65	1.32
2	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของการมี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	2.13	1.35
3	ครูบอกให้นักเรียนรู้จักแบ่งกันใช้สนามหรืออุปกรณ์กีฬาที่มีจำกัด	1.17	1.16
4	ครูกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถทางทักษะดี ช่วยเหลือ แนะนำเพื่อนในกลุ่มที่มีความสามารถน้อยกว่าขณะฝึกหัดทักษะ	.93	1.20
5	ครูบอกให้นักเรียนที่มีทักษะดีรู้จักเสียสละให้เพื่อนที่มีทักษะอ่อน มีโอกาสดูฝึกซ้อมมากกว่า	2.25	1.37
6	ก่อนการเล่นทีม ครูบอกให้นักเรียนรู้จักให้เพื่อนในทีมที่เป็น ตัวสำรองผลัดเปลี่ยนลงเล่นบ้าง	1.85	1.37
7	ครูให้นักเรียนที่มาเรียนเป็นประจำอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือ แนะนำทักษะที่จะสอนให้เพื่อนที่ขาดเรียนในช่วงเวลาว่าง เมื่อเพื่อนกลับมาเรียนได้	1.52	1.30

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
8	ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักเรียนที่ได้ช่วยเหลือเพื่อน ซึ่งบาดเจ็บไปห้องพยาบาลหรือช่วยเหลือแนะนำเพื่อนที่ ทักษะอ่อนกว่าในการฝึกหัด	2.09	1.46
	รวมเฉลี่ย	1.70	.93

จากตาราง 22 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 ครูบอกให้นักเรียนรู้จักแบ่งกันใช้สนามหรืออุปกรณ์กีฬาที่มีจำกัด ข้อ 4 ครูกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถทางทักษะดีช่วยเหลือแนะนำเพื่อนในกลุ่มที่มีความสามารถน้อยกว่าขณะฝึกหัดทักษะ ข้อ 7 ครูให้นักเรียนที่มาเรียนเป็นประจำอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือแนะนำทักษะที่จะสอนให้เพื่อนที่ขาดเรียนในช่วงเวลาว่าง เมื่อเพื่อนกลับมาเรียนได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
1	ครูบอกลักษณะของผู้ที่รู้จักยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น ซึ่งแสดงออกได้โดยการพอใจ หรือยอมรับข้อจำกัดความสามารถของตนเองตามที่ เป็นจริง และขณะเดียวกันก็ยอมรับความสามารถของผู้อื่น	1.22	1.27
2	ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของการรู้จักยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น	1.10	1.24
3	ครูกำหนดให้เพื่อนออกไปนํากายบริหารและให้ทุกคนปฏิบัติตาม	1.21	1.21
4	ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักให้เกียรติเพื่อนที่ทักษะดีซึ่งออกไปสาธิตทักษะให้ดู โดยการปรบมือให้	1.00	1.12
5	ครูแบ่งทีมให้นักเรียนแข่งขันและให้นักเรียนเลือกหัวหน้าทีมกับเอง และครูบอกถึงการปฏิบัติตัวของหัวหน้าทีมและลูกทีมในขณะแข่งขัน	1.94	1.41
6	ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ในขณะแข่งขันเพื่อนร่วมทีมของท่าน ซึ่งเล่นเก่งกว่าท่านคำนิหรือว่ากล่าวท่านที่เล่นพลาด หรือไม่ได้ตั้งใจที่เขาต้องการทั้ง ๆ ที่ท่านเล่นได้ดีที่สุดในวันนี้ ท่านจะรู้สึกอย่างไรต่อเพื่อนคนนี้และให้อภิปรายว่าเพื่อนคนนี้ น่าจะทำตัวอย่างไรถึงจะมีผลดีคือตนเองหรือต่อทีม	1.63	1.34

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.
7	ครูบอกถึงข้อบกพร่องของนักเรียนในการฝึกหัดหรือแข่งขันและบอกถึงผลดี ถ้านักเรียนรู้จักยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น	2.15	1.37
รวมเฉลี่ย		1.46	.90

จากตาราง 23 นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อ 5 ครูแบ่งทีมให้นักเรียนแข่งขันและให้นักเรียนเลือกหัวหน้าทีมกันเอง และบอกถึงการปฏิบัติตัวของหัวหน้าทีมและลูกทีมในขณะที่แข่งขัน ข้อ 6 ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ในขณะที่แข่งขันเพื่อนร่วมทีมของท่าน ซึ่งเล่นเก่งกว่าท่านตำหนิหรือว่ากล่าวท่านที่เล่นพลาด หรือไม่ได้ตั้งใจที่เขาต้องการทั้ง ๆ ที่ท่านเล่นได้ดีที่สุดเท่านี้ ท่านจะรู้สึกอย่างไรต่อเพื่อนคนนี้ และให้อภิปรายว่าเพื่อนคนนี้น่าจะทำตัวอย่างใดถึงจะมีผลดีต่อตนเองหรือต่อทีม ข้อ 7 ครูบอกถึงข้อบกพร่องของนักเรียนในการฝึกหัดหรือแข่งขันและบอกถึงผลดี ถ้านักเรียนรู้จักยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา
ที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนก
ความวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และเพศ รายละเอียดมีดังตาราง 24 - 26

ตาราง 24 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา
ที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนก
ความวุฒิการศึกษา

ด้านที่	คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	ต่ำกว่า		ปรีชาตรี		t
		ปรีชาตรี		หรือสูงกว่า		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	การรู้แพ้รู้ชนะ	3.86	0.54	3.84	0.56	0.16
2	การรู้จักภัย	3.85	0.47	3.86	0.55	-0.09
3	การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา	3.94	0.48	3.92	0.52	0.17
4	ความซื่อสัตย์	3.73	0.66	3.73	0.53	0.01
5	ความยุติธรรม	3.97	0.58	3.86	0.58	0.73
6	ความสามัคคี	4.13	0.47	3.97	0.54	1.36
7	ความรับผิดชอบ	4.06	0.54	3.96	0.58	0.67

ตาราง 24 (ต่อ)

ด้านที่	คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	ต่ำกว่า		ปรีชาตรี		t
		ปรีชาตรี		หรือสูงกว่า		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
8	ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.97	0.55	3.93	0.55	0.33
9	การยอมรับความสามารถของตนเอง และผู้อื่น	3.98	0.62	3.94	0.54	0.29
รวมทุกด้าน		3.94	0.45	3.89	0.46	0.47

จากตาราง 24 ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาดำรงตำแหน่งปรีชาตรีกับครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา
ปรีชาตรีหรือสูงกว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความมั่นใจนักกีฬา โดยส่วนรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 25 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา
ที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนก
ตามประสบการณ์ในการสอน

ด้านที่	คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	ประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ในการสอน 5 ปี หรือมากกว่า		t
		X̄	S.D.	X̄	S.D.	
1	การรู้แพ้รู้ชนะ	3.79	0.59	3.85	0.55	-0.37
2	การรู้จักย	3.88	0.47	3.86	0.55	0.14
3	การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา	4.03	0.44	3.91	0.52	1.03
4	ความซื่อสัตย์	3.90	0.50	3.71	0.55	1.46
5	ความยุติธรรม	4.03	0.49	3.86	0.59	1.27
6	ความสามัคคี	4.18	0.36	3.96	0.55	2.12*
7	ความรับผิดชอบ	4.06	0.49	3.96	0.59	0.75
8	ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	4.02	0.48	3.92	0.56	0.73
9	การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น	3.97	0.53	3.94	0.55	0.23
รวมทุกด้าน		3.98	0.39	3.89	0.47	0.94

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา

ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านความสามัคคี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 26 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตามเพศ

ด้านที่	คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	หญิง		ชาย		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	การรู้แพ้รู้ชนะ	3.88	0.52	3.83	0.57	0.52
2	การรู้จักภัย	3.81	0.61	3.87	0.52	-0.51
3	การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา	3.87	0.55	3.94	0.50	-0.67
4	ความซื่อสัตย์	3.73	0.56	3.73	0.55	-0.02
5	ความยุติธรรม	3.93	0.61	3.86	0.58	0.57
6	ความสามัคคี	4.05	0.56	3.97	0.52	0.77
7	ความรับผิดชอบ	4.02	0.59	3.96	0.57	0.06

ตาราง 26 (ต่อ)

ด้านที่	คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	หญิง		ชาย		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
8	ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.98	0.57	3.92	0.54	0.53
9	การยอมรับความสามารถของตนเอง และผู้อื่น	4.00	0.54	3.93	0.55	0.72
รวมทุกด้าน		3.92	0.49	3.89	0.45	0.31

จากตาราง 26 ครูพลศึกษาเพศหญิงกับครูพลศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยส่วนรวม และรายด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษา
ในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตาม
ระดับการศึกษา รายละเอียดมีดังตาราง 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษา
ในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ด้านที่	คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	ม. 3		ม. 6		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	การรู้แพ้รู้ชนะ	1.09	.81	1.34	.91	-2.09*
2	การรู้จักภัย	1.04	.90	1.48	.09	-3.55*
3	การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา	1.74	.75	1.68	.67	.62
4	ความซื่อสัตย์	1.25	.80	1.41	.84	-1.47
5	ความยุติธรรม	1.67	.75	1.90	.70	-2.30*
6	ความสามัคคี	1.53	.93	1.73	.90	-1.61
7	ความรับผิดชอบ	1.60	.89	1.68	.72	-0.85
8	ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	1.55	.99	1.85	.84	-2.44*

ตาราง 27 (ต่อ)

ด้านที่	คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	ม. 3		ม. 6		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9	การยอมรับความสามารถของตนเอง และผู้อื่น	1.27	.91	1.65	0.86	-3.18*
	รวมทุกด้าน	1.41	.71	1.63	.66	-2.38*

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยส่วนรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ ด้านการรู้จักภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และ ด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตอนที่ 5 ค่าความถี่ และร้อยละ ของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหา
การสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา รายละเอียดดังตาราง 28

ตาราง 28 ค่าความถี่ และร้อยละ ของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอน
พลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ข้อ	ปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา	ความถี่	ร้อยละ
	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	138	100
1	ไม่มีหนังสือ เอกสาร หรือคู่มือครูแนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา	37	70
2	ครูต้องสอน เน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา	105	76
3	มีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย	37	27

จากตาราง 28 ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาที่มีค่าร้อยละสูงที่สุดคือ ข้อ 2 ครูต้องสอน เน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมาได้แก่ ข้อ 1 ไม่มีหนังสือ เอกสาร หรือคู่มือครูที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 70 และ ข้อ 3 มีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย คิดเป็นร้อยละ 27

ตอนที่ 6 ผลการประมวลข้อมูลจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การวัดและประเมินผลการสอนเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอน ครูไม่เห็นความสำคัญของการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และแบบอย่างหรือสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬาในวงการพลศึกษาไม่มีดี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษา ในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
3. เพื่อ เปรียบ เทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
4. เพื่อ เปรียบ เทียบความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษา ในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการสอนพลศึกษาด้าน การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 168 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 จำนวน 394 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 71 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบบสอบถามสำหรับครูพลศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น 0.97 และแบบสอบถามสำหรับนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่น 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามถึงครูพลศึกษาและนักเรียนโดยผ่านทางผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ กลุ่มตัวอย่างครูพลศึกษาส่ง 168 ฉบับ ได้รับคืน 138 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนส่ง 394 ฉบับ ได้รับคืน 295 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 75

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความถี่และร้อยละ เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และเพศ
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา
5. หาค่าความถี่และร้อยละ ของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
6. ข้อมูลจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด ใช้วิธีการรวบรวมและประมวลเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางประกอบการอภิปรายผล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในการศึกษาครั้งนี้ สรุปผลตามลำดับได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

1.1 กลุ่มครูพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพต่าง ๆ ได้ดังนี้

1.1.1 วุฒิการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่า

ปริญญาตรี ร้อยละ 14 และวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าร้อยละ 86

1.1.2 ประสบการณ์ในการสอน ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 12 และมีประสบการณ์ในการสอน 5 ปี หรือมากกว่า ร้อยละ 88

1.1.3 เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ร้อยละ 25 และ เป็นเพศชาย ร้อยละ 75

1.2 กลุ่มนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 50 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 50

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการ ะดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า

2.1 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริม การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

~~2.2~~ นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนพลศึกษาด้าน การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน แล้วพบว่า ด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้าน อื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมั่นใจในนักกีฬา โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และเพศ พบว่า

3.1 ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีกับครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษاپริญญาตรีหรือสูงกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมั่นใจในนักกีฬา โดยส่วนรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

3.2 ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมั่นใจในนักกีฬาโดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านความสามัคคีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

3.3 ครูพลศึกษาเพศหญิงกับครูพลศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมั่นใจในนักกีฬาโดยส่วนรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมั่นใจในนักกีฬา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมั่นใจในนักกีฬา โดยส่วนรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ ด้านการรู้จักัย ด้านความยุติธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตอนที่ 5 ค่าความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมั่นใจในนักกีฬา พบว่า ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมั่นใจในนักกีฬาที่มีค่าร้อยละสูงที่สุดคือ ข้อ 2 ครูต้องสอนเน้นเฉพาะ

ทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมั่นใจให้นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมาได้แก่ ข้อ 1 ไม่มีหนังสือ เอกสาร หรือคู่มือครูที่แนะนำ การสอนผลศึกษาด้านการปลูกฝังความมั่นใจให้นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 70 และข้อ 3 มีความรู้ เรื่องการสอนผลศึกษาด้านการปลูกฝังความมั่นใจให้นักศึกษาน้อย คิดเป็นร้อยละ 27

ตอนที่ 6 ผลการประมวลข้อมูลจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด พบว่า ครูพลศึกษา เห็นว่าปัญหาในการสอนผลศึกษาด้านการปลูกฝังความมั่นใจให้นักศึกษา คือ การวัดและประเมินผล การสอน เรื่องการปลูกฝังความมั่นใจให้นักศึกษาไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอน ครูไม่เห็นความสำคัญของการสอนผลศึกษาด้านการปลูกฝังความมั่นใจให้นักศึกษา และแบบอย่างหรือสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับความมั่นใจนักศึกษาวงการพลศึกษาไม่ดี

อภิปรายผล ✓

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนผลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมั่นใจให้นักศึกษาโดยรวม และรายด้านทั้ง 9 ด้าน พบว่า

1.1 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนผลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมั่นใจให้นักศึกษาโดยรวม สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมั่นใจให้นักศึกษาได้ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากขั้นตอนในการเรียนการสอนผลศึกษาทั้ง 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นฝึกหัด ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมามากมายทั้งด้านดีและไม่ดีโดยสังเกตเห็นได้ชัดเจน ซึ่งครูสามารถใช้พฤติกรรมเหล่านี้เป็นสื่อ เพื่อให้ความรู้ อภิปราย สรุป หรือแง่คิดต่าง ๆ ที่จะช่วยปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรม หรือนักศึกษานักกีฬา นอกจากนั้น กิจกรรมในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาซึ่งส่วนใหญ่เป็นการปฏิบัติ ครูยังสามารถให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการเป็นผู้มีคุณธรรมหรือนักศึกษานักกีฬามากมาย เช่น จัดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรับผิดชอบในการเบิกและเก็บอุปกรณ์ เพื่อปลูกฝังนิสัยการมีความรับผิดชอบ จัดให้นักเรียนที่ทักษะดีช่วยเหลือแนะนำในการฝึกหัดทักษะให้เพื่อนที่ทักษะอ่อนกว่า เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จัดให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำในการ

ท่ากายบริหารหรือ เป็นหัวหน้าทีม เพื่อปลูกฝังนิสัยการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น ฯลฯ จากลักษณะหรือพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาดังกล่าวมา จะเห็นว่า สอดคล้องกับหลักการปลูกฝังคุณธรรมซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ การให้อภิปรายโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การจัดให้มีตัวแบบเพื่อให้เกิดการเลียนแบบ การให้รางวัล การควบคุม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527 : 25 - 34, 66) และการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในคุณธรรมนั้น ๆ (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2523 : 32) ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ในระดับมาก

1.2 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้แพ้รู้ชนะ สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้แพ้รู้ชนะได้ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะในชั้นนำไปใช้จะมีการแข่งขันหรือเล่นเกมต่าง ๆ ซึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ย่อมต้องการชัยชนะ หรือแสดงความสามารถของตนเอง ทำให้ในการแข่งขันนักเรียนบางคนอาจแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมออกมาตามนิสัยของแต่ละคน หรือตามประสบการณ์ที่เคยพบมา ดังนั้น ครูพลศึกษาจึงสามารถนำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนแสดงออกมาเป็นสื่อในการปลูกฝังให้นักเรียนรู้แพ้รู้ชนะ และให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในการเป็นผู้รู้แพ้รู้ชนะได้ เช่น พฤติกรรมการสอน ข้อ 6 หลังการแข่งขันหรือเล่นเกม ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักการเป็นผู้แพ้ที่ดี โดยให้ทีมที่แพ้การแข่งขันให้เกียรติทีมชนะที่มีความสามารถเหนือกว่าโดยการประนมมือให้ ข้อ 5 ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูว่ากล่าวตักเตือนผู้เล่นที่แสดงกริยาเยาะเย้ยคู่แข่งเมื่อชนะ หรือหาเรื่องวิวาทกับคู่แข่งเมื่อแพ้ ข้อ 3 ก่อนการแข่งขัน ภายในห้อง ครูนำข่าวเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทในการแข่งขันกีฬาที่นักเรียนส่วนใหญ่ทราบมาเสนอให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายถึงสาเหตุ ผลเสีย และการป้องกันการทะเลาะวิวาท ฯลฯ จากพฤติกรรมการสอนดังกล่าวจะเห็นว่า สอดคล้องกับหลักการปลูกฝังคุณธรรมซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ การให้อภิปรายโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การจัดให้มีตัวแบบเพื่อให้เกิดการเลียนแบบ การให้รางวัล การควบคุม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน.

2527 : 25 - 34, 66) และการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในคุณธรรมนั้น ๗ (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2523 : 32) ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้แพ้รู้ชนะ สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้แพ้รู้ชนะได้ในระดับมาก

1.3 ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้ภัย สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้ภัยได้ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะมีการแข่งขันหรือ เล่น เกม จึงทำให้เกิดการปะทะกันบ้างและอาจจะพลาดพลั้งทำให้อีกฝ่ายเจ็บหรือโกรธได้ ซึ่งนักเรียนบางคนอาจจะทนได้และให้อภัยเพื่อน เพราะถือว่าเป็นธรรมชาติของการแข่งขันกีฬา แต่บางคนซึ่งอดกลั้นอารมณ์ไม่อยู่ ก็อาจทำให้มีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา ดังนั้น ครูพลศึกษาจึงสามารถนำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้นในการเรียนพลศึกษามาเป็นสื่อในการให้ความรู้ อภิปราย สรุป หรือ ให้อีกฝ่ายต่าง ๆ ที่จะช่วยปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้รู้จักให้อภัยได้ เช่น พฤติกรรมการสอน ข้อ 7 ครูแสดงแบบอย่างของการรู้จักให้อภัย โดยขณะที่ร่วมแข่งขันกับนักเรียน ถ้ามีการกระทบกระทั่งกันขึ้น ครูกล่าวคำขอโทษนักเรียนหรือแสดงการรับคำขอโทษจากนักเรียน เช่น พูดว่าไม่เป็นไร ฯลฯ ข้อ 1 ก่อนการแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนรู้จักขอโทษเพื่อนร่วมทีม เมื่อนักเรียนเล่นผิดพลาดและรู้จักให้อภัยเพื่อนร่วมทีมที่เล่นผิดพลาด โดยการแสดงกริยาหรือคำพูดที่บอกถึงการให้อภัย เช่น ไม่เป็นไร พยายามใหม่ ฯลฯ ข้อ 2 ก่อนการแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนรู้จักรับคำขอโทษของคู่แข่งที่เล่นพลาดพลั้งทำให้นักเรียนเจ็บ โดยการจับมือหรือแสดงกริยาอื่น ๆ ที่บอกถึงการให้อภัย ฯลฯ จากพฤติกรรมการสอนดังกล่าวจะเห็นว่า สอดคล้องกับหลักการปลูกฝังคุณธรรม ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ การให้อภิปรายโดยใช้เหตุผล เชิงจริยธรรม การจัดทำมีตัวแบบเพื่อให้เกิดการเลียนแบบ การให้รางวัล การควบคุม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527 : 25 - 34, 66) ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการรู้ภัย สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้ภัยได้ในระดับมาก

1.4 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง

ความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกาได้ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนต้องมีการเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย เปลี่ยนสถานที่เรียนจากห้องเรียนปกติไปยังสนาม และครูจะต้องดูแล ควบคุม นักเรียนจำนวนมากในสนามซึ่งมีเสียงดังจากการฝึกปฏิบัติ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องให้ผู้สอนจะต้องมีการจัดระบบหรือวางกฎระเบียบต่าง ๆ ให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น กิจกรรมในวิชาพลศึกษาจะมีการแข่งขันหรือเล่นเกมอยู่เสมอ ทำให้จำเป็นต้องให้นักเรียนจะต้องรู้และปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน จากลักษณะต่าง ๆ ของการเรียนวิชาพลศึกษาดังกล่าว จึงทำให้ครูสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการปลูกฝังนิสัยการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกาได้ เช่น พฤติกรรมการสอน ข้อ 8 ก่อนการแข่งขัน ครูบอกถึงกฎกติกาต่าง ๆ ในการเล่นและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาในการเล่นอย่างเคร่งครัด ข้อ 6 ครูเป็นแบบอย่างในการรู้จักเคารพกฎโดยการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ ข้อ 2 ก่อนสอนครูตรวจการแต่งกาย ชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติตามระเบียบ ตักเตือนหรือลงโทษนักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบ ฯลฯ จากพฤติกรรมการสอนดังกล่าวจะเห็นว่าสอดคล้องกับหลักการปลูกฝังคุณธรรม ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ การให้อภิปรายโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การจำใจให้มีตัวแบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบ การให้รางวัล การควบคุม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527 : 25 - 34, 66.) และการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในคุณธรรมนั้น ๆ (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2523 : 32) ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกาได้ในระดับมาก

1.5 ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง

ความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์ สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความซื่อสัตย์ได้ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เช่น การฝึกหัด เมื่อครูสั่งให้มีการฝึกหัดพร้อมกันทั้งห้อง ครูอาจควบคุมดูแลได้ไม่ทั่วถึง สามารถดูแลแนะนำได้ทีละคน หรือทีละกลุ่ม เท่านั้น ส่วนนักเรียนที่เหลือซึ่งไม่มีครูควบคุมจึงต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองในการฝึกหัด

โดยการฝึกตามที่ครูสั่งแม้จะไม่มีครูคอยอยู่ ก็จะเกิดผลดีต่อตัวนักเรียนเอง และในการทดสอบ บางทักษะในวิชาพลศึกษาจะต้องใช้เวลามาก ดังนั้น เพื่อให้การทดสอบมีความรวดเร็วขึ้น และ ยังเป็นการฝึกปฏิบัติจริงในการเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ครูอาจจัดสอบครั้งละหลาย ๆ คนโดยให้ เพื่อน ๆ ในห้องเป็นผู้นับจำนวนครั้งที่ทำได้ แล้วบอกให้ครูทราบ โดยครูควบคุมการทดสอบอยู่ ใกล้เคียง ๆ จากลักษณะของการเรียนการสอนพลศึกษาดังกล่าว ครูจึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการปลูกฝังความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียนได้ เช่น พฤติกรรมการสอนข้อ 2 ครูและนักเรียนร่วมกัน อภิปรายถึงผลดีของการมีความซื่อสัตย์ ข้อ 3 ครูว่ากล่าวตักเตือนพร้อมชี้แจงถึงผลเสียในการที่ นักเรียนบางคนไม่มีความซื่อสัตย์ โดยการโกหกครูว่าไม่สบาย เช่น ปวดท้อง ฯลฯ และ ขออนุญาตไม่เรียน ข้อ 5 ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกหัดกันเองขณะที่ครูคิดธุระ เมื่อกลับมาครู ชมเชยนักเรียนที่ฝึกหัดตามที่ครูสั่งไว้แม้ครูจะไม่อยู่ว่าเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ ข้อ 7 ครูฝึกให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์โดยในการทดสอบทักษะให้นักเรียนจับคู่กัน แล้วลัดกันนับจำนวนครั้งที่ แต่ละคนทำได้แล้วมาบอกให้ครูทราบ ฯลฯ จากพฤติกรรมการสอนดังกล่าวจะเห็นว่า สอดคล้อง กับหลักการปลูกฝังคุณธรรมซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ การให้อภิปรายโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การจัดให้มีตัวแบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบ การให้รางวัล การควบคุม (ดวงเดือน พัทธนาวัน. 2527 : 25 - 34, 66) และการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ในคุณธรรมนั้น ๆ (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2523 : 32) ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์ สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความซื่อสัตย์ได้ในระดับมาก

1.6 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจ นักกีฬาด้านความยุติธรรม สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความยุติธรรมได้ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาครูเป็นผู้มีบทบาทมากในการจัดดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้การเรียน การสอนเป็นไปด้วยดี พฤติกรรมทุกอย่างของครูย่อมอยู่ในสายตาของนักเรียนตลอด ดังนั้น การเป็น แบบอย่างที่ดีในการมีความยุติธรรมให้นักเรียน เห็นย่อม เป็นการปลูกฝังการรักความยุติธรรมให้เกิดขึ้น ในตัวนักเรียน เช่น พฤติกรรมการสอน ข้อ 9 ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรม โดย

จัดแบ่งทีม เพื่อแข่งขันในห้องโดยให้แต่ละทีมมีทั้งผู้เล่นเก่งและอ่อนเพื่อไม่ให้มีการได้เปรียบเสียเปรียบกัน ข้อ 7 ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรม โดยการแบ่งอุปกรณ์กีฬาในการฝึกหัดให้แต่ละกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน ข้อ 8 ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรม โดยลงโทษนักเรียนที่ทำผิดโดยปราศจากการลำเอียง ข้อ 4 ครูให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินใจการแข่งขันหรือเล่นเกมต่าง ๆ ภายในห้อง ฯลฯ จากพฤติกรรมการสอนดังกล่าวจะเห็นว่า สอดคล้องกับหลักการปลูกฝังคุณธรรมซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ การให้อภิปรายโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การจัดให้มีตัวแบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบ การให้รางวัล การควบคุม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527 : 25 - 34, 66) และการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในคุณธรรมนั้น ๆ (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2523 : 32) ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความยุติธรรม สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความยุติธรรมได้ในระดับมาก

1.8 ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความรับผิดชอบ สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความรับผิดชอบได้ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ครูจะต้องมีการเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ต่าง ๆ ไว้สำหรับการจัดกิจกรรม และนักเรียนจะต้องเสียเวลาในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย การเดินทางมายังสนาม ดังนั้น ทั้งครูและนักเรียนจึงต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีความรับผิดชอบอีกด้วย เช่น พฤติกรรมการสอน ข้อ 6 ครูแสดงเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบ โดยการเตรียมอุปกรณ์การสอน สถานที่ไว้พร้อมในการจัดกิจกรรม ข้อ 8 ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักเรียนที่กล้ายอมรับผิด เมื่อทำอุปกรณ์ชำรุดหรือเสียหาย ข้อ 2 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความรับผิดชอบ ข้อ 4 ครูกำหนดคะแนนสำหรับการเข้าเรียนตรงตามเวลา และมีความรับผิดชอบในการเบิกและเก็บอุปกรณ์ ฯลฯ จากพฤติกรรมการสอนดังกล่าวจะเห็นว่า สอดคล้องกับหลักการปลูกฝังคุณธรรมซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ การให้อภิปรายโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การจัดให้มี

ตัวแบบเพื่อให้เกิดการเลียนแบบ การให้รางวัล การควบคุม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527 : 25 - 34, 66.) และการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในคุณธรรมนั้น ๆ (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2523 : 32) ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความรับผิดชอบ สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความรับผิดชอบได้ในระดับมาก

1.9 ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ได้ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนวิชาพลศึกษานักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะแตกต่างกัน และครูสามารถเห็นได้ชัดเจนว่าใครเก่งใครอ่อน ดังนั้น ครูจึงสามารถฝึกให้นักเรียนมีการช่วยเหลือหรือมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันได้มากมาย เช่น พฤติกรรมการสอน ข้อ 2 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ข้อ 5 ก่อนการฝึกหัด ครูบอกให้นักเรียนที่มีทักษะดีรู้จักเสียสละให้เพื่อนที่มีทักษะอ่อนมีโอกาสฝึกซ้อมมากกว่า ข้อ 4 ครูกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถทางทักษะดี ช่วยเหลือแนะนำเพื่อนในกลุ่มที่มีความสามารถน้อยกว่าขณะฝึกหัดทักษะ ข้อ 6 ก่อนการเล่นทีม ครูบอกให้นักเรียนรู้จักให้เพื่อนในทีมที่เป็นตัวสำรองผลัดเปลี่ยนลงเล่นบ้าง จากพฤติกรรมการสอนดังกล่าวจะเห็นว่าสอดคล้องกับหลักการปลูกฝังคุณธรรมซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ การให้อภิปรายโดยใช้เหตุผล เชิงจริยธรรม การจัดให้มีตัวแบบเพื่อให้เกิดการเลียนแบบ ภายใต้อาหารรางวัล การควบคุม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527 : 25 - 34, 66) และการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในคุณธรรมนั้น ๆ (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2523 : 32) ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ได้ในระดับมาก

1.10 ครูพลศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่นได้ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนวิชาพลศึกษาความสามารถทางทักษะและการแข่งขันของนักเรียนแต่ละคนย่อมเป็นที่ประจักษ์แก่ครู

และเพื่อน ๆ ในห้อง นักเรียนสามารถทราบระดับของความสามารถของตนเอง และวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถของตนเองกับผู้อื่นได้ ตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา จะมีการแบ่งนักเรียน เป็นกลุ่มหรือทีม เพื่อให้นักเรียนได้แข่งขันหรือทำงานร่วมกัน ดังนั้น ครูจึงสามารถใช้ลักษณะดังกล่าวของการเรียนวิชาพลศึกษามาเป็นสื่อในการปลูกฝังการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่นได้ เช่น พฤติกรรมการสอน ข้อ 6 ก่อนการแข่งขัน ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ในขณะที่แข่งขันเพื่อนร่วมทีมของท่าน ซึ่งเล่นเก่งกว่าท่านคำนิหรือว่ากล่าวท่านที่เล่นพลาดหรือไม่ได้ตั้งใจที่เขาต้องการทั้ง ๆ ที่ท่านเล่นได้ดีที่สุดในเวลานี้ ท่านจะรู้สึกอย่างไรต่อเพื่อนคนนี้ และให้อภิปรายว่า เพื่อนคนนี้น่าจะทำตัวอย่างใดถึงจะมีผลดีต่อตนเองหรือต่อทีม ข้อ 5 ครูแบ่งทีมให้นักเรียนแข่งขันและให้นักเรียนเลือกหัวหน้าทีมกับเอง และครูบอกถึงการปฏิบัติตัวของหัวหน้าทีมและลูกทีมในขณะที่แข่งขัน ข้อ 7 ในขั้นสรุปท้ายชั่วโมงครูบอกถึงข้อบกพร่องของนักเรียนในการฝึกหัดหรือแข่งขัน และบอกถึงผลดีถ้านักเรียนรู้จักยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง และพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น ข้อ 4 ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักให้เกียรติเพื่อนที่ทักษะดี ซึ่งออกไปสาธิตทักษะให้ดูโดยการปรบมือให้ ข้อ 3 ครูกำหนดให้เพื่อนออกไปนำกายบริหาร และให้ทุกคนปฏิบัติตาม ฯลฯ จากพฤติกรรมการสอนดังกล่าวจะเห็นว่าสอดคล้องกับหลักการปลูกฝังคุณธรรมซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ การให้อภิปรายโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การจำลองให้มีตัวแบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบ การให้รางวัล การควบคุม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527 : 25 - 34, 66) และการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในคุณธรรมนั้น ๆ (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2523 : 32) ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่นได้ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี

ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องจากครูพลศึกษาประสบปัญหามากมายในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ดังการตอบแบบสอบถามของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งพบว่า ครูพลศึกษาประสบปัญหาคือ "ครูต้องสอนเน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา" "ไม่มีหนังสือ เอกสาร หรือคู่มือครูที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา" "มีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย" ตลอดจนมีปัญหในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนด้านนี้ ปัญหาตัวอย่างหรือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ไม่ดี และปัญหาครูพลศึกษาเห็นความสำคัญของการสอนเพื่อปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย จากการประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย ทำให้ครูพลศึกษาไม่สามารถปฏิบัติการด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้มากนัก จึงทำให้นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และน้อย

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และเพศ พบว่า

3.1 ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีกับครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยส่วนรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก ครูพลศึกษาที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าต่างก็ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับหลักการปลูกฝังอบรมให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรมหรือน้ำใจนักกีฬามากคล้าย ๆ กัน เช่น วิชาจิตวิทยาการศึกษา ปรัชญาการศึกษา วิธีสอนพลศึกษา และสถาบันผลิตครูพลศึกษาทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือสูงกว่า อาจให้การศึกษอบรมแก่นิสิตในด้านปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาใกล้เคียงกัน ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีความคิดเห็น

เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดย
 ส่วนรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ บุญหา มลิ้นทูล
 (2532 : 69) ที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติของ
 นักเรียนอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.2 ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี กับครูพลศึกษาที่มี
 ประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้าน
 การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยส่วนรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
 ยกเว้นด้านความสามัคคี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจ
 เนื่องจาก ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี สามารถเข้าใจพฤติกรรมต่าง ๆ ใน
 การเรียนการสอนพลศึกษาได้ดีพอสมควร ไม่ต่างไปจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปี หรือ
 มากกว่ามากนัก เพราะลักษณะของการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษามีขั้นตอนที่เป็นระบบแน่นอน
 ซึ่งครูพลศึกษาทุกคนทราบดีเพราะผ่านการเรียนเรื่องเหล่านี้มาแล้ว และครูพลศึกษาทั้งที่มี
 ประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี และประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่า ต่างก็
 ได้รับความรู้วิชาพื้นฐานทางครูที่เกี่ยวกับการปลูกฝังอบรมให้นักเรียนมีคุณธรรมหรือน้ำใจนักกีฬา
 มาคล้าย ๆ กัน ดังนั้น จึงทำให้ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปีกับครูพลศึกษา
 ที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้าน
 การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาโดยส่วนรวมและรายด้าน เกือบทุกด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

3.3 ครูพลศึกษาเพศหญิงกับครูพลศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม
 การสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยส่วนรวมและรายด้าน
 ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากครูพลศึกษาเพศหญิง และครูพลศึกษาเพศชาย
 ที่จบจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ย่อมได้เรียนวิชาพื้นฐานทางครูที่เกี่ยวกับการปลูกฝังคุณธรรม
 ให้นักเรียนมาคล้าย ๆ กัน เช่น จิตวิทยาการศึกษา ปรัชญาการศึกษา และหนังสือ หรือ
 คู่มือในการสอนต่าง ๆ ก็มีเหมือน ๆ กัน ดังนั้นจึงทำให้ครูพลศึกษาเพศหญิงกับครูพลศึกษา
 เพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจ
 นักกีฬา โดยส่วนรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ

ฮอฟแมน (Hoffman) ที่พบว่า ชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของความคาดหวัง และการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม (บุญพา มลิณทสุต. 2532 : 68 ; อ้างอิงมาจาก Hoffman. 1976 : 216 - 360)

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยส่วนรวม และด้านการรู้แพ้รู้ชนะ ด้านการรู้จัก ด้านความยุติธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าในทุกรายการที่กล่าวมา ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นผู้ใหญ่มากกว่า และมีความคิดวิจรรณญาณที่ลึกซึ้งกว่าจึงทำให้มองแง่มุมของพฤติกรรมต่าง ๆ ของครูพลศึกษาบางอย่างลึกซึ้งกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา โดยส่วนรวม และด้านการรู้แพ้รู้ชนะ ด้านการรู้จัก ด้านความยุติธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่ และร้อยละ ของความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาที่มีค่าร้อยละสูงสุด คือ ข้อ 2 ครูต้องสอนเน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมาได้แก่ ข้อ 1 ไม่มีหนังสือ เอกสาร หรือคู่มือครูที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 70 และข้อ 3 มีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย คิดเป็นร้อยละ 27 ทั้งนี้เนื่องจาก ในวิชาพลศึกษาซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมกีฬาจะมีทักษะมากในแต่ละรายวิชา ซึ่งแต่ละทักษะยังมีทักษะแยกย่อยลงไปอีก

ทำให้จุดประสงค์ในการเรียนรู้มากขึ้น และต้องทดสอบให้ครบตามจุดประสงค์อีกด้วย ครูจึงต้องสอนให้ครบตามจุดประสงค์ ทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่า "ครูต้องสอน เน้น เฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา" เป็นปัญหาสำคัญในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และ เนื่องจากหนังสือหรือคู่มือในการสอนพลศึกษาที่กรมวิชาการ กรมพลศึกษา หรือสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ผลิตขึ้นส่วนใหญ่จะมี เนื้อหา มุ่ง เน้น เฉพาะการสอนทักษะ จึงทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่าการ "ไม่มีหนังสือเอกสาร หรือคู่มือครูที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา" เป็นปัญหาที่สำคัญรองลงมา นอกจากนั้นการที่สถาบันผลิตครูพลศึกษาไม่มีหลักสูตรหรือรายวิชาที่เกี่ยวกับหลักการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาโดยตรง ตลอดจนคู่มือครูต่าง ๆ ก็มุ่ง เน้น เฉพาะการสอนทักษะ ทำให้ครูพลศึกษาเห็นว่าการ "มีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย" เป็นปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาอีกปัญหาหนึ่ง

ข้อเสนอแนะที่ ~~แก้ไข~~

1. ครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาควรนำพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 9 ด้าน ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ในระดับมาก ไปใช้ในการสอนเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรมหรือน้ำใจนักกีฬา
2. ครูพลศึกษาควรตระหนักอยู่เสมอว่า การสอนพลศึกษามีใช้การสอนให้นักเรียนเล่นกีฬาเป็นเท่านั้น ควรจะได้มีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนด้วย เพราะกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีองค์ประกอบหลายอย่างที่เหมาะสมกับการปลูกฝังคุณธรรมหรือน้ำใจนักกีฬา และการมีคุณธรรมหรือน้ำใจนักกีฬานั้น เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ทุกคนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

3. ครูพลศึกษาควรสอดแทรกการสอนเพื่อปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกครั้งที่มีโอกาส เพราะนอกจากจะเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนดีแล้ว ยังทำให้เป็นผลดีต่อการคุมชั้นเรียน ซึ่งจะส่งผลให้การสอนทักษะได้ผลดียิ่งขึ้นอีกด้วย

4. สถาบันผลิตครูพลศึกษาควรจะมีการสอนรายวิชาที่มี เนื้อหาเกี่ยวข้องกับหลักการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังคุณธรรมหรือน้ำใจนักกีฬาให้แก่บัณฑิตซึ่งส่วนใหญ่จะจบออกไป เป็นครูพลศึกษา

5. กรมวิชาการ กรมพลศึกษา เขตการศึกษาต่าง ๆ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหนังสือหรือคู่มือครู ควรมีการผลิตคู่มือการสอนพลศึกษา โดยมีการเพิ่มเนื้อหาในการแนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้มากขึ้น

6. การดึงดูดประสงค์การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาควรจลลดเนื้อหาด้านทักษะย่อยลงบ้าง เพื่อจะได้มีเวลาในการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นจุดประสงค์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในวิชาพลศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ✓

1. ควรมีการนำพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปวิจัยเชิงทดลอง เพื่อดูว่าสามารถปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬามากกว่าก่อนการทดลองมากน้อยเพียงใด หรือนำไปทดลองสอนเปรียบเทียบกับวิธีสอนอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในการเป็นโค้ชกีฬา

3/ ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหา สาเหตุ การป้องกัน และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับความไม่มีน้ำใจนักกีฬาในวงการพลศึกษา

અનુસંધાન

บรรณานุกรม

- กนกวลี เอ่งฉ้วน. การสร้างแบบทดสอบวัดคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- กอง วิสูตรารมย์. "การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาในตัวนักเรียน," วารสารศึกษา พลศึกษา และสหนาการ. 1 : 7 - 8 ; มกราคม 2523.
- โกศล มีคุณ. การวิจัยเชิงทดลองฝึกอบรมการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และทักษะในการสอน บทบาทสมมุติของนักเรียนประถมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- จงรักษ์ เขี้ยวแก้ว. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมในโครงการ กีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- จิรพรพร สุธลลอคชิต. ผลของการแสดงบทบาทสมมุติที่มีต่อการยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- จักรชัย เจริญอิสระชัย. การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์. ลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- ชม ภูมิภาค. ชุดการศึกษาเพื่อคุณธรรม. กรุงเทพฯ : สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2525.

ชัยชัย โกมารทัต ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ และนิพนธ์ กิตติกุล. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์
พลศึกษาต่อการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ดวงเดือน พันธมนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.

_____. จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

_____. ครูกับการปลูกฝังจริยธรรมแก่นักเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2527.

คำรัส คาราศักดิ์. "หน้าที่ของครูพลศึกษาในการปลูกฝังคุณธรรม," วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 7(2) : 48 ; กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2526.

นิเชต สุนทรพิทักษ์. "วิธีดำเนินการในการสร้างเสริมคุณสมบัติในทางจริยธรรม," ใน
แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. รวบรวมโดย กรมวิชาการ. หน้า 32.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2523.

บุญพา มลิ้นทสุต. วินัยของนักเรียนอาชีวศึกษาคตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และ
นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
ถ่ายเอกสาร.

ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์. "พลศึกษาช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้จริงหรือ," วารสารสุขศึกษา
พลศึกษาและสันทนาการ. 1 : 35 - 40 ; มกราคม 2521.

ประยูทธ สาริมาณ. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2526. อัดสำเนา.

ประหยัด ศรีวิหะ และชาญชัย อาจินสมาจาร. "การจัดตั้งและการดำรงไว้ซึ่งโปรแกรมที่มี
ประสิทธิผลในการประเมินครู," สารพัฒนาหลักสูตร. 25 : 53 ; ตุลาคม -
พฤศจิกายน 2526.

ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์. การทดลองใช้เทคนิค "แม่แบบ" เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้าน

ความซื่อสัตย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

ปรีชา ศรีสมยศ. การเปรียบเทียบการสอนจริยศึกษาโดยใช้การแสดงผลงานทัศนคติและ

การใช้การอภิปรายกลุ่ม ระดับประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

พยุ่งศักดิ์ สนเทศ. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

พะเยาว์ ปาลวัฒน์. พฤติกรรมการสอนของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามแผนการสอนจริยศึกษา

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

ภูมิ หุราพันธ์. "ความเป็นนักกีฬา" วารสารกีฬา. 4 : 37 - 48 ; เมษายน 2526.

เมธี บิลันธนาพันธ์. "การสอนจริยศึกษาในโรงเรียน" ใน คุรุปริทัศน์. 7(1) :

54 - 59 ; มกราคม 2525.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2525.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ :

ศึกษาพร, 2528.

วาสนา คุณาภิลิทธิ์. "การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมกับการสอนพลศึกษา," วารสารสุขศึกษา

พลศึกษา และสันทนาการ. 3 : 13 - 17 ; ธันวาคม 2528.

วิชาการ, กรม. "โครงการทดลองหารูปแบบที่มีประสิทธิภาพต่อการสอนจริยธรรม" ใน รายงาน

ผลการวิจัย. กรุงเทพฯ : ธนประสิทธิ์การพิมพ์, 2527.

วิริยะ บุญยะทิวาสัน. การเปรียบเทียบการสอนจริยธรรมโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการสอน

แบบธรรมดาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ :

กระทรวงศึกษาธิการ, 2520.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524.

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.

_____. แผนพัฒนาการศึกษาศาสนาและศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6 (2530 - 2534).

กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2529.

สกล เทียงแท้. ผลการใช้วิธีอภิปรายกลุ่มในการยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมในเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มาจากสภาพสังคมในโรงเรียนที่แตกต่างกัน. ปรียญานพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

สงบ ลักษณะ. "หลักสูตรปัจจุบันและการสอนการอบรมนักเรียน," ใน รวมคำบรรยายและผลการประชุมกลุ่มเรื่องการส่งเสริมจริยศึกษา. หน้า 6 - 7 กรุงเทพฯ :
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2523.

สมจิต สารณโฆษา. เอกสารประกอบการสอนเรื่องวิธีสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างมีระบบ.

กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. โรเนียว.

สุรางค์ เมรอนนท์. "วิธีสอนพลศึกษาแบบบทบาทสมมุติ," วารสารชมรมบัณฑิต สุขศึกษาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2(1) : 32 - 36 ; ตุลาคม 2532.

เสถียร สมัตถภาพงศ์. "นักกีฬาแก่นักการศึกษา," วิจัยสนเทศ. 48 : 25 - 30 ; กันยายน 2527.

อลงกรณ์ จันทารมย์. "การสอนที่มีประสิทธิภาพ," สารพัฒนาหลักสูตร. 17 : 35 ; กุมภาพันธ์ 2526.

Barrow, Harold M. Man and Movement Principles of Physical Education. 2nd.ed., Lea and Febiger, 1977.

Best, John W. Research in Education. 2nd.ed., London : Prontice-Hall, 1970.

Biskin, Donald S. and Kenneth Koskisson. "An Experimental Test of the Effect of Structured Discussions of Moral Dilemmas Found in Children's Literature on Moral Reasoning," The Elementary School Journal. 77(5), P. 407 - 515, 1977.

- Good, Cartor V. Dictionary of Education. 3rd.ed. New York : McGraw-Hill Book, 1973.
- Horrocks, Robert N. "Sportmanship," Journal of Physical Education and The Recreation. 9 : 20 - 21 November - December, 1977.
- Jean, McCarthy. "Sports Violence : Careat Vender," Journal of Physical Education and Recreation. 9 : 344 - 58 November - December, 1978.
- Smith, Essic Dell H. "Sportmanship Evaluation of Athletes and Non-Athletes in Junior and Senior High Schools," Dissertation Abstracts International. 38(7) : 4028 - A, January 1978.
- Turiel, Elliot. "An Experimental Test of the Sequentiality of Development Stages in the Child's Moral Judgement," Journal of Personality and Social Psychology. 3(6), P. 611 - 618, June, 1966.
- Yamane, Taro. Statistics : An Introductory Analysis. New York : Harper and Row, 1967.

පාඨකයාගේ

ที่ ทม 1007/0282

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

กุมภาพันธ์ 2533

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายอร่าม เสียนขุนทด เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์

ประธาน

ดร. เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้ครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6
ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2533 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำ
วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

22 กุมภาพันธ์ 2533

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าหมวดพลานามัยโรงเรียน.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน.....ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นายอร่าม เสียนขุนทด ข้าราชการครูสังกัดกรมสามัญศึกษา กำลังศึกษา
ระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะนี้กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา" ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูล
ในการพัฒนาการจัดการศึกษาของชาติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์จากท่านและอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาในหมวดของท่าน
อีก.....ท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามที่ได้แนบมานี้ และขอความกรุณาช่วยรวบรวมส่งคืนมายัง
ข้าพเจ้าด้วย

หวังในความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอร่าม เสียนขุนทด)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

22 กุมภาพันธ์ 2533

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์พลศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นายอร่าม เสียนขุนทด ข้าราชการครูสังกัดกรมสามัญศึกษา กำลังศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะนี้กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียน ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นข้อมูลสำคัญอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาพลศึกษาให้มีคุณค่าและประโยชน์มากยิ่งขึ้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามที่ได้แนบมาพร้อมนี้ และขอให้ส่งคืนที่หัวหน้าหมวดพลานามัยของท่าน

ข้าพเจ้าหวังในความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอร่าม เสียนขุนทด)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

22 กุมภาพันธ์ 2533

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน.....ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นายอร่าม เลียนขุนทด ข้าราชการครูสังกัดกรมสามัญศึกษา กำลังศึกษา
ระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะนี้กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา" ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูล
ในการพัฒนาการจัดการศึกษาของชาติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์จากท่าน กรุณาช่วยแจกแบบสอบถามให้กับนักเรียนใน
ที่ปรึกษาของท่านตอบ จำนวน.....คน เมื่อนักเรียนตอบแล้วขอความกรุณาช่วยรวบรวมส่งคืน
มายังข้าพเจ้าด้วย

หวังในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอร่าม เลียนขุนทด)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

22 กุมภาพันธ์ 2533

นักเรียนที่รัก

ข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำ
 วิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรม
 การสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา" โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบความคิดเห็น
 ของนักเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่
 นักเรียน ซึ่งคำตอบของนักเรียนจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
 วิชาพลศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้าพเจ้าจึงขอความร่วมมือจากนักเรียนกรุณาคอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงที่นักเรียน
 ได้ประสบมา การคอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อนักเรียนแต่ประการใด และ
 ไม่ต้องลงชื่อของนักเรียนในแบบสอบถาม เมื่อนักเรียนคอบแบบสอบถามเสร็จแล้วขอให้ส่งคืนที่
อาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ผู้นำแบบสอบถามมาแจกให้

หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากนักเรียนด้วยดี จึงขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้ด้วย

ด้วยความปรารถนาดี

(นายอร่าม เสียนขุนทด)

แบบสอบถามสำหรับครูพลศึกษา

เรื่อง ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

จุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา (น้ำใจนักกีฬา แบ่งออกเป็น 9 ด้านคือ การรู้แพ้รู้ชนะ การรู้จักยอ การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น)

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ตอนที่ 3 ปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ	() หญิง	() ชาย
2. ประสบการณ์ในการสอนพลศึกษา	() ต่ำกว่า 5 ปี	() 5 ปีหรือมากกว่า
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด	() บัณฑิตสูง	() ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

ตอนที่ 2

ความคิด เห็นที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จะกำหนดข้อความซึ่งเป็นพฤติกรรมการสอนพลศึกษาซึ่งท่านอาจจะเคยหรือไม่เคยใช้สอนขึ้นมา เพื่อให้ท่านพิจารณาว่า พฤติกรรมการสอนดังกล่าวท่านไปใช้จริงจะสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง

1. พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่กำหนดไว้ให้ตอบในแบบสอบถามนี้ เป็นเพียงแนวทางในการพิจารณาข้อความแต่ละข้อเท่านั้น ความจริงแล้วอาจมีพฤติกรรมการสอนอื่น ๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับที่ใช้ในแบบสอบถามนี้ ที่ท่านนำมาคิดและตอบได้

2. ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ ขอให้ท่านพิจารณาพฤติกรรมการสอนที่กำหนดว่าท่านไปใช้สอนจริง จะสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนได้มากน้อยเพียงใด โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนซึ่งมี 5 ระดับคือ

- 1 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้น้อย
- 3 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ปานกลาง

4 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความมีน้ำใจนักกีฬาได้มาก

5 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นสามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความมีน้ำใจนักกีฬาได้มากที่สุด

ตัวอย่าง

น้ำใจนักกีฬาด้านการรู้แพ้รู้ชนะ

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกการรู้แพ้รู้ชนะ				
	1	2	3	4	5
(0) หลังการแข่งขันภายในห้อง ครูให้นักเรียน ฝ่ายแพ้และชนะบรรยายความรู้สึก และ ร่วมกันอภิปรายหลักการปฏิบัติตนหลังการ แข่งขัน					

คำอธิบาย จากตัวอย่างการตอบแบบสอบถามข้อ (0) ผู้ตอบได้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่า "หลังการแข่งขันภายในห้อง ครูให้นักเรียนฝ่ายแพ้และชนะบรรยายความรู้สึก และร่วมกันอภิปรายหลักการปฏิบัติตนหลังการแข่งขัน" จะสามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้แพ้รู้ชนะได้มาก

1. น้ำใจนักกีฬาด้านการรู้แพ้รู้ชนะ

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้แพ้รู้ชนะ				
	1	2	3	4	5
1. ก่อนการแข่งขันภายในห้อง ครูบอกลักษณะของผู้เล่นที่รู้แพ้รู้ชนะ ซึ่งแสดงออกได้โดยการไม่โอ้อวดหรือคุกเข่าเหยียดคู้ต่อสู้เมื่อชนะ และไม่ก้าวร้าวเกรเรเมื่อแพ้					
2. ก่อนการแข่งขันภายในห้อง ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการรู้แพ้รู้ชนะ					
3. ก่อนการแข่งขันภายในห้อง ครูนำข่าวเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทในการแข่งขันกีฬาที่นักเรียนส่วนใหญ่ทราบมา เสนอให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายถึงสาเหตุผลเสีย และการป้องกันการทะเลาะวิวาท					
4. ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือเพื่อนในห้องที่ปฏิบัติตนในการเล่นกีฬาโดยการไม่โอ้อวดหรือคุกเข่าต่อสู้เมื่อชนะ และไม่ก้าวร้าวเกรเรเมื่อแพ้					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้แพ้รู้ชนะ				
	1	2	3	4	5
5. ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูว่ากล่าวตักเตือน ผู้เล่นที่แสดงกริยาเยาะเย้ยคู่แข่งขณะ หรือหาเรื่องวิวาทกับคู่ต่อสู้ เมื่อแพ้					
6. หลังการแข่งขันหรือเล่นเกม ครูฝึกให้นักเรียน รู้จักการเป็นผู้แพ้ที่ดีโดยให้ทีมที่แพ้การแข่งขัน ให้เกียรติทีมชนะที่มีความสามารถเหนือกว่า โดยการปรบมือให้					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
การรู้แพ้รู้ชนะ นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

2. น้ำใจนักกีฬาด้านการรู้จัก

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้จัก				
	1	2	3	4	5
1. ก่อนการแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนรู้จักขอโทษ <u>เพื่อนร่วมทีม</u> เมื่อนักเรียน เล่นผิดพลาด และรู้จักให้อภัย เพื่อนร่วมทีมที่ เล่นผิดพลาดโดย การแสดงกริยาหรือคำพูดที่บอกถึงการให้อภัย เช่น ไม่เป็นไร พยายามใหม่ ฯลฯ					
2. ก่อนการแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนรู้จักรับ คำขอโทษ <u>ของคู่แข่ง</u> ที่ เล่นพลาดพลั้ง ทำให้นักเรียน เจ็บโดยการจับมือหรือแสดง กริยาอื่น ๆ ที่บอกถึงการให้อภัย					
3. ก่อนการแข่งขัน ครูร่วมกับนักเรียนอภิปราย ถึงผลดีของการรู้จักให้อภัย					
4. ก่อนการแข่งขัน ครูกำหนดสถานการณ์ให้ นักเรียนอภิปรายว่า ขณะแข่งขันอยู่มีผู้ เล่น ฝ่ายตรงข้าม เล่นพลาดพลั้งทำให้เราเจ็บ ถ้าเราโกรธและคิดจะโต้ตอบคืน เหตุการณ์ อะไรบ้างที่น่าจะเกิดขึ้น และถ้าไม่ยอม ให้เหตุการณ์ไม่ดีเกิดขึ้น เราควรปฏิบัติตัว อย่างไร					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้ภัย				
	1	2	3	4	5
5. ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือเพื่อนในท้องถิ่นที่รู้จักให้อภัยในการเล่นที่พลาดพลั้งของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งทำให้เจ็บโดยไม่แสดงกริยาโกรธแค้นหรือโต้ตอบ					
6. ขณะแข่งหรือหลังแข่งขัน ครูตักเตือนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวและไม่เหมาะสมเพื่อโต้ตอบการเล่นที่พลาดพลั้งของคู่ต่อสู้					
7. ครูแสดงแบบอย่างของการรู้จักให้อภัยโดยขณะร่วมแข่งขันกับนักเรียน ถ้ามีการกระทบกระทั่งกันขึ้น ครูกล่าวคำขอโทษนักเรียนหรือแสดงการรับคำขอโทษจากนักเรียน เช่น พูดว่าไม่เป็นไร ฯลฯ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการรู้ภัย นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

3. น้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการเคารพ และปฏิบัติตามกฎกติกา				
	1	2	3	4	5
1. ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดระเบียบ ในการใช้ชื่อว่า กรณีใดบ้างที่ถือว่านักเรียน มาสาย และต้องถูกทำโทษ และครูได้ปฏิบัติ ตามระเบียบที่กำหนดไว้ทุกคาบเรียน					
2. ก่อนสอนครูตรวจการแต่งกาย ชมเชย นักเรียนที่ปฏิบัติตามระเบียบ ดัดเตือน หรือลงโทษนักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบ					
3. ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งกฎเกณฑ์ใน การทำโทษผู้ที่ชอบแหย่หรือแกล้งเพื่อนใน ขณะเรียน เพราะอาจทำให้เพื่อนบาดเจ็บ และเสียระเบียบในการปกครองชั้น และ ครูได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกคาบเรียน					
4. ครูตั้งรางวัลมารยาทให้ทีมที่มีผิดกติกา น้อยที่สุดในการแข่งขันในห้วง					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการเคารพ และปฏิบัติตามกฎกติกา				
	1	2	3	4	5
5. ก่อนหรือหลังแข่งขัน ครูยกตัวอย่างพร้อม ชม เขย่นักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือ เพื่อนใน ห้องที่เล่นกีฬาโดยปฏิบัติตามกฎกติกาและ ยอมรับคำตัดสินโดยไม่ได้เถียงกรรมการ					
6. ครูเป็นแบบอย่างในการรู้จักเคารพกฎโดย การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ					
7. ครูยกย่องชม เขย่นักเรียนกลุ่มที่มีระเบียบวินัย มากที่สุด และว่ากล่าวตักเตือนกลุ่มที่ไม่มี ระเบียบขณะที่ครูเรียกรวมหรืออธิบายสาธิต					
8. ก่อนการแข่งขัน ครูบอกถึงกฎกติกาต่าง ๆ ในการเล่นและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตาม กฎกติกาในการเล่นอย่างเคร่งครัด					
9. ก่อนการแข่งขัน ครูและนักเรียนร่วมกัน อภิปรายถึงผลดีของการเล่นตามกฎกติกา					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

4. น้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความซื่อสัตย์				
	1	2	3	4	5
1. ครูบอกลักษณะของผู้มีความซื่อสัตย์ ซึ่งแสดงออกได้โดยการประพฤติปฏิบัติที่ตรงกับความ เป็นจริงทั้งค่อนหน้าและลับหลัง					
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความซื่อสัตย์					
3. ครูว่ากล่าวตักเตือนพร้อมชี้แจงถึงผลเสียในการที่นักเรียนบางคนไม่มีความซื่อสัตย์ โดยการโกหกครูว่าไม่สบาย เช่น ปวดท้อง ฯลฯ และขออนุญาตไม่เรียน					
4. ครูให้นักเรียนฝึกหัดตามจำนวนครั้งหรือความ เวลาที่ครูกำหนดโดยให้นักเรียนนับจำนวนครั้งกันเอง					
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกหัดกันเองขณะที่ครูดิฉันระ เมื่อกลับมาครูชมเชยนักเรียนที่ฝึกหัดตามที่ครูสั่งไว้แม้ครูจะไม่อยู่ว่าเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความซื่อสัตย์				
	1	2	3	4	5
6. ก่อนที่ครูจะมอบหมายให้นักเรียนฝึกหัดโดยที่ครูไม่อยู่ ครูกำหนดสถานการณ์การให้นักเรียนอภิปรายว่า ขณะสอนครูมีแขกมาหาจึงมอบหมายให้นักเรียนฝึกทักษะ เมื่อครูไปแล้วนักเรียนกลุ่มหนึ่งกลับเล่นหรือทำอย่างอื่น เมื่อเห็นครูกลับมาจึงฝึกหัดทักษะคือ โดยให้นักเรียนอภิปรายถึงผลเสียที่นักเรียนกลุ่มนี้ไม่มีความซื่อสัตย์					
7. ครูฝึกให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์โดยใบการทดสอบทักษะให้นักเรียนจับคู่กัน แล้วผลัดกันนับจำนวนครั้งที่แต่ละคนทำได้แล้วมานอกให้ครูทราบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความซื่อสัตย์ นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

5. น้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรม

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความยุติธรรม				
	1	2	3	4	5
1. ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความยุติธรรม ซึ่งแสดงออกได้โดยการกระทำต่อบุคคลอื่น ๆ อย่างไม่ลำเอียง มีเหตุผลสอดคล้องกับ ความจริง					
2. ครูร่วมกับนักเรียนอภิปรายถึงผลดีของ การมีความยุติธรรม					
3. ก่อนการให้นักเรียนฝึกหัดเป็นผู้ตัดสิน ครู กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ถ้านักเรียนลงแข่งขันแล้วผู้ตัดสินเป่าเข้าข้าง ทีมคู่แข่ง นักเรียนจะรู้สึกอย่างไรต่อ ผู้ตัดสินคนนี้ และให้นักเรียนสรุปถึงผลเสีย ของการกระทำที่ไม่มีความยุติธรรม					
4. ครูให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินการแข่งขันหรือ เล่นเกมต่าง ๆ ภายในห้อง					
5. ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรม โดยตัดสินการแข่งขันหรือการเล่น เกม ภายในห้องโดยปราศจากความลำเอียง					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความยุติธรรม				
	1	2	3	4	5
6. ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรมโดยให้คะแนนการทดสอบทักษะของนักเรียนอย่างสมเหตุสมผลและปราศจากอคติ					
7. ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรมโดยการแบ่งอุปกรณ์กีฬาในการฝึกหัดให้แต่ละกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน					
8. ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรมโดยลงโทษนักเรียนที่ทำผิดโดยปราศจากการลำเอียง					
9. ครูเป็นแบบอย่างในการมีความยุติธรรมโดยจัดแบ่งทีมเพื่อแข่งขันในห้องโดยให้แต่ละทีมมีทั้งผู้เล่นเก่ง และอ่อนเพื่อไม่ให้มีการได้เปรียบเสียเปรียบกัน					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความยุติธรรม นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

6. น้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคี

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความสามัคคี				
	1	2	3	4	5
1. ก่อนแข่งขัน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึง ผลดีของการมีความสามัคคีในทีม และผลเสีย ของการขาดความสามัคคีที่มีต่อการแข่งขันกีฬา หรือการกระทำสิ่งต่าง ๆ					
2. ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูยกตัวอย่างพร้อม ชมเชยทีมที่มีความสามัคคีช่วยกัน เล่นอย่าง เต็มที่ แม้ผลการแข่งขันจะแพ้หรือชนะ ก็ตาม					
3. ก่อนแข่งขัน ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน อภิปรายว่า ในทีมกีฬาทีมหนึ่งก่อนแข่งหรือ ขณะแข่งขัน เกิดการทะเลาะวิวาทกันเอง และแบ่งพรรคแบ่งพวกกันในทีม เหตุการณ์นี้ จะมีผลเสียอย่างไรบ้างต่อทีม ถ้านักเรียน อยู่ในทีมนี้จะป้องกันหรือแก้ไขอย่างไร					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความสามัคคี				
	1	2	3	4	5
4. ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน แล้วให้ทุกคนภายในกลุ่มช่วยเหลือนักฝึกทักษะ เพื่อจะนำมาใช้เล่นเกมหรือแข่งขันกับกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป					
5. ครูว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนซึ่งเป็นผู้ที่ย่ำแย่ในการเล่นให้ทะเลาะวิวาท หรือก่อให้เกิดการแตกแยกในห้อง					
6. ก่อนแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้เล่นที่ดีว่าควรเล่นกีฬาเป็นทีม ไม่คิดเอาดีหรือเด่นแต่ตัวเอง และบอกถึงผลดีของการเล่นเป็นทีม					
7. ก่อนแข่งขัน ครูยกตัวอย่างทีมที่มีผู้เล่นชอบทำตัวเองให้เด่นโดยไม่ช่วยเหลือคนอื่น ๆ ในทีม ทำให้เล่นแบบต่างคนต่างเล่นและส่งผลให้ทีมพ่ายแพ้					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความสามัคคี				
	1	2	3	4	5
8. ในขั้นสรุปท้ายชั่วโมง ครูชมเชยนักเรียน กลุ่มที่มีหน้าที่ เบิก เก็บอุปกรณ์ที่ช่วย เหลือกัน ทำหน้าที่โดยไม่ เอาเปรียบกัน ทำให้งาน เสร็จอย่างรวดเร็วและ เรียบร้อย					

ข้อคิด เห็น เพิ่ม เติม เกี่ยวกับพฤติกรรมสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความสามัคคี นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

7. น้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบ

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความรับผิดชอบ				
	1	2	3	4	5
1. ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความรับผิดชอบ ซึ่งแสดงออกได้โดยการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่					
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความรับผิดชอบ					
3. ครูกำหนดคะแนนสำหรับการเข้าเรียงตรงตามเวลา และมีความรับผิดชอบในการเก็บและเก็บอุปกรณ์					
4. ครูแสดงเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบโดยการเข้าสอนตรงตามเวลา					
5. ครูแสดงเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบโดยขณะสอนอยู่ครูมีธุระด่วน ครูได้มอบหมายงานให้นักเรียนฝึกหัดหรือให้ครูท่านอื่นมาสอนแทน					
6. ครูแสดงเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบโดยการเตรียมอุปกรณ์การสอน สถานที่ไว้พร้อมในการจัดกิจกรรม					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความรับผิดชอบ				
	1	2	3	4	5
7. ก่อนการแข่งขัน ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ถ้าทีมของนักเรียนลงแข่งขันแล้วผู้เล่นไม่รับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ของตน ผลการแข่งขันน่าจะเป็นอย่างไ และให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลเสียของการขาดความรับผิดชอบ					
8. ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักเรียนที่กล้ายอมรับผิด เมื่อทำอุปกรณ์ชำรุดหรือเสียหาย					
9. ครูว่ากล่าวตักเตือนและชี้ให้เห็นถึงผลเสียที่นักเรียนบางคนทำลูกบอลหรืออุปกรณ์การเล่นออกไปนอกสนามแล้วไม่รับผิดชอบไปเก็บ					
10. ครูเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบ โดยในขณะที่เรียนมีนักเรียนได้รับอุบัติเหตุ ครูได้ดูแล เอาใจใส่ในการรักษาพยาบาล					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความรับผิดชอบ นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....
.....
.....

8. น้ำใจนักกีฬาด้านความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่				
	1	2	3	4	5
1. ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซึ่งแสดงออกได้โดยการแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของคนให้แกบุคคลอื่น ตลอดจนช่วยเหลือบุคคลอื่นยามเดือดร้อน					
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่					
3. ครูบอกให้นักเรียนรู้จักแบ่งกันใช้สนามหรืออุปกรณ์กีฬาที่มีจำกัด					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่				
	1	2	3	4	5
4. ครูกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถทางทักษะดี ช่วยเหลือแนะนำเพื่อนในกลุ่มที่มีความสามารถน้อยกว่า ขณะฝึกหัดทักษะ					
5. ก่อนการฝึกหัด ครูบอกให้นักเรียนที่มีทักษะดีรู้จัก เสียสละให้เพื่อนที่มีทักษะอ่อนมีโอกาสดูฝึกซ้อมมากกว่า					
6. ก่อนการเล่นทีม ครูบอกให้นักเรียนรู้จักให้เพื่อนในทีมที่เป็นตัวสำรอง ผลัด เปลี่ยนลงเล่นบ้าง					
7. ครูให้นักเรียนที่มาเรียนเป็นประจำ อาสาสมัคร เพื่อช่วยเหลือแนะนำทักษะที่จะสอบให้เพื่อนที่ขาดเรียน ในช่วงเวลาว่าง เมื่อเพื่อนกลับมาเรียนได้					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความเอื้อเพื่อผู้อื่น				
	1	2	3	4	5
8. ขนึ้นสรุปร่ายชีวโมงครยกดัวอย่าง พร้อมชม เขยนัก เรียรนที่ไคช่วย เหลือ เพือนซึ่งบาค เจ็บไปหองพยาบาลหรือ ช่วย เหลือแนะนำ เพือนที่ทักษะอ่อนกว่า ในการฝึกหัด					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝัง
ความเอื้อเพื่อผู้อื่น นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

9. น้ำใจนักกีฬาด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการยอมรับ ความสามารถของตนเองและผู้อื่น				
	1	2	3	4	5
1. ครูบอกลักษณะของผู้ที่รู้จักยอมรับความสามารถ ของตนเองและผู้อื่น ซึ่งแสดงออกได้โดย การพอใจ หรือยอมรับข้อจำกัดความสามารถ ของตนเองตามที่ เป็นจริง และขณะเดียวกัน ก็ยอมรับความสามารถของผู้อื่น					
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ ของการรู้จักยอมรับความสามารถของ ตนเองและผู้อื่น					
3. ครูกำหนดให้เพื่อนออกไปน่ายาบริหาร และให้ทุกคนปฏิบัติตาม					
4. ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักให้เกียรติเพื่อน ที่ทักษะดี ซึ่งออกไปสาธิตทักษะให้ดูโดย การปรบมือให้					
5. ครูแบ่งทีมให้นักเรียนแข่งขันและให้นักเรียน เลือกหัวหน้าทีมกันเอง และครูบอกถึง การปฏิบัติตัวของหัวหน้าทีมและลูกทีมใน ขณะแข่งขัน					

พฤติกรรมการสอน	สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการยอมรับ ความสามารถของตนเองและผู้อื่น				
	1	2	3	4	5
6. ก่อนการแข่งขัน ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ในขณะที่แข่งขัน เพื่อนร่วมทีมของท่าน ซึ่งเล่นเก่งกว่าท่าน คำนินหรือว่ากล่าวท่านที่เล่นพลาดหรือไม่ได้ตั้งใจที่เขาต้องการทั้ง ๆ ที่ท่านเล่นได้ดีที่สุดในเวลานี้ ท่านจะรู้สึกอย่างไรต่อเพื่อนคนนี้ และให้อภิปรายว่า เพื่อนคนนี้น่าจะทำตัวอย่างไรถึงจะมีผลดีต่อตนเองหรือต่อทีม					
7. ในขั้นสรุปท้ายชั่วโมงครูบอกถึงข้อบกพร่องของนักเรียนในการฝึกหัดหรือแข่งขัน และบอกถึงผลดีถ้านักเรียนรู้จักยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

ตอนที่ 3

ปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

คำชี้แจง

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน (ท่านอาจเลือกตอบได้หลายคำตอบ)

ปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาที่ท่านกำลังประสบอยู่คือ

- 1 () ไม่มีหนังสือ เอกสาร หรือคู่มือครูที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
- 2 () ครูต้องสอนเน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
- 3 () มีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย

ปัญหาอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อความที่กล่าวมา (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

เรื่อง ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

คำชี้แจง แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ	() ชาย	() หญิง
2. ระดับการศึกษา	() มัธยมศึกษาปีที่ 3	() มัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษาในการสอนพลศึกษา
ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จะกำหนดข้อความซึ่งเป็นพฤติกรรมการสอนพลศึกษานั้นมา แล้วให้นักเรียน
พิจารณาว่าพฤติกรรมการสอนดังกล่าวครูพลศึกษาได้ปฏิบัติจริงมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง

1. พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่กำหนดขึ้นมาให้ตอบในแบบสอบถามนี้ ให้คิดว่าเป็นเพียง
แนวทางในการพิจารณาข้อความแต่ละข้อเท่านั้น ความจริงแล้วอาจมีพฤติกรรมการสอนอื่น ๆ ที่มี
ลักษณะใกล้เคียงกันกับที่ใช้ในแบบสอบถามนี้ ก็อาจนำมาคิดและตอบได้
2. ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ ขอให้นักเรียนพิจารณาพฤติกรรมการสอนที่กำหนด
มาว่า ครูพลศึกษาได้ปฏิบัติจริงมากน้อยเพียงใด โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนน
ซึ่งมี 5 ระดับคือ

- 0 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาไม่เคยปฏิบัติ
- 1 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติในการสอนน้อย
- 2 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติในการสอน
ปานกลาง
- 3 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติในการสอนมาก
- 4 หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่กำหนดมานั้นครูพลศึกษาได้ปฏิบัติในการสอน
มากที่สุด

ตัวอย่าง

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติงานจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
(0) หลังการแข่งขันภายในห้อง ครูให้นักเรียน ฝ่ายแพ้และชนะบรรยายความรู้สึก และ ร่วมกันอภิปรายหลักการปฏิบัติตนหลังการ แข่งขัน					
(00) ครูตรวจการแต่งกายของนักเรียน					

คำอธิบาย จากตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ (0) ผู้ตอบได้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง 0 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่า
"หลังการแข่งขันภายในห้อง ครูให้นักเรียนฝ่ายแพ้และชนะบรรยาย
ความรู้สึกและร่วมกันอภิปรายหลักการปฏิบัติตนหลังการแข่งขัน" ครูพลศึกษา
ไม่เคยปฏิบัติ

ข้อ (00) ผู้ตอบได้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่า
"ครูตรวจการแต่งกายของนักเรียน" ครูพลศึกษาได้ปฏิบัติมากที่สุด

1. น้ำใจนักกีฬาด้านการรู้แพ้รู้ชนะ

พฤติกรรมการเล่น	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
1. ครูบอกลักษณะของผู้เล่นที่รู้แพ้รู้ชนะ ซึ่งแสดงออกได้โดยการไม่โอ้อวดหรือคุกเข่าเยาะเย้ยคู่ต่อสู้เมื่อชนะ และไม่ก้าวร้าวเกรเมื่อแพ้					
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการรู้แพ้รู้ชนะ					
3. ครูนำข่าวเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทในการแข่งขันกีฬาที่นักเรียนส่วนใหญ่ทราบมาเสนอให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายถึงสาเหตุผลเสีย และการป้องกัน การทะเลาะวิวาท					
4. ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักเรียนที่มีชื่อเสียงหรือเพื่อนในท้องถิ่นที่ปฏิบัติตนในการเล่นกีฬา โดยการไม่โอ้อวดหรือคุกเข่าเยาะเย้ยคู่ต่อสู้เมื่อชนะ และไม่ก้าวร้าวเกรเมื่อแพ้					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติงานจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
5. ก่อนหรือหลังการแข่งขัน ครูว่ากล่าวตักเตือน ผู้เล่นที่แสดงกริยาเยาะเย้ยคู่แข่งขึ้น เมื่อชนะ หรือหาเรื่องวิวาทกับคู่ต่อสู้ เมื่อแพ้					
6. ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักการเป็นผู้แพ้ที่ดี โดย ให้ทีมที่แพ้การแข่งขันให้เกียรติทีมชนะที่ มีความสามารถเหนือกว่าโดยการปรบมือให้					

2. น้ำใจนักกีฬาด้านการรื้อภัย

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
1. ก่อนการแข่งขัน ครูบอกให้นักเรียนรู้จักขอโทษ <u>เพื่อนร่วมทีม</u> เมื่อนักเรียน เล่นผิดพลาด และ รู้จักให้อภัย เพื่อนร่วมทีมที่ เล่นผิดพลาดโดย การแสดงกริยาหรือคำพูดที่บอกถึงการให้อภัย เช่น ไม่เป็นไร พยายามใหม่ ฯลฯ					
2. ครูบอกให้นักเรียนรู้จักรับคำขอโทษของ <u>คู่แข่ง</u> ที่ เล่นพลาดหลังทำให้นักเรียน เจ็บ โดยการจับมือหรือแสดงกริยาอื่น ๆ ที่บอกถึง การให้อภัย					
3. ก่อนการแข่งขัน ครูร่วมกับนักเรียนอภิปราย ถึงผลดีของการรู้จักให้อภัย					
4. ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ขณะแข่งขันอยู่มีผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม เล่น พลาดหลังทำให้เราเจ็บ ถ้าเราโกรธ และคิดจะโต้ตอบคืน เหตุการณ์อะไรบ้าง ที่น่าจะเกิดขึ้น และถ้าไม่ยอมทำให้เหตุการณ์ ไม่ดีเกิดขึ้นเราควรปฏิบัติตัวอย่างไร					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
5. ครูยกตัวอย่างพร้อมชม ชื่นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง หรือเพื่อนในห้อง ที่รู้จักให้อภัยในการเล่น ที่พลาดพลั้งของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งทำให้เจ็บ โศกไม่แสดงกริยาโกรธแค้นหรือโต้ตอบ					
6. ขณะแข่งหรือหลังแข่งขัน ครูตักเตือนนักเรียน ที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวและไม่เหมาะสม เพื่อโต้ตอบการเล่นที่พลาดพลั้งของคู่ต่อสู้					
7. ขณะที่ร่วมแข่งขันกับนักเรียน ถ้ามี การกระทบกระทั่งกันขึ้น ครูกล่าวคำขอโทษ นักเรียนหรือแสดงการรับคำขอโทษจากนักเรียน เช่น พูดว่าไม่เป็นไร ฯลฯ					

3. น้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
1. ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดระเบียบในการเข้าชื่อว่า กรณีคน้างที่ถือว่านักเรียนมาสาย และต้องถูกทำโทษ และครูได้ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ทุกคาบเรียน					
2. ก่อนสอนครูตรวจการแต่งกาย ชม เขย นักเรียนที่ปฏิบัติตามระเบียบ ตักเตือนหรือลงโทษนักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบ					
3. ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งกฎเกณฑ์ในการทำโทษผู้ที่ชอบแหย่หรือแกล้งเพื่อนในขณะเรียน เพราะอาจทำให้เพื่อนบาดเจ็บและเสียระเบียบในการปกครองชั้น และครูได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกคาบเรียน					
4. ครูตั้งรางวัลมารยาทดีให้ทีมที่ฝึกกติกาบ่อยที่สุดในการแบ่งทีมแข่งขันในห้อง					
5. ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเขยนักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือเพื่อนในห้องที่เล่นกีฬาโดยปฏิบัติตามกฎกติกาและยอมรับคำตัดสินโดยไม่โต้เถียงกรรมการ					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติงานจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
6. ครูเป็นแบบอย่างในการรู้จักเคารพกฎโดย การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ					
7. ครูยกย่องชมเชยนักเรียนกลุ่มที่มีระเบียบ วินัยมากที่สุด และว่ากล่าวตักเตือนกลุ่ม ที่ไม่ม่ระเบียบขณะที่ครูเรียกรวมหรือ อธิบายสาธิต					
8. ครูบอกถึงกฎกติกาต่าง ๆ ในการเล่นและ บอกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกา ในการเล่นอย่างเคร่งครัด					
9. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึง ผลดีของการเล่นตามกฎกติกา					

4. น้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
1. ครูบอกลักษณะของผู้มีความซื่อสัตย์ ซึ่งแสดงออกได้โดยการประพฤติปฏิบัติที่ตรงกับความเป็นจริงทั้งต่อหน้าและลับหลัง					
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความซื่อสัตย์					
3. ครูว่ากล่าวตักเตือนพร้อมชี้แจงถึงผลเสียในการที่นักเรียนบางคนไม่มีความซื่อสัตย์ โดยการโกหกครูว่าไม่สบาย เช่น ปวดท้อง ฯลฯ และขออนุญาตไม่เรียน					
4. ครูให้นักเรียนฝึกหัดตามจำนวนครั้งหรือตามเวลาที่กำหนดโดยให้นักเรียนนับจำนวนครั้งกันเอง					
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกหัดกันเอง ขณะที่ครูคิดสูตร เมื่อกลับมาครูชมเชยนักเรียนที่ฝึกหัดตามที่ครูสั่งไว้ แม้ครูจะไม่อยู่ว่าเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติงานจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
6. ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ขณะสอนครูมีแขกมาหาจึงมอบหมายให้ นักเรียนฝึกหัดทักษะ เมื่อครูไปแล้วนักเรียน กลุ่มหนึ่งกลับเล่นหรือทำอย่างอื่น เมื่อเห็นครู กลับมาจึงฝึกหัดทักษะคือ ให้นักเรียน อภิปรายถึงผลเสียที่นักเรียนกลุ่มนี้ไม่มี ความซื่อสัตย์					
7. ในการทดสอบทักษะ ครูให้นักเรียนจับคู่กัน แล้วลัดกันนับจำนวนครั้งที่แต่ละคนทำได้ แล้วมาบอกให้ครูทราบ					

5. น้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรม

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
1. ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความยุติธรรม ซึ่งแสดงออกได้โดยการกระทำต่อบุคคลอื่น ๆ อย่างไม่ลำเอียง มีเหตุผลสอดคล้องกับ ความจริง					
2. ครูร่วมกับนักเรียนอภิปรายถึงผลดีของ การมีความยุติธรรม					
3. ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ถ้านักเรียนลงแข่งขันแล้ว ผู้ตัดสินแพ้ เข้าข้างทีมคู่แข่ง นักเรียนจะรู้สึก อย่างไรต่อผู้ตัดสินคนนี้ และให้นักเรียนสรุป ถึงผลเสียของการกระทำที่ไม่มีความยุติธรรม					
4. ครูให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินการแข่งขันหรือ เล่นเกมต่าง ๆ ภายในห้อง					
5. ครูตัดสินการแข่งขันหรือการเล่น เกม ภายในห้องโดยปราศจากความลำเอียง					
6. ครูให้คะแนนการทดสอบทักษะของนักเรียน อย่างสมเหตุสมผลและปราศจากอคติ					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
7. ครูแบ่งอุปกรณ์กีฬาในการฝึกหัดให้ แต่ละกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน					
8. ครูลงโทษนักเรียนที่ทำผิดโดยปราศจาก การลำเอียง					
9. ครูจัดแบ่งทีมเพื่อแข่งขันในห้องโดยให้แต่ละทีม มีทั้งผู้เล่นเก่ง และอ่อนเพื่อไม่ให้มี การได้เปรียบเสียเปรียบกัน					

6. น้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคี

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดี ของการมีความสามัคคีในทีม และผลเสีย ของการขาดความสามัคคีที่มีต่อการแข่งขัน กีฬา หรือการกระทำสิ่งต่าง ๆ					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
2. ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยทีมที่มี ความสามัคคีช่วยกันเล่นอย่างเต็มที่ แม้ ผลการแข่งขันจะแพ้หรือชนะก็ตาม					
3. ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ในทีมกีฬาทีมหนึ่งก่อนแข่งหรือขณะแข่งขัน เกิดการทะเลาะวิวาทกันเองและ แบ่งพรรคแบ่งพวกกันในทีม เหตุการณ์นี้ จะมีผลเสียอย่างไรบ้างต่อทีม ถ้า นักเรียนอยู่ในทีมนี้จะป้องกันหรือแก้ไข อย่างไร					
4. ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน แล้วให้ทุกคน ภายในกลุ่มช่วยเลือกกันฝึกหัดทักษะ เพื่อ จะนำมาใช้ เล่น เกมหรือแข่งขันกับกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติงานจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
5. ครูว่ากล่าวตักเตือนนักเรียน ซึ่งเป็น ผู้ที่ช่วยผู้เล่นให้ทะเลาะวิวาทหรือก่อให้เกิด การแตกแยกในห้อง					
6. ครูบอกให้นักเรียนทราบถึงลักษณะของ ผู้เล่นที่ดีว่าควรเล่นกีฬาเป็นทีม ไม่คิดเอาดี หรือเด่นแต่ตัวเอง และบอกถึงผลดีของ การเล่นเป็นทีม					
7. ครูยกตัวอย่างทีมที่มีผู้เล่นชอบทำตัวเอง ให้เด่นโดยไม่ช่วยเหลือคนอื่น ๆ ในทีม ทำให้เล่นแบบต่างคนต่างเล่นและส่งผล ให้ทีมพ่ายแพ้					
8. ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่มีหน้าที่ เบิก เก็บ อุปกรณ์ที่ช่วยเหลือกันทำหน้าที่โดย ไม่เอาเปรียบกัน ทำทำงานเสร็จอย่าง รวดเร็วและเรียบร้อย					

7. น้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบ

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
1. ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความรับผิดชอบ ซึ่งแสดงออกได้โดยการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่					
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีของการมีความรับผิดชอบ					
3. ครูกำหนดคะแนนสำหรับการเข้าเรียนตรงตามเวลา และมีความรับผิดชอบในการเบิกและเก็บอุปกรณ์					
4. ครูเข้าสอนตรงตามเวลา					
5. ขณะสอนอยู่ครูมีธุระด่วน ครูได้มอบหมายงานให้นักเรียนฝึกหัดหรือให้ครูท่านอื่นมาสอนแทน					
6. ครูเตรียมอุปกรณ์การสอน สถานที่ไว้พร้อมในการจัดกิจกรรม					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติงานจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
7. ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ถ้าทีมของนักเรียนลงแข่งขันแล้ว ผู้เล่นไม่รับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ของตน ผลการแข่งขันน่าจะเป็นอย่างไร และให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลเสียของการขาดความรับผิดชอบ					
8. ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักเรียนที่กล้ายอมรับผิด เมื่อทำอุปกรณ์ชำรุดหรือเสียหาย					
9. ครูว่ากล่าวตักเตือนและชี้ให้เห็นถึงผลเสียที่นักเรียนบางคนทำลูกบอลหรืออุปกรณ์การเล่นออกไปนอกสนามแล้วไม่รับผิดชอบไปเก็บ					
10. ในขณะที่เรียนมีนักเรียนได้รับอุบัติเหตุ ครูได้ดูแลเอาใจใส่ในการรักษาพยาบาล					

8. น้ำใจนักกีฬาด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
1. ครูบอกถึงลักษณะของผู้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซึ่งแสดงออกได้โดยการแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของคนให้แกบุคคลอื่น ตลอดจนช่วยเหลือบุคคลอื่นยามเดือดร้อน					
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่					
3. ครูบอกให้นักเรียนรู้จักแบ่งกันใช้สนามหรืออุปกรณ์กีฬาที่มีจำกัด					
4. ครูกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถทางทักษะดี ช่วยเหลือแนะนำเพื่อนในกลุ่มที่มีความสามารถน้อยกว่าขณะฝึกหัดทักษะ					
5. ครูบอกให้นักเรียนที่มีทักษะดีรู้จักเสียสละให้เพื่อนที่มีทักษะอ่อนมีโอกาสดีกซ้อมมากกว่า					
6. ก่อนการเล่นทีม ครูบอกให้นักเรียนรู้จักให้เพื่อนในทีมที่เป็นตัวสำรองผลัดเปลี่ยนลงเล่นบ้าง					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
7. ครูให้นักเรียนที่มาเรียนเป็นประจำ อาสาสมัคร เพื่อช่วย เหลือแนะนำทักษะ ที่จะสอนให้เพื่อนที่ขาดเรียนในช่วง เวลาว่าง เมื่อเพื่อนกลับมาเรียนได้					
8. ครูยกตัวอย่างพร้อมชมเชยนักเรียนที่ได้ ช่วยเหลือเพื่อน ซึ่งบาดเจ็บไปห้องพยาบาล หรือช่วย เหลือแนะนำ เพื่อนที่ทักษะอ่อนกว่า ในการฝึกหัด					

9. น้ำใจนักกีฬาด้านการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

พฤติกรรมการสอบ	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
1. ครูบอกลักษณะของผู้ที่รู้จักยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น ซึ่งแสดงออกได้โดยการพอใจ หรือยอมรับข้อจำกัดความสามารถของตนเองตามที่ เป็นจริง และขณะเดียวกันก็ยอมรับความสามารถของผู้อื่น					
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของการรู้จักยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น					
3. ครูกำหนดให้เพื่อนออกไปนํากายบริหารและให้ทุกคนปฏิบัติตาม					
4. ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักให้เกียรติเพื่อนที่ทักษะดีซึ่งออกไปสาธิตทักษะให้ดูโดยการปรบมือให้					
5. ครูแบ่งทีมให้นักเรียนแข่งขันและให้นักเรียนเลือกหัวหน้าทีมกันเอง และครูบอกถึง การปฏิบัติตัวของหัวหน้าทีมและลูกทีมในขณะแข่งขัน					

พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา				
	0	1	2	3	4
6. ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอภิปรายว่า ในขณะแข่งขันเพื่อนร่วมทีมของท่าน ซึ่ง เล่นเก่งกว่าท่านตำหนิหรือว่ากล่าวท่านที่ เล่นพลาด หรือไม่ได้อึดใจที่เขาต้องการ ทั้ง ๆ ที่ท่านเล่นได้ดีที่สุดเท่านี้ ท่านจะรู้สึก อย่างไรต่อเพื่อนคนนี้และให้อภิปรายว่า เพื่อนคนนี้น่าจะทำตัวอย่างไรถึงจะมีผลดีต่อ ตนเองหรือต่อทีม					
7. ครูบอกถึงข้อบกพร่องของนักเรียนในการฝึกหัด หรือแข่งขันและบอกถึงผลดี ถ้านักเรียนรู้จัก ยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพยายาม แก้ไขให้ดีขึ้น					

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายอร่าม เลียนขุนทด
เกิด	วันที่ 27 เดือนธันวาคม พุทธศักราช 2507
สถานที่เกิด	อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	โรงเรียนบางเมืองเขื่อนผ่องอนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบางเมืองเขื่อนผ่องอนุสรณ์ สังกัดกรมสามัญศึกษา
ประวัติการศึกษา	

พ.ศ. 2526 มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528 ปกศ.สูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง

พ.ศ. 2530 กศ.บ. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2533 กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ
พฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

บทคัดย่อ
ของ
อร่าม เลียนขุนทด

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ความหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กรกฎาคม 2533

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา 9 ด้าน คือ การรู้แพ้รู้ชนะ การรู้จักแพ้ การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น และเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 9 ด้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ได้ครูพลศึกษา 168 คน นักเรียน 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบปลายเปิด และแบบเลือกตอบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ในระดับมาก
2. นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬายู่ในระดับน้อย
3. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาค่ากว่าปริญญาตรีกับครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันทางสถิติ
4. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันทางสถิติ

5. ครูพลศึกษาเพศหญิงกับครูพลศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันทางสถิติ

6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คือ ครูต้องสอนเน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 76 ครูขาดคู่มือที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 70 และครูมีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย คิดเป็นร้อยละ 27

**OPINIONS OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS AND SECONDARY
STUDENTS UPON SPORTSMANSHIP TEACHING**

AN ABSTRACT

BY

ARAM SENDKHUNTOD

**Presented in partial fulfilment of the requirements for the Master
of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University**

July 1990

The study was conducted on the purposes to 1) investigate and compare physical education teachers' opinions on physical education teaching by which the establishing of sportsmanship about acceptance of the result of competition, forgiveness, discipline, honesty, fairness, unity, responsibility, generosity and respect in self and others, and 2) investigate and compare pupils's opinions on the degree of activeness with which physical education teachers performed teachings. By simple random sampling, subjects comprised 168 physical education teachers and 394 grade 3 and 6 secondary school pupils from public schools in the educational region one. Data was collected by rating scales, check list and open-ended questionnaires which were invented by the researcher, and then mean and standard deviation values and the t-test techniques were analyzed.

Results of the study were concluded as :-

1. The sportsmanship - establishing - assisting physical education teaching was viewed effective at a high degree by physical education teachers.

2. The sportsmanship teaching was viewed low insufficiently actively performed by teachers by pupils.

3. No statistically significant difference between opinions on the sportsmanship - establishing - assisting physical education teaching were found in each pair of subject groups below :-

- a) lower - than - bachelor - degree graduated physical education teachers V.S. bachelor or higher - than - bachelor - degree graduated physical education teachers.

b) less - than - 5 yrs. - experienced physical education teachers V.S. 5 yrs. or over - 5 yrs. - experienced physical education teachers.

c) male physical education teachers V.S. female physical education teachers.

4. Opinions on the physical education teachers' activeness of physical education teaching of grade 3 and grade 6 pupils differed significantly on the 0.5 level

5. Insufficiencies of course time, teaching manual and relevant knowledge were viewed hindrances to the effectiveness of sportsmanship establishing. By percentage, 76, 70 and 27 of teachers claimed course time, teaching manual and relevant knowledge as hindrances respectively.